

settembre

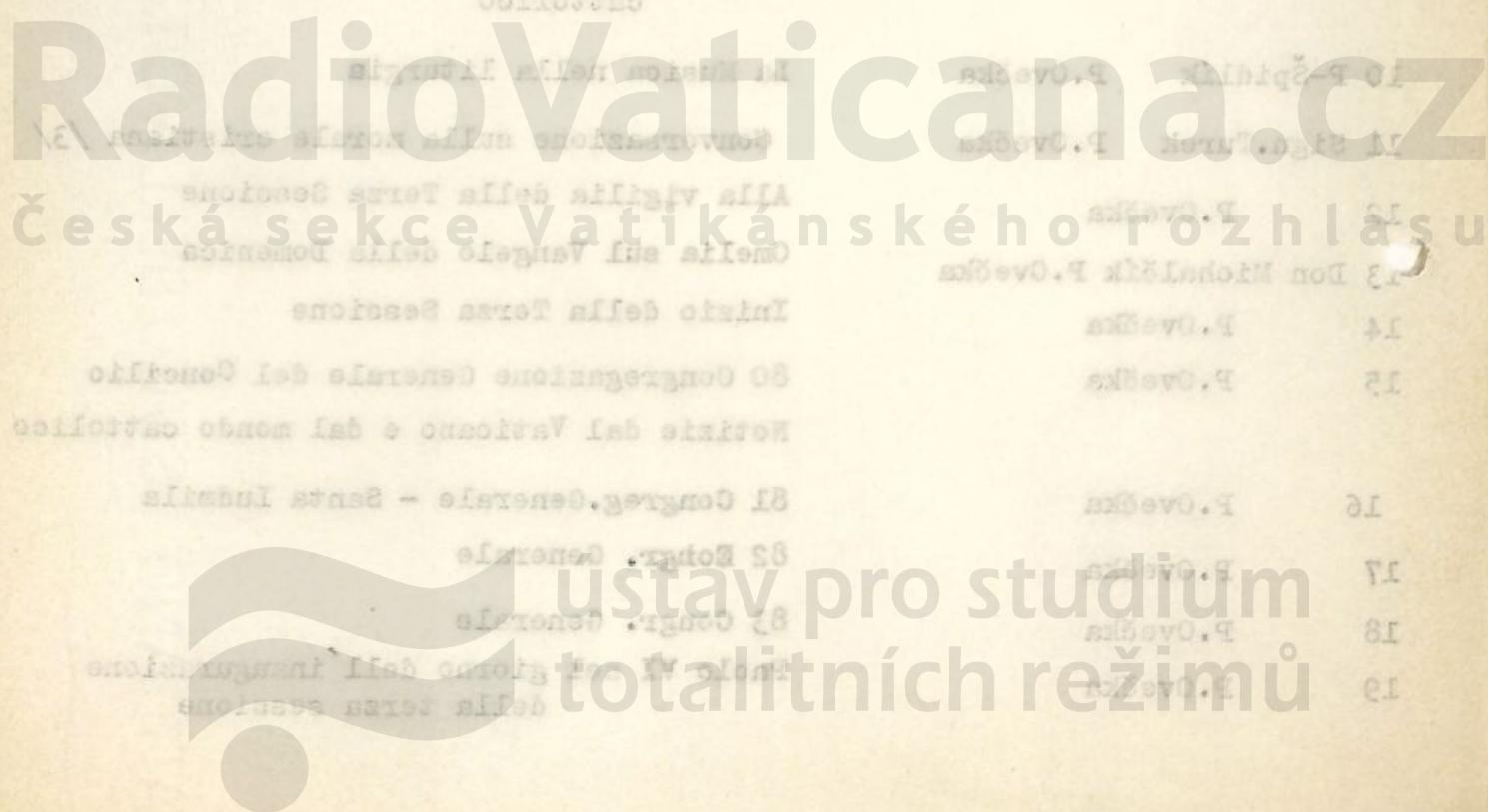
1964

c e c a

1	P.Špidlík P.Ovečka	14'	La Legislazione sovietica sulla religione	MS
2	P.Ovečka		Notizie dal Vaticano e dal mondo cattolico	SS
3	P.Špidlík P.Ovečka		La Collegialita dei Vescovi	SS
4	Don Vrána P.Ovečka		Galileo Galilei /3/	SS
5	P.Ovečka		Il benessere materiale e la vita cristiana	SS
7	P.Ovečka		Notizie dal mondo cattolico	08
8	P.Ovečka		Paolo VI alle religiose	
9	P.Ovečka		Togliatti sulla lotta ateistica	
10	P.Špidlík P.Ovečka		L'Udienza Generale - Notizie dal mondo	
			cattolico	
11	Sign.Turek P.Ovečka		La Musica nella liturgia	
12	P.Ovečka		Conversazione sulla morale cristiana /3/	
13	Don Michalčík P.Ovečka		Alla vigilia della Terza Sessione	
14	P.Ovečka		Omelia sul Vangelo della Domenica	
15	P.Ovečka		Inizio della Terza Sessione	
16	P.Ovečka		80 Congregazione Generale del Concilio	
17	P.Ovečka		Notizie dal Vaticano e dal mondo cattolico	
18	P.Ovečka		81 Congreg.Generale - Santa Ludmila	
19	P.Ovečka		82 Congr. Generale	
			83 Congr. Generale	
			Paolo VI nel giorno dell'inaugurazione	
			della terza sessione	

M o s c o w

20	P. Ovečka	84 Congr. Generale - Notizie
22	P. Ovečka	85 Congr. Generale
23	P. Ovečka	86 " "
24	P. Ovečka	87 " "
25	P. Ovečka	88 " "
26	P. Ovečka	Notizie dal Vaticano
		San Andrea torna in Grecia /ST 80/
28	P. Ovečka	89 Congr. Generale del Concilio
		Notizie dal Vaticano
29	P. Ovečka	90 Congr. Generale
30	P. Ovečka	91 Congr. Generale
		Paolo VI agli Osservatori delle chiese
		Cristiane

V Tanganjice představitelé protestantských a katolické církve sestavili společnou modlitbu, které se bude užívat ve školách. Modlitba zní takto: "Bože, náš Stvořiteli, zdravíme tě na začátku nového dne. Klaníme se ti. Prosíme tě, abys požehnal tento den, abys nám pomáhal při našem studiu, abychom se naučili všemu, co je užitečné pro náš život pozemský, abychom se naučili tebe lépe znát a tobě lépe sloužit. Amen."

Katolíci vydávají v Indonézii tři týdeníky a šest měsíčníků. Týdeníky mají dohromady 30 000 odběratelů; nejvíce rozšířený je Patuh, na jehož náklad přispívá též vláda; je vydáván v nákladu 20 000 exemplářů. Indonézie čítá 97 miliónů obyvatel, z nichž milion jsou katolíci.

V Lurdech začala tradiční pouť cikánů. V slavnostním procesí k milostné jeskynce krácelo v pondělí večer na 5000 cikánů a kočovníků ze zemí západ Evropy. Poutníky přivítal kard. Lefebvre, biskup z Bourges a mons. Theas, biskup lurdský. Sv. Otec poslal účastníkům pouti svůj pozdrav a své požehnání prostřednictvím státního tajemníka kard. Cicognaniho. Předvídá se, že cikáni a kočovníci připutují slavnostním způsobem do Říma o vánocích 1965.

Mezinárodní katolický spolek proti alkoholismu koná svůj výroční sjezd od 6. do 10. září ve Frankfurtu v Německu. Bude přítomno na 150 delegátů mimo z Kanady, Francie, Švýcarska. Současně se bude konat mezinárodní sjezd na téma Alkhol a alkoholismus; ^{sjezd} zahájí přesident NSR dr. Jindřich Lübke.

Nejstarší katolický biskup je mons. Dionysius Casaroli, arc. z Gaety v Itálii. Je mu 95 let, a arcidiecézi řídí 38 let.

Sdružení katolických mužů vídeňské arcidiecéze prevzalo záštitu nad akcí Písma sv. do každého pokoje hotelového. Za uplynulý rok byly dány do hotelových pokojů 4000 exempláře Písma sv. německy a francouzsky. Nyní budou dávány do pokojů též Písma svatá v angličtině. Hostům je dovoleno si Písma sv. vzít s sebou za malou náhradu; asi polovina knížek si hosté vzali s sebou, takže musely být nahrazeny novými. Fianční náklad hradí Svaz rakouských katolických mužů, příspěvek poslali též němečtí a američtí protestanti.

Byla uveřejněna Katolická ročenka středoamerické republiky El Salvador.

Republika má 340 kněží: 149 diecézních a 191 řeholních. Všech obyvatel je dva a půl miliónů, kteří téměř všichni jsou katolíci. Znamená to, že v El Salvador připadá na jednoho kněze 7356 věřících a 15 067 věřících na jednu farnost. Nedostatek kněží je tím bolestnější, protože je málo bohoslovečů se připravuje na kněžství.

nun pět a osm -
Národní upravní rada - je totalitní říš. a s ní se život i de, by
rodila s ČSSR mohou počítat vzdálostí od anarchistů. Je to jisté párce z
pravd. A pol. vliv. Dnešní nezáhnutu totiž m'vnu, i když třebaž m
nabízí. Když jde o vše v dnešní společnosti, je toho víc, i vedení
říše. Rukou i svou vlastní hlasem m'vnu písem.

(m) - společnost

m'vnu

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

1/9/64

Italský právník o náboženském zákonodárství v Rusku.

Mnohým je znám 142 paragraf sovětského zákoníku č. Zní: ~~zákonodárství~~
Přestupky proti zákonům o odluce Církve a státu. Přestupky zákonů o odluce
Církve a státu a školy se trestají trestaneckými pracemi do jednoho roku a
pokutou do výše 500 rublů."

Tommaso Napolitano, profesor prava a speciaista v otázkách východní Evropy podává z hlediska právnické vědy ~~pro~~ tento rozbor trestního zákona:

Nové instrukce komunistické ústřední moci pozměnily dřívější sovětské zákonodárství v otázkách náboženských v tom smyslu, že se tu už neopakuje doslova vyjmenované přestupky. Jejich řada byla tuze konkrétní a byla zřejmým důkazem, černé na bílém, že v Sovětském svazu nemůže být řeč o nějaké svobodě náboženské. Proto je nový zákoník nápadně generický, všeobecný. Dobrému právníku však hned na první pohled neujde, že se situace nejen nezlepšila, ale vlastně ještě zhoršila. Paragraf 142 stanoví tresty, odňtí svobody a pokutu, bez bližšího určení nač se tyto tresty vztahují. Je tu jen širokými slovy zahrnut celý systém náboženské politiky, který se vyjdřuje slovy "odluka Církve od státu". Byla-li před tím celá řada přestupků vypočítána, bylo tu přece jen jasné, oč jde a co je trestné. Žádný z dřívějších předpisů nebyl vlastně odvolán, naopak se může nová formulace zákona vztahovat na bezvýčetnou řadu nových stíhání trestních, podle toho, jak uzná nová náboženská politika strany. Stačí prohlásit, že něco se nesrovnává s odlukou Církve od státu a už je pohotov trestní zákoník. K dřívější náboženské nesvouode přibyla tedy jen navíc právní nejistota. Není potřeba zdůrazňovat, že takovéto zákonodárství ~~je~~ se příčí naprostu duchu svobody. Zákony jsou dány na to, aby zaručovali občanu jistotu a bezpečnost v počinání. Proto musí směřovat k formulaci co nejjasnější a úplně konkrétní. Zákony, které se dyjí vykládat podle libosti nejsou uvolněním, ale tihou, nástrojem samovlády.

~~zákonodárství~~ Následující paragraf 143 vypadá velmi slibně. Mluví se tu o trestech pro ty, kteří ruší náboženské obřady. Znází: "Rušení náboženských obřadů, pokud tyto nevedí veřejnému pořádku a

nejsou na škodu právum občanů, se trestá nucenou prací až do šesti měsíců nebo veřejnou pohanou".

Dodává k tomu zase profesor Napolitano: Je zajímavé si všivnout, že se trestá jen překážení obřadů, ne ~~kyjík~~ ne však urážení věřících, kteří se obřadů zúčastní. Tak je obyčejně zákon totiž formulován ve svobodném světě. Není dovoleno urážet náboženské cíty svých spoluobčanů. Sovětský zákoník je v tomto ohledu svávolně mírnější a zakazuje se jen opravdové překážení obřadů. Na sjezdu právníků v Moskvě r. 1956 jsem se proto veřejně ptal, pada-jí-li pod tento paragraf přečin, jako pískání a pokřikování po dobu bohoslužby. Něco podobného jsem totiž viděl na vlastní oči, když jsem šen na mši do jediného katolického kostela v Moskvě, sv. Ludvíka. Upozornil jsem, že takové počínání se v celém světě označuje jako tepismus a hrubá urážka občanů. Bylo mně ústy sovětských právníků odpověděno, že urážení náboženských cíti se do zákona nezahrnuje, že sovětských zákoníků se takovými cíti vůbec rezabývá. Mohou se tedy, s patřičnými dovolenými sovětští občané účastnit náboženských obřadů v kostele, ale ne mají žádnou právní záruku a ochranu, když se jim za to někdo veřejně posmívá, pokřikuje na ně, píská a jinak je provokuje.

Velmi dlouhý je paragraf 227. Mluví se tu o úkladech na práva občanů ~~na~~ ve formě náboženských slavností a obřadů. Trestá se "jakékoli organizování nebo shromážďování lidí, kteří ve formě náboženské organizace, pod záminkou civilním kázání a modlení, písobi škodu zdraví nebo ~~guvernérském~~ právum občanů, nebo se pod toutéž záminkou překáží lidem vykonávat jejich funkce občanské. Pro toto přečiny se vyměruje trest 5 let, po případě s konfiskací všeho majetku.

Pouhá účast na takovémto shromáždění se trestá vězením tříletým.

Podle výkladu sovětských komentářů je tento paragraf diktován humánními a upřímnými pohnutkami. Právníkovi však zase nejdje jak svévolně všeobecná je determinace přestupky. Bránit někomu v občanských právech je sice přečin, ale s tou podmínkou, že je přesně udáno, v čem se mu vlastně brání, jinak se takový zákon stává ochranou zlovůle. Praktický příklad. Otec je proti tomu, aby se jeho chlapec dal zapsat do komsovolu, protože se tam vyučuje proti náboženská propaganda. Podle výslovné odpovědi časopisu Nauka i religija /Věda a náboženská

dopouští se tento otec přečinu proti jmenovanému zákonu, protože pod záminkou náboženství překáží svému synu v jeho občanských právech. Podle téhož výkladu mohou být stiháni i rodiče, kteří dali pokřtít vlastní dítě. Tak to totiž zase sovětském stojí vysvětleno v časopise: "Dnes křest dětí není jenom nevědomostí, čarodějstvím, porušováním lidské důstojnosti, ale je tu zřejmá škoda na zdraví dětí".

Právnik může tedy sovětskému zákonodárství v otázkách náboženských položit jednu zásadní otázku. Dne 2. července 1962 podepsal Sovětský Svaz dohodu Spojených národů o boji proti jakékoli diskriminaci ve výchově. Je tam výslovně určeno, že "rodiče mají mít zaručenu možnost dát dětem náboženskou a morální výchovu, která odpovídá jejich vlastnímu přesvědčení." Státy, které tuto dohodu podepsaly, přejímají určení jako platný zákon pro svou vlastní zemi. Jak je tedy možné, že státní zákony určují opak toho, než k čemu se zavázala země mezinárodními smlouvami?

Není se tedy čemu divit, že mnozí katolíci italskí poslali dopis přímo Předsedovi rady sovětů Nikitu Chruščovovi tohoto znění: "Nežádáme pro náboženství v Rusku žádné zvláštní privilegie. Rádi bychom však viděli, aby se každému věřícímu zaručila opravdová svoboda svědomí, aby se mohl klidně a svobodně zúčastňovat bohoslužeb, aby mohl mluvit o víře s druhými a aby v celém Sovětském Svatku platil zákon odhlasovaný ve Spojených národech a schválený Vámi samými: o možnosti zajistit dětem náboženskou a morální výchovu ~~příkazem~~ ve shodě s osobním přesvědčením rodičů."

ústav pro studium
totalitních režimů

Sv. Otec Pavel VI. udělil ve středu dopoledne obvyklou audienci v C.G.Ve sv proslovu v proslövech v italském a pak i ostatních řečech sv. Otec pravil, že návštěva ve Vatikánu u papeže znamená vystoupit jakoby na bozhlednu, z níž on vidí a dívá se na světové problémy. Zde ve Vatikánu každý vidí hiszarchickou organizaci Církve velký počet věřících, rozlehlost zeměpisnou Církve, různost těch, kdo patří k Církvi, katolické spolky, charitativní a apoštolské podniky. Na každého musí zapůsobit hlubokým dojmem tento pohled na všeobecnost, na katolicitu Církve. A dojem se musí ještě zvětšit, když uvážíme, že každý z nás, každý z věřících má své místo v rodině, jíž je Církev. Toto vědomí účastenství na radostech, bolestech a problémech Církve má být jednou z největších a nejkrásnějších zkušeností při této návštěvě u papeže. Zde každý si je vědom, že dří v městě Božím, že patří k lidu Božímu, že patří k své Církvi rozptýlené po celém světě. Svá slova sv. Otec opakoval též v hlavních světových řeče Poslechntě si jeho slova německy.... Zvláštním způsobem sv. Otec pozdravil 500 bohoslovů z italských seminářů, kteří se sjeli do Říma na kurs misiologie. Audience skončila zpěvem Kredo a slavným apoštolským požehnáním.

V Záhřebě v Jugoslávii se konal studijní sjezd o otázkách katecheze. kezd organizaovala teologická fakulta záhřebské university. Sjezdu předsedal mons. Spek; bylo přítomno 160 řeh. sester.

V Liverpoolu začal mezinárodní sjezd tzv. námořního apoštolátu; je to organizace, která se stará o duchovní správu mezi námořníky a cestujícími na lodích. Sjezd zahájil kard. Confalonieri, sekretář kongr. konsistoriální, pod jejíž pravomoc tento námořní apoštolát spadá. Námořní apoštolát, pracuje 497 kněží; v předních přístavech Ameriky, Austrálie, Asie Evropy a Afriky existuje 75 útulků, kde námořníci najdou kněze, který je jim k dispozici a příležitost k slušné zábavě.

Westsenderský arcibiskup mons. Heenan vyhlásil tříměsíční akci, aby seznámil věřící s novými liturgickými změnami, zavedenými koncilní konstitucí o liturgii. Chystají se studijní týdny a kurzy, ve kterých odborníci v liturgii vyloží věřícím smysl učiněných změn a jak ještě více se účastnit obřadů.

K novým změnám, jak je předvírá koncilní konstituce dojde ve Velké Británii od 29. listopadu, tj. od první neděle adventní.

Ve Stuttgartu začal 80. sjezd německých katolíků. Sjezd má letos za heslo „upřeklínání“. Přeměňte se, tímže budete smýšlet novým způsobem; bude přítomno na 200 000

členů. Počátkem 12. dek. dojde k Rímsku:

Druhý je již jiné věce, když mluvíme o vzdálenosti píšoucí
op. a jed. že tot. vzdálost, a těž má být. Přesně mluví a mluví být i
druhý vzdálenost, závisí, když má být píšoucí vzdálost. Je to vzdálenost
vzdálenost mluví. Když dřív, píšoucí vzdálost 125 km, píše, mluví
mluví mluví - jistě i ~~zde~~, ~~že~~ abo ve vzdálenosti, mluví píšoucí
mluví.

Vzdušná píšoucí vzdálenost ~~je~~ ^{je} vzdálenost ~~je~~ ^{je} vzdálenost
z řecky. Tedy vzdálenost, když má být píšoucí - ale mluví mluví
lyžování, mluví mluví mluví mluví mluví mluví mluví mluví
dřív je mluví, až mluví. Plus ultra: dřív je mluví dřív
dřív a pro C. mluví

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

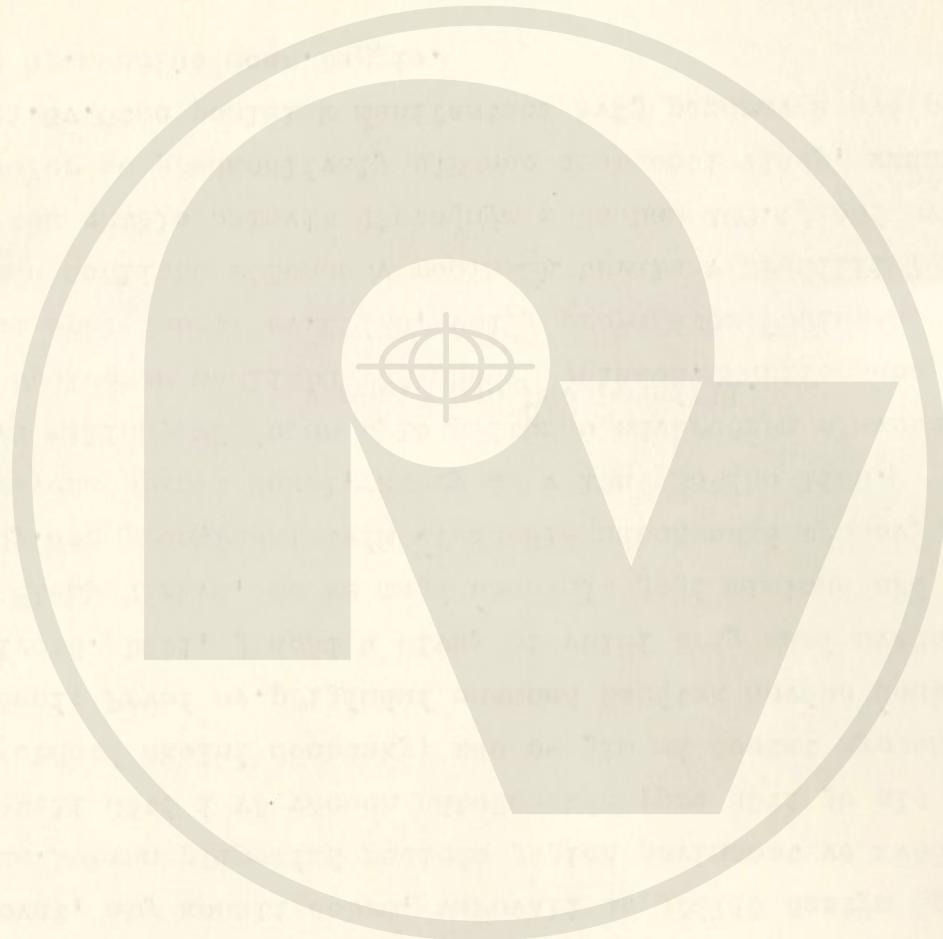
věřících, 31 biskupů a 5 kardinálů: Frings, Döpfner, Bea, König a Španělský Arriba y Castro. Na vyvrcholení sjezdu slíbil svou účast též kancléř NSR Ludwig Erhard. - ~~je tu po 2^é již u nás kdy ve Vatikánu, v místech vzdálených~~
 Mezi ~~okrajoví~~ kmeny v jižní Angole se usadí dva řeholníci členové společnosti ti Malých bratří Ježíšových, které založil Charles de Foucauld. Řeholníci nahradí svého spolubratra zemřelého minulý rok, který prožil mezi ~~okrajovými~~
 8 let; mj. založil charitativní středisko pro jeden z nejprimitivnějších kmenů Chamaveresky. Kmeny ^{sv. výsluní} vymírají pro podvýživu a bídou, v nichž žijí; jen nekolikrát do roka jedí maso, také ovoce jen velmi zřídka. Malí bratří Ježíšovi je hledí odnaučit kočovníkému životu a vychovat k obdělávání půdy.

Biskup z Autun ve Francii mons. Lebrun věnoval svůj pastýřský list otázkám týkajícím se náboženské výchovy mládeže; píše, že rodiče a vychovatelé jim ji musí dávat s větší pečlivostí. Dnes není snadné katolíkům a především mladým žít podle evangelia. Svět se stává méně a méně křesťanský a chce Boha ignorovat. Tím více dnes je jinochům a dívkám potřebná ctnost víry, aby jí vedli rozlišovat, aby konali dobré, varovali se příliš častým špatným příležitostem. Mons. Lebrun připomíná rodičům jejich povinnost ve svědomí, být prvními vychovateli dětí i v věcech náboženských; pro děti je ale ještě významnější jejich období školní docházky; zde se jim má dostat systematického náboženského poučení; První sv. přijímání znamená začátek nového údolí v jejich náboženském životě. Děti, jinoši a dívky si velmi brzy musí uvědomit, že jsou aktickými členy Církve, že se mají účastnit její misionářské práce mezi svými kamarády. Jen prostřednictvím uvědomělé náboženské výchovy dnešní mládež bude připravena splnit úkolem, který má v lůně Božího lidu.

Víc než dva miliony věřících bylo přítomno závěrečným slavnostem křížového tažení za společnou modlitbu růžence v rodinách. Manifestace vedl P. Peyton, am. kněz ze společnosti sv. Kříže, velký propagátor rodinného růžence. Akce za společnou modlitbu růžence v rodinách trvala v Brazílii 7 měsíců. Město São Paulo tak chtělo oslavit důstojným způsobem 400. výročí svého založení. Poslední večer se předmodlily růženec osobnosti vlády, ^{přední} sportovci, průmyslníci. Sv. Otec poslal k manifestaci svůj pozdrav a své požehnání. Přečtl jej ap. nuncius mons. Baggio.

totalitních režimů

publikace. R. 1925 je dle výzvy v knihkupectví pro mnoho. Emí Paolini, řed
máme v Brně.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

stav
Ve čtvrtek večer slavnou pontifikální mší svatou začal 80.sjezd německých katolíků ve ~~Stuttgartu~~. Celebroval mons.Leiprecht, biskup z Rottenburku, pod jehož pravomocí leží město Stuttgart. K sjezdu zaslal své poselství b.v. kancléř NSR Adenauer, min.zahraničí Gerhard Schröder a vicekancléř Erich Mende. Býv.kancléř Adenauer zve německé katolíky k statečnosti a pevnosti v hájení zásad míru a svobody, které materialistický a totalitářský komunismus ohrožuje dnes víc než kdy jindy.

Materiál dům misionářů bílých otců potvrdil smrt P.Gastona Stova, který byl zavražděn v srpnu za nepokojů v předměstí Albertville.P.Stovovi bylo 40 let je to druhý misionář bílý Otec, který tragicky zemřel v Kongu.Do Afriky odešel jako 26letý kněz; dva roky pracoval v malém semináři v Lusace v sev. Rhodesii a pak byl přeložen do Konga.Spolu s ním byl zavražděn 70letý P. Lenars, jehož smrt byla známa už dříve.

Anglikánský arcibiskup z Canterbury a primas Velké Britanie dr.Michael Ramsey jmenoval svým osobním zástupcem při Vatikánu reverenda Johna Findlowa. Rev.Findlow se ujme svého nového úřadu 1.ledna; je nástupcem kanovníka Pawleye, který dosud tvořil prostředníka mezi anglikánským primasem a sekretářem pro jednotu křesťanů. V letech 1949-1956 rev.Findlow byl duch.správce britského výslanectví v Římě.Arc. primas Ramsey jmenoval též pozorovatele anglikánské církve při třetím koncilovém zasedání,které začne 14.září; jsou to mj. biskup z Riponu dr.Moorman,dále prof.Fairweather z Toronto Rev.Howard Root z cambrigdské univerzity a dva anglikánští duchovní z Nové Židovský časopis Israel, uveřejněný v Itálii přinesl dlouhý úryvek z enc. papeže Pavla Ecclesiam Suam.Redakto časopisu pak podává komentář k odstavci encykliky, který jedná o židech: v slovech papeže Pavla shledává opravdovou uctivost; židé z toho mají radost a jsou ochotni navázat a pokračovat v roz hovoru, k němuž nás Pavel VI. zve.

V Miláně se koná pastorační kurs pro diecézní i řeholní kněze;kurs pořádá kat.universita B.S.P.Zvláštní pozornost byla věnována ve středu pastoraci mezi dělníky. - Kurs o pastorálce a liturgii je pořádán v těchto dnech též v Příži.O koncilové konstituci o liturgii promluvil dominikán P.Louvel. podal též přehled chystaného postupného provedení konstituce ve Francii,jak je ještě biskupové plánují.

✓ Kard.Bea navštívil své rodné město Riedböhringen v Německu. V přednášce

pravil, že II.vat.koncil znamenal velký významný krok vpřed v otázce jednoty křesťanů. Rozhovor mezi katolíky a ostatními křesťany nabyl šíře a důslednost dosud něčím neočekávané.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

3-9-63

v"

24/1A

Kolegialita biskupů.

Mezi tématy koncilu se vyskytovalo jedno, které se stalo středem
zajmu jak biskupů, tak žurnalistů: problém kolegiality biskupů. Mnoho se o tom
už psalo, ale přesto všechno se často lidé i s teologickým vzděláním ptají,
oč vlastně jde. Proto v ~~posledním~~ ^{hlavním} čísle *Civiltà cattolica* /7.3.1964/ byl pokusil
P. Wilém Bertrams S.I. vysvětlit širším kruhům tento teologický pojem. Je si
sám vědom, že to není snadné, protože to předpokládá mnoho jiných otázek.
Nineméně několik bodů přece jen objasní otázku.

* Na prvním místě je potřeba vyvrátit ještě znova a znova nesprávné myšlenky
výklady určitých ~~žurnalistů~~, jakoby se tím měla v Církvi zrušit monarchie a
nastolit demokracie s jakýmsi biskupským parlamentem. Toto přirovnání je zá-
sadně pochybené. Proč? Protože složení Církve, její moc a struktura má svou
zvláštní nadpřirozenou zákonitost. Nedá se proto srovnávat se zřízeními stá-
ními tak jakoby ~~zavádějícími~~ by jim byla rovná. Církev není ani mo-
narchie, ani demokracie, ale je prostě Církev. Hlavní problém není, jak se bisku-
pové dohodnou mezi sebou a s papežem o moc, ale jak nejlépe vyjádří na venek
onu moc, kterou dostali od Krista, ke které nemohou nic přidat a z které nemohou
nic ubrat. Ať už je biskup členem kolegia ostatních nebo sám, je pře-
devším biskupem, má určité povinnosti v Církvi, které nejsou psané v konsti-
tuci, jako je tomu na příklad u parlamentních poslanců, ale ~~jsou~~ ale vyplývají
z poslání Církve ve světě. Vlastnosti Církve jsou však částí mysteria, tajem-
ství zjeveného, které se snažíme více a více pochopit, ale které nemůžeme sami
vyrábět. Když tedy se na koncilu diputovalo o tom, jaká moc přísluší bisku-
pům, neuvažovalo se o tom, která práva jim dát či vzít, ale spíš o to přesně
teologicky a právně určit práva, která už mají od samého počátku.

Když mluvíme o moci jednotlivých biskupů, jsme si vždycky vědomi, že
jejich úřad a svěcení předpokládá nutně jakousi dokonalou jednotu. Všichni bez
rozdílu jsou následovníky Kristovými a jsou povoláni, aby hlásali jednu víru,
jeden křest, budovali jednu Církev, jejíž jediná hlava je Kristus. Zástupcem
Kristovým na zemi je, jak všichni věříme, jeho náměstek ~~ja~~, římský papež.

Jsou tedy nesmyslné zprávy novinářů, jakoby ti Otcové koncilu, kteří tak nadšeně hájili kolegialitu biskupů, byli proto, aby se omezila moc papeže. Právě naopak. Biskup dostává svou moc nejen vysvěcením, ale také t. zv. jurisdikcí, zvláštním posláním od papeže. Hájit tedy kolegialitu sboru biskupů znamená hájit především moc toho, který je ~~xxixkxkxkxk~~ hlavou všech.

V debatách také často padla slova: původu božského, původu lidského, iure divino, iure humano. Proroče koncil nemínil nic jiného stanovit než to, co už v moci biskupů je od samého počátku, můžeme docela klidně říci, že kolegiální moc biskupů je právo Boží, ke kterému nemáze nikdo nic přidávat, ani mu může co ubírat. Právnici však dobře vědí, že jsou dvě odlišné věci: právo samo a používání práva za daných okolností. Člověk má na příklad právo na osobní svobody, to je dáno od samé přírody. Přesto však existují určitá omezení a vysvětlení ~~xxkxkxk~~ ve státních zákonících. Zákony určité země jsou spravedlivé, když svými konkretními předpisy zaručují svobodu jednotlivých občanů, na kolik je to za daných okolností možné. Také Podobný proces se děje i v Církvi. Je tu zákoník, Kodex, který stanoví přesně, co který biskup smí a nesmí. Jsou to ustanovení lidská, nejsou neomylná, ani nezměnitelná, jsou však důležitá, protože ž v nich se zračí práce ~~xxkxk~~ a zkušenosť mnoha století, touha vyjádřit co nejlíp v normáhném životě to co je právem Božím určeno. Může se ovšem stát, že se mění okolnosti ~~xxkxk~~ s historickým a hospodářským vývojem lidstva. Proto se mění i právní formulace určitých základních požadavků. V tomto smyslu ž mluvíme o tom, že Otcové na koncilu dnes disputují o právech biskupů. Ne že by je chtěli znova tvorit ~~xxkxkxk~~, ale lépe je zaručit formulacemi, které více odpovídají dnešní ~~xxkxk~~ struktuře a organizaci Církve. Proto je kolegialita biskupů také právo lidské, ius humanum.

Z toho plyne, že jednota a spolupráce mezi biskupy může nabývat různých forem. Za starých dob se spíš mluvilo o tom, aby jednotliví biskupové zachovávali mezi sebou spojení. Komunikace byly v té době dost obtížné, proto více nebo méně se každý ~~xxkxk~~ představený diecéze cítil samostatným v rozhodování

jednotlivých konkretních případů. Musel se jen starat o to, aby zachoval pa-
třičnou lásku k ostatním a respektoval práva druhých. Společná rozhodnutí
koncilů na synodách a koncilech se žádala jen pro velké a důležité věci.
Dnes si uvědomujem, že je potřebí stsku vzájemného v širším měřítku. Příklad
dávají státní a světové organizace světské. Doba pošty, telefonu, telegrafu,
letecké dopravy sblížila lidí na tolik, že ani v malých a zdánlivě nedůleži-
tých věcech si nemůže dnes určitá skupinka dovolit rozhodovat bez ohledu na
ostatní veřejnost. Starobylá struktura Církve je rozdělení na farnosti a die-
cese. Kdy-si to byly jakoby uzavřené světy. Dnes se lidé stěhují. Některé a-
merické farnosti s objevují ve svých farních kartotékách, že často za jeden je-
diný rok se čtvrtina farníků vymění. Odstěhují se staří a přijdou noví. Jaká
nesnáz tím vzniká pro věřící, když se na příkald naučili zpívat v kostele pí-
seň, která se na jiném místě zpívá s pozměněnými slovy, jak to známe na příklad
v našich vlastních diecezních zpěvnících. Je sice pravda, že jde o malichernost.
Ale proč komplikovat věci, když mohou být jednodušší? Není snazší, když se biskup
pové jednoho jazyka dohodnou všichni na jednotném zpěvníku, aby si věřící mohli
v kostele zazpívat, když se sejdou na poutním místě z různých diecesí. Takových
případů je mnoho a důležitější. Vidíme z toho, že je potřeba větší jednoty
administrativní. Zdánlivě se tím moc jednotlivých představitelů dieceze ome-
zuje. To, o čem rozhodovali sami, musejí dnes předkládat ostatním. Ale toto
omezení, vlastně není omezením, je to spíš usnadněním, pomáckou, aby mohli lépe
vykonávat své universální poslání k dobru věřících.

Z těch několika malých náznaků už vidíme, že problém kolegiality bis-
kupů, který se zdá obtížný ~~je~~, když je vyjádřen v termínech ~~je~~ odborných,
je celkem přístupný i pro ~~pozitivu~~ širokou veřejnost, která právem o něj jeví
zájem. Je však žádoucí, aby ~~její~~ tiskové zpravodajství ~~natáxí~~ referovalo pocti-
vě, bez sensace, ~~xxmxxkam~~ a prostě.

Třetí zasedání II. vat. sněmu začne slavnou koncelebrovanou mší svatou.

- ✓ Bude ji sloužit sv. Otec Pavel VI. spolu s 24 koncilními otcí, zastupujícími všechny světadíly, kolem oltáře nad hrobem sv. Petra.

Biskupové Formózy konaly v posledních dnech své zasedání v Maipěhx; zasedání zahájil kard. Tien, břc. z Peipinu v kontinentální Číně a nyní ap. administrátor taipehský; předsedal ap. nuncius mons. Caprio. Byli též přítomni biskupové z Honkongu a Makaa. Bylo jednáno o uzpůsobení pastorace podle zásad II. vat. sněmu; bylo rozhodnuto přeložit modlitby a čtení Písma při mši svaté do čínského jazyka psaného písmeny Pai Hua a pak zavést starý čínský svátek Čing Ming, vzpomínka zemřelých členů rodiny.

Velká socha mramorová P. Marie bude postavena na japonské posvátné hoře Fudži. Socha je dar evropských kat. studentů studentům japonským; bude odhalena 10. října, ve chvíli kdy v tokijském olympijském stadionu bude zažehnuta olympijská pochoděň.

X V Rio de Janeiro byla založena Rada křesťanskožidé ského bratrství. Členy rady jsou katolíci protestanté a židé; jejím cílem je vytvořit otevzduší pochopení, solidarity a úcty mezi křesťany a židy a tak vytvořit hráz na obranu lidské osoby a na záchrannu biblických zásad pravdy, spravedlnosti a lidského bratrství.

V nejbližších dnech bude uveřejněno rozhodnutí francouzských biskupů, který bude dále rozšířeno užívání franštiny v liturgii. Francouzština bude zavedena nejen při čteních, nýbrž i ~~při dalších církevních~~; francouzštiny budou moci kněží užívat i při udělování svátosti pokání. Oznámil to předseda francouzské biskupské komise pro liturgii mons. Boudon v poslední den sjezdu pro pastorálku a liturgii, konaném ve Versailles.

Turci K 50. výročí začátku první světové války a k 25. výročí druhé války vydalo mezinárodní hnutí Pax Christi mírové provolání ke všem lidem dobré vůle. Hnutí zve všechny, především novináře, vychovatele a politiky, aby se vyvarovali všeho, co může roznechat nationalismus, nepřátelství a nenávist mezi národy a aby neopominuli nic, co může přispět k většímu porozumění a pokoji. Napomenutím všem by mělo být z první války ^{z druhé války} 9 milionů mrtvých a 50 miliónů obětí druhé světové války.

4
X 9 | 64

III.

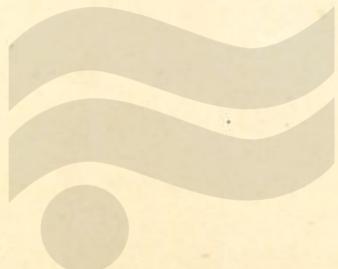
Vážení posluchači,

poslechněte si náš třetí rozhovor o
~~es~~edu a díle renezančního vědce Galilea Galileiho.
Dnes se chceme zamyslet nad některými otázkami, které
se zrodily z nového pojetí vědy a světa, a které se dotýkají dodnes našeho svědomí a našich životů. Téma naší
rozpravy ~~teda~~ je:

GALILEO A MY.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

1- Galileo dal přírodním vědám samostatnou metodu; naučil člověka ^{přinudit} ~~se ustavit~~ k určitému chování a ke sloužení. Objevil význam ~~prostoru~~ pro fyzikální dějství, popsal matematicky prostorovou tvář přírodního dění a položil tak základy k moderní mechanice a technice. K jeho chvále můžeme říci, že jeho zásluhou se věda stala mocným činitelem dějinným a kulturním, stala se vědomí která změnila tvář země a která proměňuje dnes i člověka. Věda zrozená z nové galileovské methody ukázala člověku, jak měřit prostorové děje v přírodě, jak si podmaňovat přírodní síly a jak sjednocovat kontinenty.

Konstruktivní pojmy nové mechaniky nám však neříkají jak a jakými prostředky lze ovládat stále rostoucí moc člověka nad přírodou a její skrytou silou. Dnes nemáme vědeckých potíží při stavění atomických centrálen a vesmírných lodí, při výrobě umělých látek a sestrojování elektronických robotů. Stojí však před námi ve celé své hrůzné tátce a náléhavosti otázka, jak naučit člověka ovládat svou moc a nezneužívat ji proti posvátném charakteru života, proti člověku a jeho duši. Je něco bolestně tragického ve skutečnosti, že první důležité objevy na poli chemie, fyziky a techniky byly skoro vždy použity nejdřív k ničení a k zabíjení člověka člověkem.

Galileo osobně věřil v mravní zákon spočívající na Božím plánu, věřil v Kristovo slovo a vykoupení, nepochyboval o pravdivosti a hodnotě biblického zjevení. Jeho následovníci si bohužel vzali z jeho díla jen způsob mechanického myšlení, pokusnou a kvantitativní metodu, odtrženou od mravnosti a tak ~~odlišnou~~ odlištěnou, ba ~~zkrácenou~~ dokonce protiliškovou. Postavili si pochybný ideál absolutní svobody ve vědeckém bádání, absolutní odpoutanosti a svébytnosti.

Oslnění přeludem bezmezné moci člověků nad přírodou dospěli dnes na samé hranice lidských možností, aby se po trpkých zkušenostech doveděli o sebevražednosti svého podnikání. Moderní člověk vychovaný v těchto perspektivách samostatné vědy se cítil až do nedávna takovým Prometheem, který je schopen vyrvat poslední tajemství přírodně a stát se bohem. Jeho sen o své božství své moci a své vědy se dnes hroutí a člověk opět probouzí ke vědomí své pravé podstaty, svého vztahu ke Stořiteli.

Nejlépe lze pozorovat tuto situaci na poměru člověka k přírodě. Racionálně zmechanizované hospodaření s půdou a jinými přírodními zdroji přinutilo sice zemi vydat ze sebe vše a zdálo se na čas, jako by příroda poslušnou služkou člověka. Ale pak přišla vzpoura přírody; její narušená rovnováha se postavila proti člověku. Člověk se odnes děsí následků, které sám vyvoval bezohledném zacházení s přírodou.

Rostoucí počet nádorů, rakovina na postupu, nervomé nemoci ale i proměna kdysi úrodných krajů v poušť jsou výmluvným svědectvím zkoušnosti a pochybenosti v důsledném mechanickém postoji. Američtí farmáři doplatili trpce na zmechanizování přírody. Dnes opět stavějí kanály, potoky, rybníky, zalesňují a osazují stromy, křoví svou zemí půdu, aby ji vrátili rovnováhu a zabránili před pouští.

Rozkladné účinky mechanického myšlení se projevují také i v ~~východních~~ oblastech kultury. "Konstruktivní pojmy - píše český filosof Rádl - se objevily v technice, kde technik teprve tvorí pumpy, parní stroje, automobil. Ve vědách morálních jsou však nepřirozené, protože věci morální jsou dříve než konstrukce. Spravedlnost je dříve než ustanovený pojem o ni; filosofie je založena na přirozeném obdivu lidí ze skutečnosti a nemůže tedy začít konstrukcí. Býha nelze rozumem sestrojit, protože vládl dříve než všechny konstrukce.

Dějiny byly dříve a jsou obsáhlejší než jakákoli konstrukce o nich."

Nechceme nikterak snižovat velikost galileovského převratu ve vědách, když upozorníme na druhý nedostatek mechanického názoru na svět. Přírodní vědy si jej uvědoměly teprve ve dvacátém století. Galileo, třeba geniální fyzik a theoretik vědy, nemohl říci vše, nemohl uzavřít vědecké bádání v definitivní soustavu. Jeho velikost spočívá spíše v tom, že otevřel pro vědu nové možnosti, když sám netušil a nemohl předvídat, kam jeho metoda povede. Galileo objevil prostor; naše století objevilo čas. Galileo poznal, že věda musí měřit a opět měřit. Dnešní věda ví, že k pochopení přírodních jevů nestačí jen změřit jejich rozměry v přírodném prostoru nýbrž že třeba zkouzit v úvahu jejich minulost a tázat se na jejich budoucnost. Vesmír a jeho jednotlivé složky nejsou jen jakýmsi gigantickými mechanismy, které jdou stále dokola a stále stejně. My se dnes díváme na vesmír a jeho pohyb jako na kosmické drama, na vesmírný sled událostí, které se vynořují z minulosti a přes naši přítomnost cílí k uskutečněné stvořitelskému plánu v budoucnosti. Čas dnes nehraje jen úlohu jakési čtvrté geometrické souřadnice, nýbrž svědčí o tvorivém postupu přírody.

V dobách po Galileovi se vžila představa, že přírodní věda, věda formulí a matematických vzorců přijde na skrytý kořen všem věcem; myslelo se, že odkryje nejen poslední zákonitost nerostných látek, nýbrž že rozluští i poslední záhadu lidského osudu, života a smrti, že nahradí mravnost a náboženství. Věda byla kouzelným a okouzlujícím slovem, které budilo úctu, důvěru a jistotu.

Dnešek se pomalu zbavuje tohoto mýthu; hledá opět cestu k pramenům lidské existence a k všestrannému, celkemnímu poznání. Váží si doposud vědy, nepohrdá jí ani nesnižuje

její moc a užitečnost; uvědomuje si jej její meze, vidí její lidskou tvář a nevěří v její všemohoucnost.

"Nominalisté - píše nás Emanuele Rádl - renezance... pohrdli metafysikou; od té doby upadala a upadala, až byla lidem na posměch, takže za našich časů jako by vymřela. Ale není mrtva, nýbrž jen spí; až se probudí lidé k poznání že tento svět je opravdu jen mámením smyslů, až lidé pochopí krásu skřivánčího zpěvu, který nikomu neslouží, nikomu nepřes- pívá, nýbrž svobodně vzlétá vysoko nad starosti vrabců, které mezi stromy proklání krahujec, svobodně zpívá, jako by v tu chvíli samo absolutno otvíralo nebesa a usmívalo se na svět - potom znova přijde - dodává Rádl - na tento svět metafysika, královna věd, jediná, svobodná, svrchovaná, všem lidem vládnoucí". My dnes dvacet let po smrti profesora Rádla můžeme dodat, že smysl pro absolutno, pro hodnoty věčné a noboženské, pro Boha se objevuje opět na obzoru vědomí lidstva.

3- Neštastný osudový proces proti Galileimu, dal vzniknout názoru v západním křesťanstvu, že mezi Biblickým vírou a vědou panuje zásadní rozpor, že Církev přijímá informace o stavbě a chodu přírody z biblie jedině z bible a že odmítá vědecký pokrok. Tento mylný názor se drží ještě dodnes hlavně tam, kde bývá uměle a propagačně rozváděná, kde se Církev nemůže bránit proti této vyslovené lži.

Díváme-li se dnes svobodně a nezaujatě na poměr vědy a víry, pozorujeme, že jejich rozpor je jen zdánlivý. Věda a víra se rodí z různých pramenů. Víra přichází od Boha, který mluvil skrze proroky s následem skrze svého vtěleného Syna - k člověku, od něhož očekává, že přijmě svobodně jeho slovo. Naproti tomu věda vzniká z přirozené náklonnosti člověka, který touží poznat, pochopit a proniknout světu, sebe a své dějinám, i dějinám Božího zjevení a své spásy.

Víra nepředpokládá vědecké vzdělání. Ke spásě a k vykoupení lidské duše je třeba jen milosti, víry a svobodného rozhodnutí - nikoliv vědy. Vědec může opravdu vyniknout ne svém oboru a při tom zůstat bez víry, bez náboženství a bez Boha. Věda a víra jsou na sobě navzájem nezávislé; ale to neznamená, že se vylučují. Jejich rozpor vzniká všade tam, kde věda chce nahradit víru anebe kde víra člověk chce vírou nahradit vědu.

Musíme také odmítout legendu, že Církev se bojí vědy. Po rozpadu římského impéria a vpádu nových barbarických národů Církev byla historicky přinucena převzat nesnadný úkol zahradnit antickou vzdělanost a tak položit tak základy nové evropské kultuře. Tento úkol splnila. Zachránila, přepsala a přetlumočila bez jakýchkoli skrupulí díla řeckých a latinských filosofů, vědců, básníků a právníků. Zřizovala knihovny, zakládala školy, ustanovovala university. Nevylučovala nic, zachraňovala a, abychom tak řekli, křtila antickou vzdělanost. Galileův případ patří k neštastným omylům a k bolestným událostem, které jsou podmíněny lidskou povahou, dějinami a okolnostmi krizových a převratových dob. Tento případ mohl na nějaký čas vzbudit dojem roztržky mezi vědou a vírou, ale nemohl změnit skutečně kladný postoj Církve k vědeckým hodnotám a k lidskému rozumu vůbec. Holandský kardinál Alfrink řekl nedávno v Římě: "Vědecká práce avědecké povolání mají své zvláštní místo v církevním společenství. Skutečně vědecké dílo je vždy službou království Božímu. Vědec, který svědomitě plní své poslání, může a má právem očekávat od Církve uznaní, povzbuzení a úctu".

Sv.Otec Pavel VI. poslal kard. Evženu Tisserantovi, děkanovi posv.kolegia a prvnímu z předsednické rady II. října 1964, aby vyzval koncilní Otce a všech věřící, aby modlitbou a skutky pokání svolávali Boží pomoc pro 3.koncilní údobí. Sv.Otec dále sděluje, že ^{on sám} ~~třetí údobí začne~~ mší svatou, kterou bude slavit spolu s 24 Otcí, aby všem byla zjevná jednota srdečí a myslí všech, kdo jsou koncilu přítomni. Modlitbě a skutkům pokání za zdar koncilu mají být věnovány především podzim i suché dny, které letos připadají na 23. 25. a 26. září, a pka následující neděle. Sv.Otec končí svůj list slovy naděje že všichni ~~budou hledět~~ přispět modlitbou a skutky pokání k zdaru koncilu; koncil chce přispět k obnově smýšlení, jak si je přál ve své Církvi K.P., chce přispět k jednotě křesťanů, probudit náboženské vědomí ve světě a upevnit spravedlnost a mír mezi lidmi. Úplný text tohoto listu sv.Otce kard.Tisserantovi naši posluchači kněží uslyší v lat.vysílání v úterý.

Sv.Otec přijal ve zvl. audienci účastníky sjezdu lékařů, kteří pracují v misiích nebo se na tuto práci připravují. Sjezd pořádá kat.sdružení lékařů v misiích. Je přítomno 35 lékařek a studentek lékařství z Indie, Číny, Formózy, Nigérie Korey a ~~několik italských studentek~~, které chtějí pracovat v misiích.

V pátek zemřel v Rennes ve Francii kard.Klement Emil Roques ve věku 84 let. Na kněze byl vysvěcen r.1904 a biskupem byl jmenován r.1929. Kardinálského sboru ho povýšil Pius XII. r.1946. Byl důstojníkem rádu Čestné legie. Zvláště vynikl svou statečností za let nacistické okupace. - Kard.sbor nyní čítá 77 členů.

ústav pro studium
totalitních režimů

79 | 64

Katolická tisková služba KIPA přinesla zprávu, že sv. otec daroval obnos 10 000 švýcarských franků na obnovu pravoslavné katedrály v Banjaluce, která byla zničena za druhé světové války a dosud neobnovena. Dar odevzdal představitelům srbské pravoslavné církve katolický biskup z Banjaluky mons. Alfred Pichler. Patriarcha German poděkoval sv. Otcí dlouhým dopisem.

V severoamerické diecézi St. Louis anglikánský duchovní a katolický kněz společně vykonali obřad manželství. Manželství anglikánky Eckbergové s katolíkem Barkerem bylo uzavřeno v katolickém kostele: při uzavření, tj. při manželském souhlasu bylo užito částečně anglikánské a částečně katolické fórmule. Katolický kněz požehnal snubní prsteny a anglikánský duchovní přijal manželský souhlas. Nevěsta se zavázala, že děti budou vychovány v katolické víře. - Nebylo to po prvé, že katolický kněz a protestantský duchovní společně přijali manželský souhlas; prvnství v tomto smyslu mají Holanďané. Katolický kněz a luterský pastor spolu byli svědky souhlasu katolíka s dcerou luterského duchovního. Biskup z Hertogenbosu mons. Bekkers už dvakrát dovolil protestantským duchovním, aby byli přítomni manželskému souhlasu při smíšeném manželenství. Nekatolická strana vždy slíbila, že děti budou vychovány po katolicku. - Francouzský Le Figaro z 21. července píše, že ve Francii katolický kněz přijal manželský souhlas francouzské katolické s holandským protestantem. Po souhlase protestantský duchovní odevzdal snoubencům ~~XXX~~ Písmo svaté a pronesl kázání na verš evangelia. Kněz a duchovní spolu s přítomnými se závěrem pomodlili Otčenáš.

V sobotu 5. září začnou v Orleansu vzpomínkové slavnosti na 50. výročí smrti slavného francouzského katolického spisovatele Charlesa Peguyho; ~~XXX~~ Peguy padl za bojů v první světové válce na Marně, blízko Plessis Leveque.

V následujících dnech bude mezinárodní rozhovor o patriotismu, mysticismu a socialismu Charles Peguyho, jak je jeví v jeho díle. Budou přítomni odborníci v díle Peguyho z Francie, USA, Velké Britanie, Belgie, Japonska NSR a též ČSR. Vzpomínkové slavnosti skončí 9. listopadu.

Diecéze z Clevelandu v USA adoptovala jednu farnost v středomerické republice El Salvador. Jak prohlásil biskup clevelandský mons. Hoben, diecéze převeze duchovní správu farnosti, postaví dům pro zasedání farních spolků a sdružení; ve farnosti budou pracovat dva kněží. Jnoho farností v republice El Salvador je bez kněží.

Pondělní L'Os.R. přináší oficiální oznámení nejvyššího papežského ceremonáře Mons. Jindřicha Danta, že 14. září začne 3.koncilní zasedání slavnou koncelebrovanou mší svatou sv.Otce s 24 Otci. ~~Mons. Dante též oznamuje kardinálům a biskupům podrobnosti stran jejich výnadvu do baziliky sv.Petra, která stále zůstává koncilním sálem.~~ - V pondělí v dopoledních hodinách konala své zasedání tiskové služby II. vat.snemu. Byl přítomen mons.O'Connor, předseda biskupské komise pro tiskovou službu, tit.arc.mons. Felici; tajemník svěmu, vedoucí tiskové služby mons.Vallainc a ~~vedoucí sekci jazykových sekcí~~ tit.arc. 9 sekci tisk.služby: kromě dosavadních sekcí italské, francouzské, německé, anglické, španělské, portugalské a polské byly zřízeny sekce arabská a čínská.

Německým rozhlasovým poselstvím sv.Otec Pavel VI. zakončil v neděli 80.sjezd německých katolíků, který se konal ve Stuttgartu. Sv.Otec vyslovil přání, aby sjezd přispěl k duchovní obnově, jak si ji přeje II.vat.sném. Duchovní obnova jednoho každého, jeho životu z Boha, v Bohu a skrze Boha tvoří základ veškeré duchovní obnovy rodiny a sociálních skupin. Závěrem svého poselství sv.Otec zval nemecké katolíky, aby ~~hluboké~~ své rodiny podle zásad Božího zákona: vytvořte ve svých rodinách takové obzduší, ve kterém je možné zaslechnout a následovat Boží volání ke kněžství a k řeholnímu životu. Kněze sv.Otec připomínal, že jejich práce za ~~dobytí~~ lidí pro Boží království může být opravdu plodná a účinná, pokud bude pramenit z důvěrného styku s Bohem a z hluboké lásky ke Kristu. Katolík, který žije z víry a ve víře je nejvznešenější věc, kterou Církev může přispět k zbudování nového světa. Do svého závěrečného požehnání sv.Otec zahrnul též statisíce dělníků a studentů, původem z ciziny, kteří v Německu našli práci a možnost studia. Závěrečné manifestaci sjezdu německých katolíků bylo přítomno na 200 000 katolíků, 5 kardinálů, mnoho biskupů, tři evangeličtí biskupové, ~~osobnosti něm.~~ politického a kulturního světa, mj.kancléř Erhard, který v krátkém proslovu mluvil o pevnosti zásad spravedlnosti a svobody; náboženství a láska k vlasti jsou dvě základní hodnoty každého svobodného člověka.

NSR Bratrskou schůzkou anglicko.němcou skončily oslavy 1200. výročí založení benediktinského kláštera v Ottobeuron. ~~Při slavnosti~~ na znamení smíření anglikánský převor z Coventry rev.Williams daroval opatu kláštera kříž, který byl nalezen mezi zříceninami historické ~~co~~ katedrály, zničené za II.světové války.

Sv.Otec Pavel VI. se v neděli v poledne pomodlil Anděl Páně s věřícími a turisty uvnitř papežské vily v C.G.V krátkém proslovu pravil, že to je jeho poslední neděle v C.G., že během tohoto týdne se vrátí do Žatikánu, aby zblízka sledoval poslední přípravy na 3. koncilní zasedání, které začne příští pondělí koncelebrovanou mší svatou nad hrobem Knížete apoštolů. Sv.Otec připomněl věřícím, že v sobotu byl uveřejněn list kard.Tisserantovi jeho prostřednictvím žádal věřící celého světa, aby za zdar koncilu obětovali své modlitby a skutky pokání.^{Vůči} Koncilu mají své povinnosti všichni křesťané, a řekl bych, všichni lidé dobré vůle.Každý má povinnost poznat význam koncilu a účastnit se ho alespoň duchovně.Koncil nemá vztah jen k Otcům, kteří na něm zasedají, nýbrž má co říci všem křesťanům: ti se mají spojit s představiteli Církve a tak v duchu dlít v koncilem sále.Skutky pokání, vnitřní obnovou a modlitbou dosáhneme tohoto vzájemného spojení; pak budou v srdečích všech členů křesťanského společenství tytéž myšlenky, tytéž naděje, tytéž city a též tytéž milosti.Sv.Otec končil výzvou k modlitbě na úmysl, aby všichni dali koncilu patřičnou pozornost, aby koncil splnil, co od něho očekává sám Bůh; aby byl zdrojem požehnání pro Církev a pro celý svět.

Benátsky patriarcha kard.Urbaná přijal ve svém paláci účastníky Mezinárodního filmového festivalu.Ve svém proslovu se zmínil především o mravní stránce festivalu a filmu vůbec."Nesplnil bych svou povinnost biskupskou, kdybych nepřipomněl, že všichni lidé mají zachránit prevenství mravního obyektivního řádu, který jediný přesahuje všechny oblasti lidské činnosti a je uvádí v soulad.Obětovat tato mravní zásady nebo se jim vysmívat znamenalo by jít vstříc kolektivní sebevraždě naší civilizace.Kard.Urbani poukázal na výroky lékařů, psychologů, právníků, věřejných členitelů, rodičů a vychovatelů, kteří protestují proti ničivému vlivu nemravných filmů; vyslovil otázku, zda v dnešním světě jsou opravdu jen krajní patologické případy, jimž se ve filmu věnuje pozornost, a ne též normální roidny, velkomyslné matky rodin, dobrá vzorná mládež.Závěrem žádal o modlitbu pro svět fiemu, aby jeho skryté energie se rozvinuly v pozitivní konstruktivní činnosti k dobru budoucích generací.

Svatý Otec Pavel VI. sloužil v úterý dopoledne mši svatou pro řeholní sestry z diecéze albánské. V kázání oznámil, že několik žen bude přítomno slavnostním obřadem a několika generálním kongregacím. Budou to auditrices-slyšitelky, podobně jako skupina 13 laiků byla přítomna už třetího koncilního údobí. Budou zasedáním II. údobí jako slyšitelé, auditores. Sv. Otec nejdříve mluvil o významu svátku Narození P. Marie: narození Bohorodičky je jako východ jitřenky, která předchází světlo spásy; země, pokrytá bahmem hříchu (se jakoby) otevřela až vydala nejkrásnější květ lidské rodiny. Řeholní sestry, pravil dále sv. Otec, patří zvláštním způsobem k tajemnému tělu Kristovu, v církevním společenství mají své vlastní místo, jsou radostí Církve, její ctí, krásou, útěchou, příkladem, ano její silou. Láskou, zbožnosti, pokorou, poslušností, svým duchem oběti jsou vyvolené dcery svaté Církve. Sv. Otec zval řeh. sestry, aby v sobě oživily smýšlení Církve, aby zblízka se účastnily jejího života a stály u jeho ohně, jejich bolesti a štěstí. událostí, myšlenek, učení, jejich duchovní hygieny a osudů; tato účast může jakoby otevřít zraky na duchovní skutečnost, již zasvětily svůj život, může posílit, podpořit skromně, skrytě jejich práce, může otevřít jejich obětování cestu, již ono se stane plodnější apoštolsky, moudrou láskou a nesmírnými zásluhami. "Domníváme se, že nadešel den, kdy je nutné vzdát větší poctu a uznání řeholnímu životu sester; může se to stát tím, že se zdokonalí svazky, které řeholní život sester pojí s celou Církví. Rozhodl jsem proto, aby několik žen, bylo přítomno jako slyšitelky, auditrices, některým slavnostním obřadem a několika generálním kongregacím nastávají cího třetího sněmovního údobí; to je tém kongregacím, na nichž se bude diskutovat o otázkách, které mohou zvlášt se dotýkat života ženy; po prvé snad budou koncilu přítomno několik žen, bude to jazyk symbolická přítomnost; tyto ženy budou zvoleny především z vašich řad, řeholních sester, pak z velkých ženských organizací kat. žen, tak aby žena věděla, jak si ží Církev váží její důstojnosti a jejího přirozeného a křesťanského úkolu v lidstvu. Plní nás bolestí vzpomínka na tolik projevů moderního života, v nichž žena jakoby upadla z duchovní a mravní výše, kterou jí dává jí zdravé občanské mravy a povolání křesťanské důstojnosti, až k jakési mravní bezcítnosti a často i pohanské nevázanosti. Zatímco jí jsou otevřeny cesty k nejnebezpečnějším a nejšpanějším zkušenostem, žena je zbavena pravého štěstí a lásky, které nemohou nikdy být odtrženy od posvátného smyslu života. Bolí nás, když vidíme jak tolik žen, stvořených pro vznesené a velkomylsné věci, nedovede dát

svému životu plný vyšší smysl; chybí jim totiž dvě složky vnitřní plnosti: modlitba, v jejím plném, osobním ^(a svátostném) projevu, a duch lásky, která dává a oživuje. Zůstávají dušemi chudými a jakoby zmítanými v bouři; zevnější rozptýlení jim přinášejí jen zdánlivý a pomíjející lék. Sv. Otec ~~XVII~~ nakonec pravil, že počet a horlivost řeholních sester je mu důvodem k hluboké radosti a útěše, jsou důkazem, že existují ještě čisté a statečné duše, které žízní po dokonalosti a nebojí se ani nestydí za to, ~~že nosí řeholní šat~~; ~~šat to,~~ který dosvědčuje, navečer jich života Bohu. ~~Naše sestry mohou být tu~~

~~Sy poutníky ze Francie; sv. Otec dál přijal v audienci členy Katolického spolku železničářů, kteří přijeli na pouť do Říma. Ve francouzském proslovu sv. Otec chválil jejich obětavost ve službě bližních,~~ ale především jejich odhodlání uchovat si

katolickou víru, jak je to heslem jejich spolku: Servare fidem. Závěrem je zval, aby žili s Církví v ~~mým~~ nynějším jejím údobí, plném nadějí. Poutníkům z diecéze arraské sv. Otec ještě jednou projevil soustrast ~~k tragické události~~

při níž větší pošet chlapců právě z arraské diecéze přišlo o život. Všem kdo byli postiženi vyjadřuje svou účast; apoštolské požehnání nechť je posí

~~rozmnožením křes~~ ~~propagační~~ ~~akce~~ ~~zvláště~~ ~~ve~~ ~~prospěch~~ ~~seminářů~~ ~~a vlastní~~ ~~zakládání~~

Antverpská diecéze chystá zvláště akci ~~propagační~~ ve prospěch seminářů. V pátek veče bude akce zahájena v antverpské katedrále za přítomnosti biskupa mons. Dama. Akce bude trvat rok, a jejím cílem je probudit zájem obyvatelstva o povolání ke kněžství a k řeholnímu životu a o otázky, kterým musí čelit seminář a studijní domy řeholníků.

Jugoslávská vláda dovolila, aby byl znova otevřen seminář ve Splitu; tento seminář byl zavřen r. 1956. Jeho znovuotevření bylo velmi zapotřebí, protože všechny ostatní kněžské semináře jsou přeplňeny. V šk. roce 1963-64 studovalo na 6 seminářích 58 bohoslovů; 74 bylo vysvěceno na kněze. Je to nejvíce v letech po 2. světové válce. V Jugoslávii je dále 9 malých seminářů, ve kterých 1000 studentů koná 4 nejvyšší třídy střední školy před vstupem do velkého kněžského semináře.

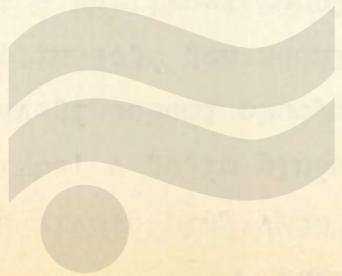
Polský katolický týdeník Tygodnik powieściowy bude znova vycházet v nákladu 40 000 exemplářů, jak vycházel před dubnem t.r. Tehdy byl náklad snížen jako represálie, protože redaktor Tygodniku podepsal protest 34 polských intelektuálů proti státní cenzuře a proti ekonomickým opatřením proti kulturním a vědeckým časopisům.

(pozor na podstatu textu dominanta)
text může být dominantou stanovena a vlastnosti
je prostaferenky. Tyto vlastnosti je vlastní a jiným stanoven a může
opakovat ji se zvl. vlož. vloženou
Marta

X Mluv w. On uvedl někdy m. mluvce, o systému v říšti Boží,
jíž je funkce; až ~~je funkce~~ ^{vysílání až dle} je T. V. mluví taky (a opakovaně) mluvce
mluvce.
Při jde i o mluv. neč. a je tolik různých.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Vatíckánský deník L' O.R. věnuje ve svém nedělním čísle pozornost poslednímu dokumentu, který napsal zemřelý sekretář It.kom.strany Togliatii. Dokument podle některých je souhrn toho, o čem chtěl Togliattii mluvit s Chruščevem.

Za jisté vyvrácení názorů Togliattiho považovali ve světě řeči Chruščovovy v ČSR. Vat. deník např. stranu čínsko-sovětského ideologického sporu a stran chystané konference představitelů všech komunistických stran podává krátce názory

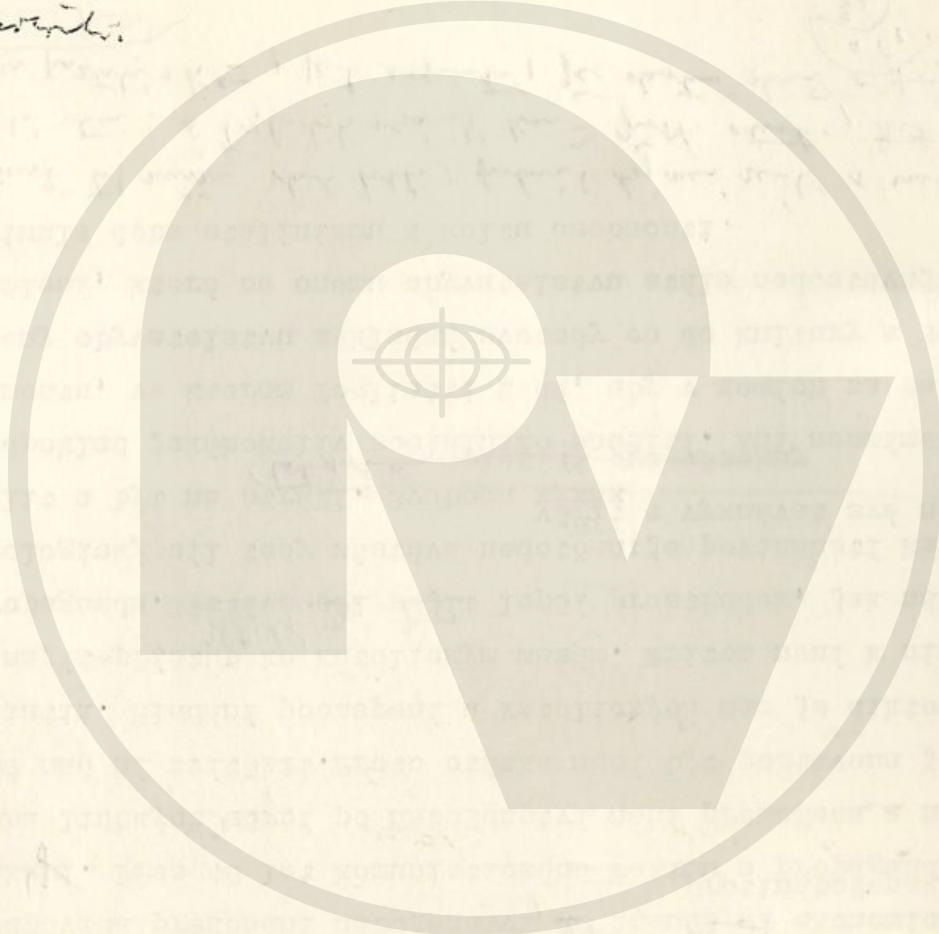
italského komunistického predáka; závěrem si všimá především toho, co Togliatti psal o náboženství a "katolickém táboře", jak říká. "Není nám k ničemu stará ateistická propaganda. Otázka náboženství, jeho obsahu, jeho kořenů mezi masami a otázka způsobu jak náboženství překonat, musí být postavena jiným způsobem než tomu bylo v minulosti, chceme-li mít přístup ke katolickým masám a chceme-li, aby nám rozuměly. Ne-li se to, pak ruka, kterou podáváme katolíkům, bude považována jen za pouhý taktický tah a skoro za pokrytí tectví." Togliatti tedy přiznává nepřímo, že náboženství zůstává nepremožené; je něco zcela jiného než jak je podává marxistické doktrinální schéma,

které předpovídá překonání náboženství, změnění ekonomickým a sociálním podmínek. Přes 40 let komunistického režimu a propagandy a pronásledování, touha lidských sdrcí po náboženství není přemožena a nezdá se, že by bylo možné nad ní zvítězit. Proto otázka musí být postavena jiným způsobem, píše Togliatti. Hledání pochopení u katolických mas je diktováno politickými cíli: najít přístup ke katolickým masám. Křítom není k ničemu stará ateistická propaganda. Klíče k najít lepší prostředek, jak náboženství překonat. Ideologický cíl tedy zůstává nedotčen; je povinností katolíků se nad tím zamyslit a být na stráži. Svoboda věřit a vyznávat své náboženství to je předpoklad jakéhokoliv sociálního soužití. Až nesmíme přehlédnout část dokumentu, ve kterém Togliatti žádá, aby v zemích za železnou oponou byly vráceny obyvatelstvu základní svobody co do kultury a též co do politického smýšlení, které se onomu obyvatelstvu stále nedostávají, třebaže už dávno pominula doba stalinismu a kultu osobnosti.

Togliatti požádal následující bod: funkci. týž měsíčníku a měsíčníku L' O.R. Ale následuje: i Togliattiho největší komunistický zájem je funkce sekretáře pro všechny. (takže ne představitel, ale sekretář celého komunistického svazu) (zde se pořádá výroba) (zde se pořádá výroba)

*) požádal, že Togliatti pojďte, jde o měsíčníku L' O.R. a nejde o měsíčníku L' O.R. vizitě k nám, když můžete, mohu vás mít v Praze. Po výrobu, po výrobu,

h. m., které užíváme při využití na počtu,
počet uživatelů.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Kdybychom srovnali proslovu sv. Otců z poslední doby - např. kázání v Aprilu, městečku to nedaleko Castel Ganfolfa, kde sv. Otec díl, proslov k věří cím albánské diecéze, do níž patří C.G., viděli bychom že proslovu mají jedno obyvatelsko. Je to otázka, zda moderní technický a vědecký pokrok se dá smířit s křesťanským životem, anebo ho vylučuje; otázka jistě aktuální, stále se najdou lidé, kteří otevřeně neslučitelnost pokroku a víry (hlásají) a u mnoha jiných pokrok a blahobyt duchovní, n boženský a mravní život dusí. A odpověď sv. Otee se dá shrnout ve dva body: materiální blahobyt sám v sobě není nebezpečím pro víru, ano je povinností člověka usilovat o něj, o zvýšení životní úrovně; na druhé straně ale katolík si musí být vědom nebezpečí, která se skrývají v přílišném zdůrazňování hmotného blahobytu. Lověst zachovat jistou odpoutanost, dovést je obětovat, když jsou v sázce hodnoty vyšší, kterým třeba dát přednost. "Je nutné odstranit nebezpečí, která mohou znamenat zázraky vědy a techniky pro člověka, pravil sv. Otec např. k albánským věřícím; je nutné pracovat, namáhat se, abychom neztratili to nejvzácnější dědictví, které nám zanechali naši předkové; kyj křesťanský život, důstojnost člověka, jeho osobní svoboda, a cíl našeho života, který přesahuje čas, ve kterém žijeme."

O nebezpečích vymoženosti civilizace právě mluví zářijový úmysl Apoštola modlitby - armády sepjatých rukou, které se modlí za Církev a sv. Otee: Aby pohodlí a vymoženosti civilizace nenarušily křesťanské pojetí života.

Jde zde o materialismus prakticky čenec, který věří, že člověka udělá lepším, šťastným zvýšená životní úroveň, auto, lednička, rekreace nekde v horách - pak že bude zaručen sociální mír a odstraněna zločinnost mladistvých. Honba za tímto praktickým materialismem ale tak pohlcuje fyzické i duchovní síly člověka, že ten pak už nemá čas pro nic vyššího; ukojením nejbližších hmotných potřeb a radostí člověk ohluchne a oslepne pro cokoliv, co smysly přesahuje, a zvlášt ohluchne pro náboženství: to mu jednak přichází zhůry, jednak ho napomíná, jak na nás blahobytu užívat a někdy i proti hmotnému čenec prospěchu. Ohluchne nebo se stane lhostejným, nebo ještě lépe: na místo starého náboženství si staví nové: blahobyt žik na si staví na oltář.

A přece blahobyt sám v sobě není nic špatného: Bůh stvořil svět a jeho skré síly; člověku dal rozum, aby si ony skryté síly podrobil, aby ty mu pomáhaly sloužily k lehčímu dosažení cíle jeho života. Křesťan nemí objímat blaho byt se zavřeným

je knát za blahobytom se zavřenýma očima; nesmí v něj skládat veškeru svou důvěru, musí počítat s jeho nebezpečími pro duchovní hodnoty, které jedině dají smysl jeho život. ^{Zde už ale} Nesmí se stavět proti blahobytu, musí usilovat o zvýšení životní úrovně (ze všech si); velí mu to spravedlnost a láska vůči lidem jeho bratřím; kteří mají právo žít životem lidí důstojným a k tomu je třeba i jistého blahobytu; bída překáží náboženskému životu stejně jako přílišné přilnutí k pohodlí a bohatství.

Náš postoj ~~zůstává~~ vůči blahobytu a materiálnímu pohodlí tedy musí být určitá odpoutanost, ale odpoutanost pozitivní, která je svědectvím ^o před světem pohříženým do materialismu, že existují ony vyšší hodnoty a mezi nimi největší

— Bůh, pro kterého dáváme duchovním hodnotám přednost. Tato odpoutanost je konec konců ona evangeliacká chudoba, o niž na zasedání koncilu mluvilo tolik Otců, a které věnuje odstavec sv. Otec ve své ^{první} encyklice.

Odpoutanost od materiálního blahobytu ukážeme věrným životem podle svaté víry, kterou Pavel VI. v proslovu k albánským věřícím nazval nejvzácnějším dědictvím po předcích; tím že pro tuto víru dovedeme přinést též i hmotné oběti. Návštěvníci z ČSSR říkají, že po této stránce ^{výjimkou} poněkud nátlak ^{na} ustal

-bude tedy na čase, dohnat, napravit, v čem tolik našich přátel ~~se~~ ukládalo slabými, zbabělými: stačilo pohrození, že budou přeloženi na horší pracovní místo, a už se vzdávali náboženství, i když jen na oko. Začátek školního roku nám ^{nepř} připomíná povinnost přihlásit děti do náboženství, kde ještě existuje, a tam, kde dosud neexistovalo, snad by mohlo znova být, kdyby ^{oč} se přihlásilo více statečných rodičů. Nestalo děti většinou jen, měly již mnohem víc plánů než mohly mít v této době. Mnohé z nich vystoupily ^{na} dálky ^{na vlastní} jinam. Užívají si jiného vlastního názvu. Jen a pak tak, že je pořádají své vlastní slavnosti. ^{na vlastní} Vlastní je to možné. Toho mluví ji někdo ^{členy} K. P. Komunistické strany. Nejdříve ^{bylo} predstavil

jimiž první a druhý je již zastří II. vč. m. ^{zastří} ^{členy} K. P. Komunistické strany. Všechny zde už nejsou ~~členy~~ - děti byly děti m. a n. d. děti m. i. f. ml. a dch. ^{členy}.

otevřenou.

Tu je další příklad pro výmluvu. Je a zde ještě jedna výmluva.

Sv.Otec Pavel VI. udělil ve středu dopoledne obvyklou generální audienci; bylato poslední audience na jeho letní vile v C.G.V proslovu k přítomným vzpomněl brzkého ~~zahájení~~^{zahájení} třetího koncilního údobí a vě ící celého světa vyzýval znovu k modlitbě a skutkům pokání za zdar koncilu. Hodina koncilu je především hodina Boží. Je to hodina, v níž Boží prozřetelnost jistým způsobem nám dopřává odhalit své úmysly, a to před koncilními zasedáními nebo během nich; ^{pak jsou} pravdivá slova sněmovních definicí, že zalíbilo se Duchu svatému i nám... Koncil musí mít otevřené zraky pro charakteristické známky doby, z druhé strany ale koncil musí hledat a odhalovat znamení Boží jeho vůli, jeho činorodou přítomnost ve světě a v Církvi. Koncil proto není tak zevnější velkolepá událost, ale spíše vnitřní, duchovní fakt. Stává se událostí mravního radu nepochopitelného napětí a plnosti; musí nás při koncilu posilovat vědomí, že je to hodina, kdy Bůh kráčí mezi námi. Svatý Otec končil slovy důvěry, že věřící budou pomáhat ke zdaru koncilu vytrvalou usilovnou modlitbou. | Svá slova sv.Otec pak opakoval též v dalších světových řezech, mj. anglicky: poslechněte si jeho proslov:

Zvláštním způsobem ještě pozdravil přítomné kněze duchovní rádce hnuti katolických dělníků; vyzvedl význam pastorace mezi dělníky; jsou živým svědectvím lásky a starostlivosti Církve o svět práce. Církev je blízko všem dělníkům s mateřským srdcem, podává o tom nové a nové důkazy. Jen mysl zaslepená mohla by popřít tuto skutečnost. Církev varuje pracující, aby nešli za klamnými teoriemi, které se zakládají na popření Boha a proto nutně ústí i v popření největší důstojnosti člověka. Církev nikdy nepřestala ^{přes zdánlivé, uspěchy} a neustále hájit práva nejslabších, chránit pronásledované a vykořisťované, kázat upřímnou lásku stojící na vzájemné úctě oboustranných práv a povinností. Sv.Otec pak promluvil k přítomným chlapcům z Italské katolické akce, kteří zvítězili ve výročních katechismových závodech. Vybízel je, aby se hleděli více a více přiblížit ke Kristu a začít už nyní život Kristových apoštolů, tím že budou vykonávat dobrý vliv na své kamarády ve škole a při hrách. Kéž pro každého z nich K.P. zůstane věrným přítelem, ideálem při každé práci a při každém boji. - Středeční generální audience skončila modlitbou Otčenáš, kterou se poutníci měli modlit každý ve své mateřské řeči, na důkaz světovosti Církve; všem přítomným i jejich drahým doma sv.Otec pak udělil své apoštolské požehnání.

Sv.Otec zaslal zvláštní list generálnímu představenému řádu Tovaryšstva Ježíšova, jesuitů P.Janu Křtiteli Janssenovi k 150. výročí obnovení řádu. Řád jezuitů, založený r.1540, byl r.1773 zrušen, ale 7.srpna 1814 znovu obnoven. Toto výročí píše Pavel VI. připomíná smutné události, které způsobily synům sv.Ignáce z Loyoly tolik protivenství a bolestí; ale poskytuje též příležitost poukázat na životnost vašeho Tovaryšstva a zvlá jeho nezdolnou věrnost Církvi a římským papežům; která právě v oněch bouřlivých letech zazářila v novém světle. Sv.Otec pak se zmínil o rozkvětu, kterého se Tovaryšstvo dočkalo po svém obnovení - dnes čítá víc než 36 000 členů. V dnešní době Církev znovu potřebuje statečných vojínů Kristových, ochotných vzít na sebe jakoukoliv těžkost, jen aby moderním lidem bylo hlásáno pro selství spásy. Církev spoléhá v tom i na pomoc členů řádu T.J.; splní svůj úkol, když budou hledět spíše následovat příklad svých otci, než jen se mu obdivovat. Členové řádu T.J. u příležitosti 150.výročí obnovení svého řádu se mají obnovit ve věrnosti Církvi a Kristovu zástupci na zemi; mají hledět církevní nauku uchovat neporušenu, bránit ji, ale též neopomenout, jak ji lépe vyložit a objasnit moderním způsobem. Zvláště sv.Otec klade na srdce práci v misích, na poli výchovy mládeže a dávání duchovních cvičení.

Pak se nové Tovaryšstvo vyrovná slávou, zásluhami a svatosti Tovaryšstvu starému.

Kanada

V Ottawě byl založen stálý sekretariát všech řeholních společností, které pracují v Kanadě. Předsedou sekretariátu je člen kongregace oblátů P.Marie Neposkrvněné, jeho zástupcem je provinciál quebecké dominikánské provincie pro mužské řeh.společnosti a pro ženské gen.představená šedých sester od sv.Kříže. V kanadě je 292 řeh.společnosti mužských i ženských a mají dohromady 65 000 řeholníků a sester.

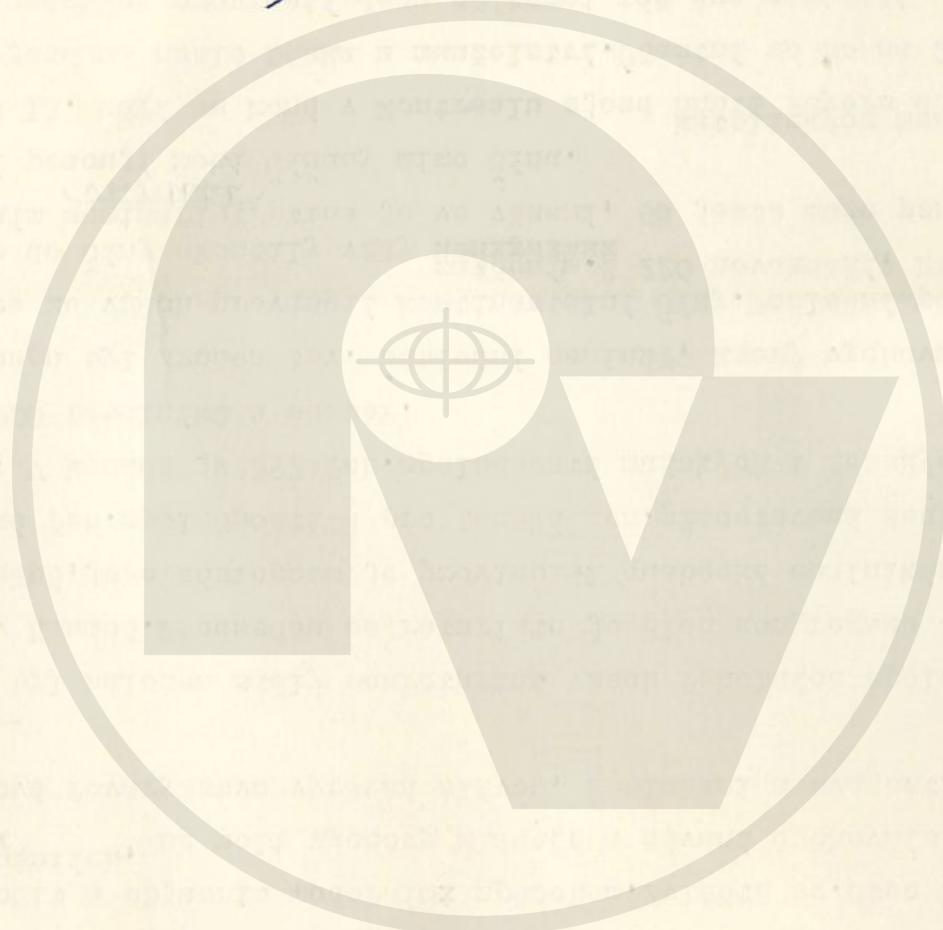
H.K.

V Hong Kongu byl zrušen tzv. ústřední seminář, který vychovával ke kněžství bohoslovce ze všech provincií kontinentální Číny. Poslední pokusy poslat novokněze do Číny skončily vždy zatčením. Z 220 novokněží, kteří vystudovali v ústředním semináři třetina je ve vězení, 68 ještě může poněkud pracovat a ostatní pracují mezi Číňany mimo Čínu.

Od 10. do 13. září se koná v Montrealu sjezd katolických manželů Foyers de Notre Dame.

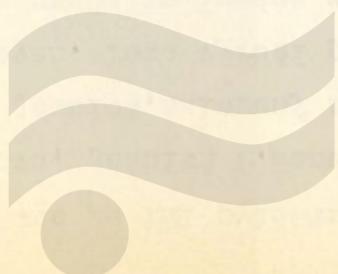
Letošní sjezd má heslo Láska a manželství. Účastní se ho na 2000 manželů z vých.kanadských provincií. Jsou přítomni též dva ministři quebecké provincie

*íráni dle
Nedávno požádali nás aby nám poslali list, kde naznačí a řekněte a my
bude všechno.*

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Dnešní 1. Os. Romano uveřejňuje oficiální sdělení gen. sekretáře II. vat. sněmu mons. Feliciho. Mons. Felici sděluje, že 3. sněmovní údobí začne v pondělí 14. září v 9 hodin ráno. ~~XIX~~ 80. všeobecné zasedání se bude konat následující den 15. září a diskuse bude jednat o 7. schématu, tj. o Církvi. Všeobecná zasedání, generální kongregace se budou konat denně, kromě soboty, neděle a svátků.

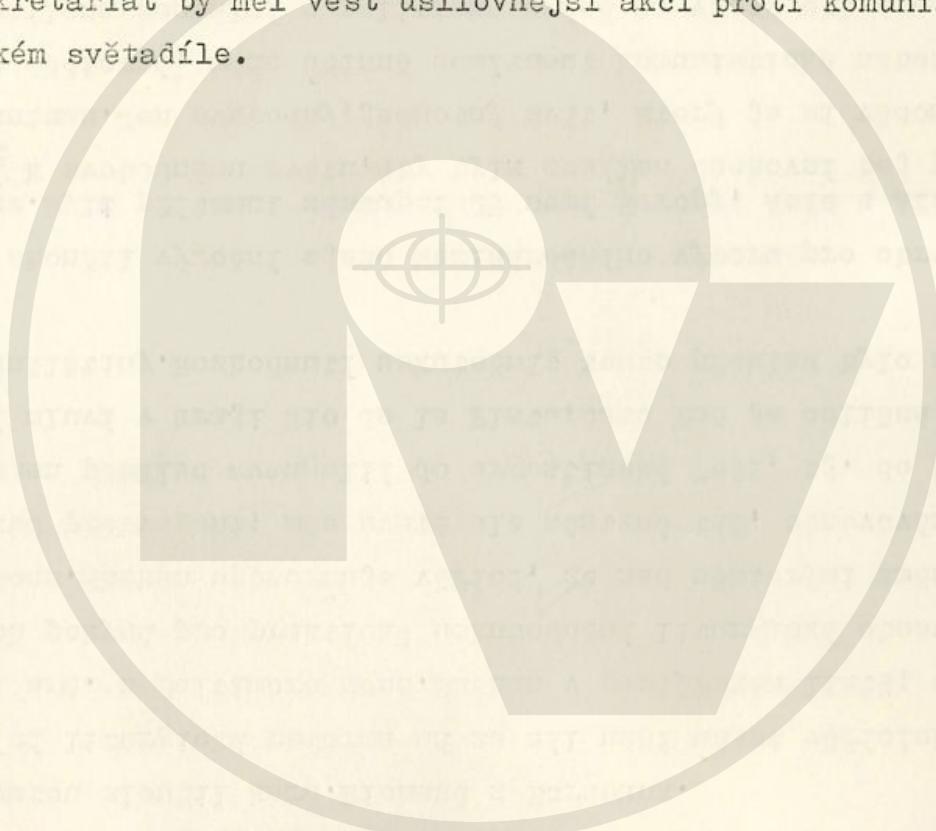
Třetímu sněmovnímu zasedání budou přítomni dva pozorovatelé nestoriánské církve. Je to poprvé, že budou přítomni koncilu zástupci této církve, která se odloučila od společenství s římskou církví po efeském sněmu r. 431. Za arménskou církev bude přítomen jako pozorovatel Korekin Sarkissian, který už byl přítomen prvnímu koncilnímu zasedání a mezitím byl povýšen na biskupa a druhému zasedání nebyl přítomen. Za pravoslavnou církev v zahraničí bude přítomen jako pozorovatel známý teolog Ambrož Pogodin ~~XIX~~ místo ženevského biskupa mons. Antonína.

V Rennes ve Francii se konal pohřeb kard. Roqua, který zemřel v pátek. Zádušní mši svatou sloužil kard. Richaud z Bordeaux.

Nastávající liturgická reforma má za cíl užší účast věřících na obřadech, prohlásil arc. z Baltimore mons. Shehan v pastýřském listě; ohlašuje vydání zvláštních pokynů pro praktické uskutečnění liturgické obnovy, jak ji rozhod koncil. Mons. Shehan upozorňuje věřící, že nad některými změnami věřící budou poněkud překvapeni; mše svatá ale zůstané táz, obnovování ^{Kristovy} jedinec oběti. Byl dokončen překlad evangelií do argentinské řeči, tj. do španělštiny, jak se jí mluví v kraji Rio de la Plata; tato řeč je odlišná od původní čisté španělštiny. Rozhodnutí uskutečnit tento překlad bylo učiněno před 15 lety.

Ve Vídni skončil výroční sjezd Mezinárodního výboru pro obranu křesťanské civilizace. Byly přítomni zástupci 25 zemí Evropy, Asie a Afriky. Bylo vydáno provolání k svobodnému světu, aby byl zasílen duchovní boj proti bezbožec-kému komunismu. Jen svobodný, jednotný svět, který je si vědom společného křesťanského dědictví, může účinně odmítout komunistické nebezpečí. Proto musí být zesílena sociální a politická práce na všech oblastech života podle křesťanského ducha. Je nutné získat do tohoto duchovního boje především mladé generace; v provolání se též varuje svobodný svět před komunistickou taktikou: hlavní příčiny mezinárodního napětí by byly odstraněny, kdyby v k

komunistických zemích byla provedena listina lidských práv a zvl. právo národů rozhodnout o formě své vlády. Provolení končí přáním, aby v USA a v Lat.Americi byl vytvořen sekretariát pro obranu křesťanské civilizace: tento sekretariát by měl vést usliovnější akci proti komunistické propagandě v americkém světadíle.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

10/9/64

2207/1

Hudba v liturgii.

K tomu, abychom správně posoudili hodnotu církevní hudby, nestačí měřítka jen estetické. Církevní hudba je částí liturgie, ~~neobslužek~~, k jejímu ocenění je proto potřeba hledat na její funkci v celku bohoslužby. Píše-li někdo o kostelním zpěvu, musí ~~majit~~ se nejdříve zabývat základními otázkami služby Boží. Pak teprve je schopen odvodit důsledky týkající se hudby. Tuto problematiku správně pochopil P. J. Gelineau T.J. ve své knize, letos přeložené do italštiny, která už svým titulem vzbuzuje důvěru: Zpěv a hudba v rámci ~~je~~ křesťanské bohoslužby. Připomínáme při této příležitosti, že P. Gelineau je dnes známý v celém světě svým moderním zhudebněním Žalmů pro lidový zpěv, které jsou dnes už zavedeny v mnoha francouzských kostelích.

On sám se dívá na církevní zpěv jako na tajemství, mysterium, tvořící nezbytnou část slavnostních obřadů. Z toho plynou důsledky, řekli bychom negativní, na prvním místě. Kostelní hudba ~~nezpráv~~ vylučuje prvky příliš světské, nedůstojné. V chrámu se nemůže odvolávat na zásadu: umění pro umění.

Za to však požaduje jiné pozitivní vlastnosti. Její formy mají dýchat svatosťí, dobrotu a universálností. Pravý umělec si nikdy nebude stěžovat, že kostelní rád mu ukládá program, že se nemůže volně vyvinout, že je omezen předepsaným texty i dobou. Zkušenosť ukázala, že právě tento program obřadů a jejich starobylé texty se staly největším mistrům zdrojem inspirace a neustálou pobídkou k tvoření. Dá se tu říci známá věta: umění žije v ukázněnosti, umírá v uvolněnosti.

Ředitelé kúru nejsou dirigenti v koncertní síni, kúr není jeviště. Máme-li užít tohoto přirovnání, patří je bezesporné, že v kostele je hercem každý věřící. Společné shromáždění všech členů mystického Těla Kristova okolo oltáře je jakýmsi pěveckým souborem okolo svatostánku. Pomýšli-li někdo na to, aby zušlechtíl obřadu ^V zpěvem a hudbou, které lid v kostele nerozumí a nedhápe její smysl, ~~ten~~ ^{ten} ředitel kúru rozbil nevědomky jednotu církevního shromáždění. Hlavou tohoto sboru liturgického není varhaník, ale kněz u oltáře. Po něm následuje jáhen, který ohlašuje evangelium, pod jáhen, který je dnes na místě

lektora, předčítatele posvátných textů.

Do našich ~~značek~~ kostelních zpěvů se v moderní době dostaly sólové vložky na kůru. Právem? ptá se P.Gelineau. Podle jeho mínění jediným plně oprávněným solistou je v kostele kněz a v určitých okamžicích jáhen i podjáhen, když ohlašují jménem Božím zjevená slova Písma. Na jejich sóla odpovídá lid unisono. T.zv. choroví zpěváci jsou jen jakousi delegací lidu, která jejich jménem vyjadřuje myšlenku celého shromáždění. V řeckých kostelích je proto kůr umístěn mezi oltářem a kostelní lodí. Tato poloha odpovídá lépe jeho poslání než umístění v zadu pod oknem nebo za oltářem.

Podle vnější formy se dají církevní zpěvy rozdělit do tří skupin.

Vyskytuje se tu přímý přednes, bez přerušování a doplnování. Takovým je např. zpěv evangelia nebo preface. Druhou formou, v liturgii oblíbenou, jsou t. zv. dialogy. Kněz a lid si vzájemně odpovídají. Všem jsou známé t. zv. mešní odpovědi, jako na př. Dominus vobiscum. Et cum spiritu tuo. Ite missa est. Deo gratias. Typickým příkladem dialogovaného zpěvu jsou litanie.
zvláště Samému P.Gelineau se líbí třetí forma, t. zv. responsoriová nebo antifonová. On sám zhudebnil žalmy právě tímto způsobem. Zpěváci hlavní zazpívají antifonu, kterou lid opakuje. Pak se postupně spívá z žalmu verš za veršem až po každém celý kostel zopakuje melodickou antifonu.

Ve všech těchto třech formách převládá recitativ. Je to stará osvědčená hudební forma, ve která slovo má přednost, má dominovat a ovládat melodii, která nesmí nikdy zahladit jeho srozumitelnost. Užívání arií, kde melodie se zmocnila slova, po případě i jen některé slabiky, je v liturgii řidčí, ale nedá se říci, že by se za daných okolností úplně vylučovalo. Příkladem je tradiční zpěv Alleluja před evangeliem. Zde sama melodie vyadřuje určitý afekt, určitou dispozici před četbou slova Božího.

Řekli jsme též, že církevní hudba má ráz universální. Je totiž mluvou oběti, která je za celý svět a pro celý svět. To však nevylučuje že má svůj zvláštní ráz podle krajů a vlivem doby ve které žijeme. Evangelium je vždy toéž evangelium, a přece jeho zpěv se liší. Jde zní v Římě, jinak v Até-

nách, v Alexandrii, v Mossulu, v Novgorodu. Každý národ má svou zvláštní mluvu, aby vyjádřil pravdu společnou všem. Je-li liturgie mluvou lidu, musí mít ohled na prostředí, ve kterém se slaví. To platí nejen pro skaldatele církevních zpěvů, ale i pro ty, kteří je je přednášejí, a zvláště pro ně. Josu to oni, kteří dávají skaldbě pravé místo a čas. Musejí se proto i v rytu, sile, podání přizpůsobit smyslu a stylu celého obřadu.

Nakonec poslední otázka: juká podle jakého měřítka máme v určitých konkrétních okolnostech posuzovat krásu církevního zpěvu? P.Gelineau je toho názoru, že se nedkjíxxitxnavitxjimáxxmoxuz dají těžko stanovit určité a xkan přesné normy. Hlavním vodítkem zůstane opravdový náboženský cit a vkus. Ten však nikdy není absolutní. Podléhá vlivům doby, vytváří se podle stadia kultury, je vázán domácí tradicí. Jsou určité orientální rity, ve kterých je oblíbena nasální víxxlavnoz resonance. Pro ucho Evropana je to vulgární. V barokní době se zpívala chvála Boží v bombastických melodiích, které ne se našemu vkusu zdají cizí kostelnímu postředí.

Proto se při volbě určitého zpěvu nebo hudby máme řídit rozvahou a předpisy danými pro určité diecese. Církevní předpisy totiž samy určité exhibice zakazují. Opírají se tu obyčejně o všeobecné mínění odborníků. Ředitelé kúru sě však snadno dopouštějí jiné chyby. Ve výběru a uspořádání různých částí a vložek, je jim ponechána určitá svoboda. Zneužívají ji v tom smyslu, že se někde nestarají o to, jak se ta jednotlivá vložka shoduje s celkem. Hodí se skutečně do rámce mše zpívané gregoriánským chorálem moderní čtvrhla při obětování? To je potřeba dobré zvážit. Ředitel kúru ať také nezapomíná na to, že je představitelem lidu. Odpovídá zpěv, který vybral skutečně prostředí ve kterém se přednáší? Není věřícím v lodi kostela cizí? A nebo z druhé strany, nedává se při volbě zpěvu vést jen a jen populární líbivostí na úkor vkusu?

Xxx Z toho všeho je vidět, že církevní hudba klade mnoho problémů, jako ostatně každé pravé umění. Bylo by škodou, kdybychom je nechali bez povšimnutí, zvláště u nás, kde zpěv v chrámu má starou a dobrou tradici.

Noví a noví koncilní Otcové přijeli v pátek do Říma, aby se účastnili práci II.vat.sněmu. Řada koncilních Otců, např. z USA, Kanady, Jižní Ameriky, Brazílie a střední Ameriky přijeli zvláštními letadly. Pravdleným letem

- ✓ z Prahy přijeli 4 biskupové z ČSR: mons.Necsey, ~~ap.adm.~~^{ap.adm.} z Nitry, mons.Pobožný, ap.administrátor z Rožnovy, ~~apns.~~ Lazik, ap.administrátor z Tranavy a mons.František Tomášek v doprovodu několika kněží. Čtyři biskupové se budou účastnit koncilních zasedání a koncilních prací.

Podle statistiky z 10.září má právo účastnit se koncilu 3070 Otců; z nich 2513 ohlásilo svou účast na 3.zasedání. Dstatních 517 požádalo, aby byli omluveni pro nemoc nebo pro stáří, nebo jim není možné se koncilu účastnit. Z Otců, kteří ohlásili svou účast, 944 je z Evropy, 321 z Asie, 333 z Afriky, 855 z amerického světadílu a z Oceánie 60.

Ve Španělsku bude též zřízen tzv. evropský seminář, který bude přidružen k semináři už existujícímu v Maastrichtu v Holandsku. Bohoslovci skončí

- ✓ napřed studia na semináři ve Španělsku a pak odjedou do Holandska. Maastrichtský seminář připravuje bohoslovce na kněžskou práci v evropských diecézích, kde vládne mimořádný nedostatek kněží.

Podle posledních statistik Korea Jižní má 628 000 katolíků, to zn. o 53 000 více než m.r.Tři arcidiecéze a 7 diecézí zaznamenaly v posledním roce 42 000 křtů dospělých a 21 000 křtů dětí; v seulské diecézi bylo uděleno 11 000 křtů.

V pondělí začne ~~lékařské fakultě~~ při Katolické universitě B.S.P. v Římě studijní týden, jehož předmětem bude otázka omezování početí. Zúčastní se odborníci z celého světa. Účastníci budou přijati v audienci sv.Otcem. Otázka omezování početí bude studována z hlediska eugenického, fisiologického, sociologického, patologického a morálního.

Arcibiskup z Kapského města mons.Owen McCann dal svou úhvalu ke Křížové výpravě modliteb, která zve obyvatele Jižní Afriky, všech ras a náboženství aby prosili Boha o mír, spravedlnost a lásku v zemi. V tisících exemplářů byla rozdána brožurka dominikána P.McDermotta, která vyzývá všechny lidi, k pokoji, spravedlnosti a lásce k vlasti, třebas snad patří k různým náboženským vyznáním, rasám a jazykům.

11/9/64 ~~točit~~ Republik.

Zyklus o křesťanské morálce.

první konzultace velmi

vliv vůle

V minulé předprázdninové relaci o křesťanské morálce jsme krátce pojednali o posledním, nejvyšším cíli člověka. Všichni lidé sledují určité cíle více či méně důležité, které si sami zvolili a k jejich dosažení používají různých, podle vlastního uvážení co možná nejhodnějších prostředků. Ve stanovení těchto cílů a ve výběru přiměřených prostředků se od sebe liší, neboť v jejich volbě jsou většinou svobodni, mohou se samostatně rozhodovat pro to nebo proti. A o této svobodě si dnes něco povídeme.

Co je to vlastně svoboda a jaký význam má v životě člověka? Myslím, že snad neexistuje filosofický směr, sociologická škola anebo náboženské vyznání, které by se tímto problémem podrobně nezabývaly. Již ve starověku a středověku se lidé dělili na svobodné a nesvobodné a v dnešní době slyšíme o nejrůznějších svobodách na každém kroku. V ústavách téměř všech států jsou obsaženy pasáže o svobodě projevu, shromažďování, podnikání, vyznání atd. Vidíme tedy, že pojem svobody je možno chápat v různém smyslu: politickém, hospodářském, morálním či náboženském. Pozorujeme rovněž, že rozličné teorie dospívají v otázce svobody k mnoha namnoze protikladným závěrům, a je to celkem logické, neboť svoboda souvisí úzce s jinými zásadními ideami a tendencemi, než na nichž řešení problému svobody přímo či nepřímo závisí. Ani v naší křesťanské morální soustavě nechybějí v tomto ohledu určité temné, dosud plně nevyřešené body, neboť vše co se týká svobody, má intimní vztah k problémům lidské vůle, o níž dosud víme méně než např. o lidském rozumu anebo schopnosti poznání.

V podstatě však můžeme prohlásit, že s výjimkou několika málo příliš přehnaných extrémních tvrzení, všechny směry svobody člověka jako takovou uznávají. Základní rozdíl však spočívá v zodpovězení otázky o jejím původu. Křesťané ji totiž považují za zvláštní dar boží, kdežto ostatní ponejvíce za nutný znak lidské přirozenosti. Církev v jádře uznává, že všechny základní formy lidského spolužití, vzájemných vztahů atd. jsou založeny na svobodě. K tomuto názoru nedospěla, jak tvrdí někteří její protivníci, teprve v nedávné době pod vlivem jiných, liberálních, sociálních a demokratických směrů. Již v 16. století na Tridentském koncilu v polemice proti Lutherovi a protestantům slavnostně definovala, že svoboda, chápána tehdy hlavně jako svoboda usuzování a rozhodování

/liberum arbitrium/ je nejvyšším božím darem a zároveň i duchovním statkem člověka. Naproti tomu v jiných systémech je svoboda buď neúměrně zveličována /např. Kantova autonomie lidského rozumu/ anebo naopak příliš snižována /hlavně v moderním materialisticky zabarveném determinismu, jenž ji prakticky popírá a redukuje na nutnou souslednost různých jevů, kterou si plně neuvědomujeme/. V poslední době se mluví i o tzv. determinismu theologickém, kterým jsou označovány především některé nové protestantské doktriny. Pokud jde o politické směry, nebude se jimi zabývat, jenom poznamenáváme, že právě ty, které nejostřeji vystupovaly anebo dosud vystupují proti církvi, např. nacismus a komunismus, pravou svobodu, ve jménu své vlastní, falešně pojímané svobody, nejvíce potlačují.

A nyní několik slov o pojmu svobody v užším, filosoficko-náboženském smyslu. Mluvíme o ní tam, kde není žádná forma donucování ani vnějšího /násili/, ani vnitřního /nutnost - např. nepřekonatelné náklonnosti, dědičnost různých vlastností, anebo přímo pathologické případy/. Kde jsou vyloučeny jakékoli násilí a nutnost, člověk může svou vůli svobodně buď něco chtít či nechtít a může si svobodně vybrat mezi různými, i protikladnými činy a projevy. Lze tuto svobodu lidské vůle přenášet v určité míře i do řádu nadpřirozeného?, totiž že člověk má právo se svobodně rozhodnout, zda bude Boha nenávidět a hřešit anebo milovat? Většina filosofů nedává na tuto otázku přesnější uspokojivou odpověď. Křesťanská morálka zde rozlišuje mezi tzv. svobodou psychologickou a morální, neboť po morální stránce není člověku dovoleno svobodně si vybírat mezi dobrem a zlem, člověk je podle našeho uční mravně zavázán konat dobro a vyhýbat se zlu. Tato závaznost však není totožná s faktickou nutností, neboť člověk může fysicky /anebo jak jiní říkají/ psychologicky páchat i zlo. Tuto možnost ale nepokládáme za základní vlastnost svobody a dovozujeme toto své tvrzení tím, že Bůh je nejsvobodnější bytostí vůbec a přece nemůže činit nic zlého. Je třeba dále rovněž rozlišovat mezi svobodou boží, která je absolutní, dokonalá a lidskou, která je ve srovnání s ní pouze relativní a nedokonalá. Absolutní boží svobodu nemůže člověk nikdy dosáhnout, protože Bohu a jeho zásahům stále podléhá a není schopen se z nich vymanit. Čím více však člověk koná dobro, tím více boží milosti získává a následkem toho se v něm zmenšuje i náklonnost ke zlému a přiblžuje se stále více k pravé a dokonalé svobodě boží. Bude se snad zdát poněkud protikladným učení křesťanské morálky, že totiž k této

vyšší absolutní svobodě, abychom tak řekli k svobodě od zla, se můžeme nejsnáze propracovat výchovou k poslušnosti božích přikázání. Nezbytným předpokladem ovšem stále zůstává, že tato poslušnost nesmí být ničím vynucována, naopak, musíme k ní dospět jenom samostatným rozumovým přesvědčením a v takovém případě, jak jistě sami uznáte, nelze již mluvit o poslušnosti v tom smyslu, jak je všeobecně chápána. Krásnou sentenci v tomto směru čteme v knize křesťanského moralisty Mourouxe, kde stojí: "Dilige et quod vis fac" /Miluj a čin co chceš/.

Pokud se týče lidské vůle a jejího svobodného rozhodování ve všeobecnějším pojetí, katolická filosofie a morálka dospěla k závěru, že lidská vůle jako taková se přiklání a jeví sklon k dobru již svou přirozeností a ne teprve na základě svobodného, od ničeho nezávislého uvažování a rozhodování. A nemůže tomu konec konců ani být jinak, neboť člověk sám, jeho přirozenost a vše co je v něm esenciálně lidského, se podobá obrazu božímu a je logické, že pojmy Bůh a зло stojí mezi sebou v nejostřejším možném protikladu. Bůh je tedy prvním a posledním základem lidské svobody, kterou každý křesťan pojímá především v jejím nejkrásnějším a nejvznešenějším smyslu, t.j. morálním.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

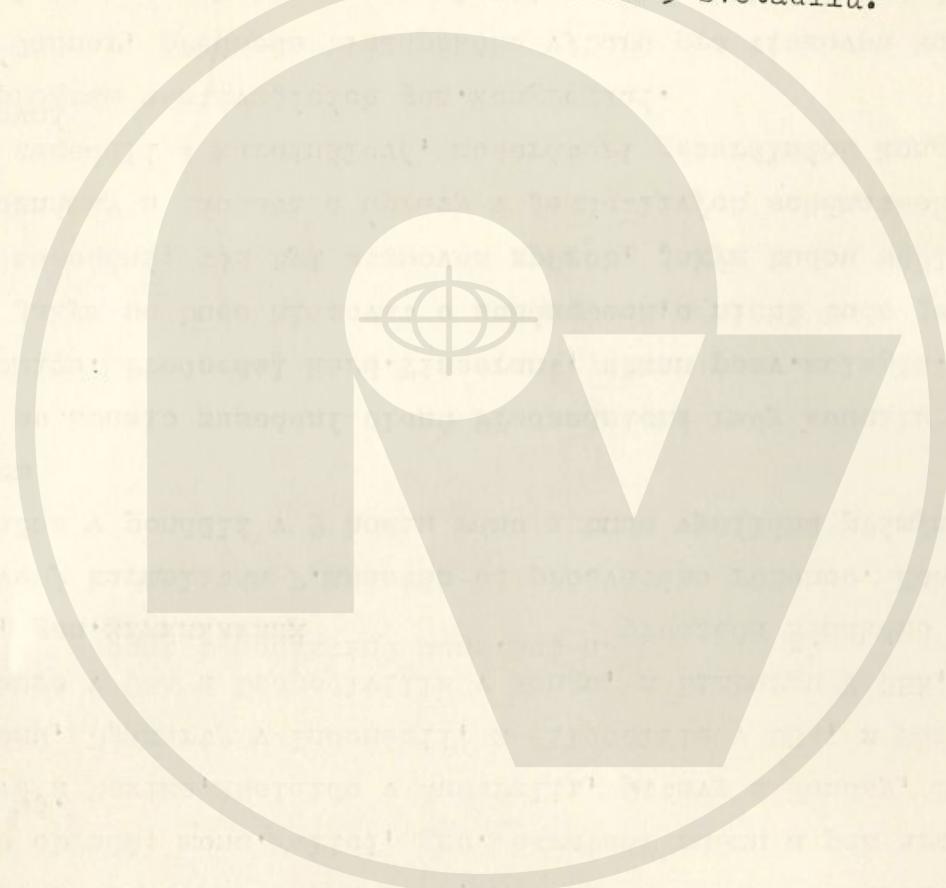
Sv.Otec udělil v sobotu ~~XIX~~^{V poledne} krátkou audienci v čínském městečku Caste: Gandolfa, aby se s nimi rozloučil.Z vnějšího balkonu papežské vily k nim krátce promluvil:děkoval jim za veškerou pohostinství a ujistil svou láskou k nim.~~xxxi~~^{Omlouval se} též strážníkům a policistům za mimořádnou námahu,kterou jim svou přítomností způsobil.Krátce pozdravil přítomné studenty italských středních škol,kteří zvítězili v katechismových závodech;zval je, aby po celý život si uchovali svatou víru.~~xxxi~~^{Už ne v m. jehly m.} Vše všem se pak pomodlil Anděl Páně. ^{msk CS}Jmérem obyvatelstva a přítomných byli vpuštěni do vily, aby sv.Otci obnovili věrnost a lásku jedna matka, dělník, chlapec, děvče, jeden student a studentka.~~xxxi~~^{789, řečené v 16. čtu -} Do Vatikánu se vrátil ve večerních hodinách. Cestou ho zdravili tisíce Římanů a turistů, kteří ^{v autě uprostřed} v kolony ~~xxxi~~, doprovázeck poznali bílou postavu sv.Otce. Zvlášt vřelé byly ovace na náměstí sv.Petra ~~xxxi~~ L.Os.Romano uvěřejňuje jména 24 koncilních Otců, kteří budou spole se sv.

Otcem sloužit mě svatou,koncelebrovat, v pondělí při zahájení 3.koncilního údobi. Jsou to kard.Tisserant, Lercaro z Boloně a Larraona, prefekt kongregace obřadů; mons.Felici, gen. sekretař sněmu a pak arcibiskupové nebo biskupové ^{mj.} z Mexika,ADelaide v Australii, Ottavy z Kanday, Brazilie, Španělska,z Lyonu, Djakarty v Indonézii, z Filadelfie v USA, z Ranchi v Indii, z Baltimore v USA z Leopoldville v Kongu, z Limburgu V NSR, z Tainanu na Formoze, gen.~~xxxi~~ opat benediktinů mons.Gut a předseda Římského sdružení gen. představený karmelitán P.Anastáz od přesvatého růžence. Koncelebrovaná mše svatá začne v pondělí v 9 hodin ráno a bude vysílána přímým přenosem vat. rozhlasem

V pátek se konalo zasedání členů Předsednické rady koncilu a členů koordinaci komise. Předsedal kard.Tisserant, děkan posv.kolegia.Přítomní prošli způsob, jakým se bude hlasovat o schématech,o nichž bude jednáno na nastávajícím zasedání; též byl stanoven způsob, jakým budou sděleny koncilním Otcům poznámky a žádosti o úpravy v jednotlivých schématech. 10.září, ve čtvrtek zasedali 4 kardinálové, moderátoři generálních kongregací. Určili ^{pracovní} program nastávajících gen.kongregací.

Mons.O'Connor, předseda biskupského výboru pro tiskovou koncižovou službu uspořádal tiskovou konferenci; mluvil o významu nastávajícího sněmovního údobi, o programu prací a o ~~xxxi~~ způsobu,jakým tisková služba bude pracovat. Novináři pak směli navštívit baziliku sv.Petra, už úplně upravenou za

koncilový sál a prohládnout si oltář, u něhož bude v pondělí sv. Otec koncem lebrouvat v kruhu 24 Otců zastupujících všech 5 světadílů.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

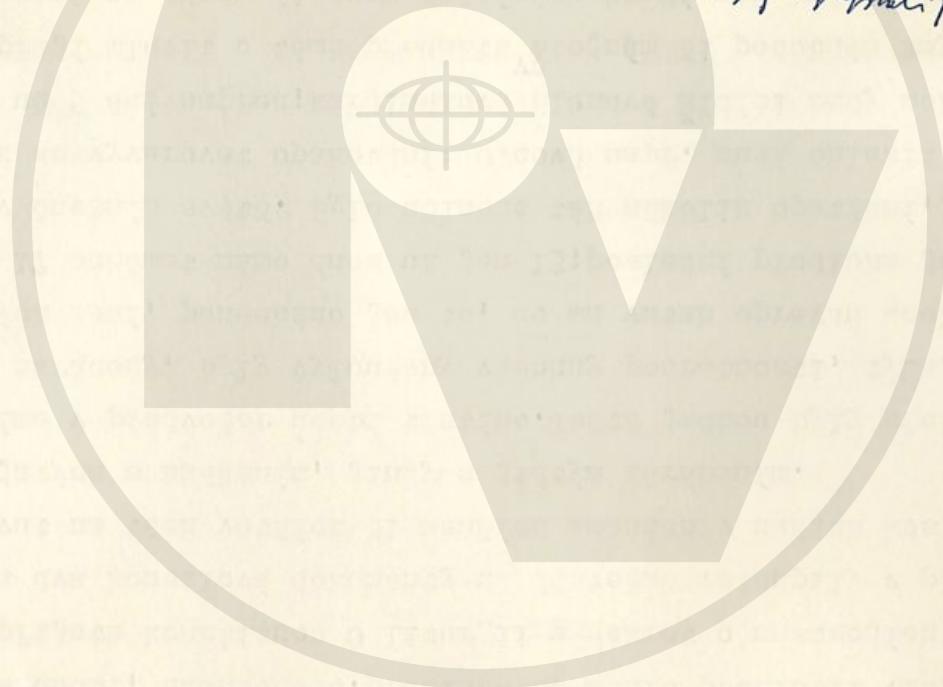
Ravat CECO 12-9-64

Naše dnešní vysílání je poslední před zahájením třetího údobí ~~zákoníků~~ vat. sněmu.

Naše myšlenky v tento předvečer nového dne letnic v Církvi, jak nazval koncil papež Jan, jdou zpět: k 25. lednu 1959, kdy v bazilice sv. Pavla zemřelý papež Jan oznámil světu, že sněm se bude konat. Mnoho pochyb se vyšlo, zda sněm je uskutečnitelný pro nesčetné potíže; bylo to vnuknutí Boží, a proto věc šla vpřed. Byla založena předpřípravná komise, pak komise přípravné a 11. října ¹⁹⁶² na svátek Matérství P. Marie svatopetrským náměstím ještě vlahým ranním deštěm kráčelo do koncilového sálu, do baziliky více než 2500 biskupů. Začalo první údobí; zakončil je papež Jan 8. prosince hlasem už pojmenovaným smrtelnou nemocí. Tři věci dal koncilu za cíl: vnitřní obnova Církve, tak aby mohla lépe splnit svůj úkol ve světě, přispět k jednocení všech kdo věří v Krista, přispět k míru ve světě. Na tyto 3 úmy sly 3. června večer obětoval Bohu svou svatou duši. Janův nástupce Pavel VI. převzal dědictví svého předchůdce, a už 29. září m.r. zahájil druhé údobí; toto druhé údobí, ukončené 4. prosince se mohlo pochlubit viditelnými výsledky: byla přijata konstituce O liturgii a dekret o nástrojích sdělování myšlenek. Oba dva koncilové dokumenty už částečně vstoupily v platnost: můžeme to pozorovat na těch větších či menších změnách v našich kostelích, změnách někdy přijatých s nadšením, jindy s jistým zdráháním.

Nyní stojíme v předvečer údobí třetího. Ještě jednou byly přehlédnuty všechny předlohy, zkráceny, byly vyloučeny všechny podrobnosti, týkající se spíše jednotlivých zemí, ponecháno jen to, co má vztah opravdu k celé Církvi. Místo původních 17 schémat máme dnes už jen 13; poslední předloha je ona proslulá O Církvi v dnešním světě. Bylo učiněno též několik opatření, jak diskusi uruchlit, jak se vyvarovat opakování: Otcové např. musí ohlásit svůj diskusní příspěvek už 5 dní napřed; kardinálové členové Řídící rady mohou svolat Otce, kteří si přejí mluvit o též předmětě ^{ve stejném} či podobném smyslu, a dohodnout se s nimi na jednom či dvou řečnících, kteří pak budou mluvit jménem ostatních atd. Tedy požívána, ~~zákoníků~~ ^{se zavádí praxe obvyklá v světských parlamentech,} že mluví jeden řečník za jistou stranu, a ohlašuje její názor. Dodejme hned, že v koncilu toto jisté omezení svobody projevu vyšlo zespodu, z řad Otčů, nijak nebylo loženo zhora; vůbec jak za prvního tak i za druhého údobí papežové Jan i Pavel se drželi v pozadí, nezasahovali do jednání, třeba s tím vystavovali koncil nebezpečí zdlouhavosti.

Oružíte nás bleskem svého moudrosti: otevře nám světlo, zjednoduší život
a všechny strádání. Cíl - přesně k významu, moudrosti a trvalého
řešení všech problémů.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

2513 koncilních Otců z víc než 3000 ohlášilo účast na 3.údobi; své zástupce pozorovatele prislibilo poslat 23 křesťanských společenství, od Říma odloučených; bude přítomno 13 laiků, posluchačů, a též při zasedání diskusích, týkajících se žen, několik posluchaček žen. Diskuse v úterý začne o schématu O Církvi.

Opravdu, koncil je významný věc, pro Církev a též pro svět, třebas ten si to možná neuvědomuje nebo nechce uvědomit. Mnohokrát nás na to upozorňoval Jan 23. a též Pavel VI., když věřící zvali k modlitbě a skutkům pokání za zdar koncilu - naposled v listě posланém kard.Tisscrantovi minulý týden a v poslední gen.audienci v C.G.Hodina koncilu je hodina Boží, kdy Bůh kráčí mezi námi, kdy Boží prozřetelnost nám dává odhalit své úradky, své úmysly s námi, n nimiž my musíme spolupracovat. I my uposlechneme hlasu sv.Otce, každý den koncilu bude provázen zvláštní modlitbou a dobrým skutkem za jeho zdar, zvl.pak zářijové suché dny 23, 25. a 26. září a pak neděle 27.září. Naše vytrvalost svaté víře, za všech okolností, a zvl. pro kněze, vytrvat na bojišti, kam je Božský Velekněz postavil, i kdyby snad jim vládní úřady nedovolily vykonávat kněžské funkce, vytrvat - to je naše první velká oběť pro koncil; a druhá svatou víru neporušenu odevzdat další generaci, po o pravdách sv. poučováním naboženství a příkladem věřícího života doma. Bůh je s námi, a my v něho důvěřujeme, tím více že se hroutí ideály, na nichž chtěli stavět společnost bez Boha. Nášpořad zakončíme modlitbou za koncil:..

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

*X kterého
máte
vraždu*

13/9/64

CO SE VÁM ZDÁ O KRISTU?

Tuto tak důležitou otázku chtěl bych vložit ~~v rámci této~~ nejvznešenější nejsvětější a největší oběti Nového Zákona do vašich otevřených, žíznících a milujicích srdcí; otázku tolik hlubokou a těžkou, kterou nám všem, celému stvoření předkládá dnešní svaté Evangelium. "Co se vám zdá o Kristu?"

Prosme hned na počátku tohoto kázání Ducha Pravdy, Světla a Lásky o hlubokou a pevnou víru, již nám dá přesnou odpověď na tuto otázku vždy časovou, živou, zajímavou a konečně platnou, od níž závisí celé křestanství, náš život a naše věčná spása.

Moji nejmilejší bratři a sestry v Kristu! Ve světě a v úbec v celých lidských dějinách, které byly a přijdou, nebylo a nebude žádné tak závažné a otřesující otázky jako právě otázky o Kristu Pánu. Číž by se již nyní v nás něco prolamilo aspoň malé tušení a opravdové přesvědčení o velikém tajemství, jež nám všem bylo dáno v Ježíši Kristu v našem Vykupiteli a Spasiteli.

Co se vám zdá o Kristu? Čí je Syn?" Neodpověděli jsme již tolikrát v našem životě na tuto otázku; neopakovali jsme již mnohokrát v Credu: "Věřím v Ježíše Krista, Syna jeho jediného Pána našeho". Kristus je Jednorozeny Syn Boží. Otevřeme s milostí Boží naše srdce a zamysleme se v pokorě, díkůvzdání a tiché modlitbě nad tímto tak velikým tajemstvím, v něm se nám otevrou nepochopitelnosti Boží, které nás zahrnují a pronikají! Jeden člověk jde po této zemi, člověk s tělem a ~~duší~~ jako my ostatní. Miluje, raduje se, pláče a má zármutek, jest unaven jako my, člověk, který má hlad a žízeň, vyrůstá v dělnické rodině, ve svém mládí oddán a poslušen rodičů, v mužném věku vystoupí veřejně a vyhlašuje s největším přesvědčením autoritou láskou a dobroutou svoje ideje.

Překrásný obraz ♀ muži Kristu, "jež si udělal z provázků důtky, vyhnal z chrámu všechny, i ovce a býky, penězoměncům pak rozházel drobné a stoly zpěvralcel a prodavačům holubů řekl: "Odneste to odtud! Nedělejte z domu mého Otce obchodní dům!" /Jan 2,15,16/. A tento člověk je zároveň Bohem. Kdo se zahledí do jeho očí, vidí oči Boží, kdo se zadívá do jeho tváře, uvidí tvář Boží, kdo hledí na jeho ruce, vidí ruce Boží, kdo slyší tlouci jeho srdce, cítí ťukot Srdce velikého Boha. Člověk jako ty a já byl Bohem..... nekonečný Bůh, jež stvořil nebe a země a předepsal nespočetným hvězdám nekonečná místa a jejich dráhu. A tento Bohočlověk nazýván jménem Ježíš, narozený z Panny, jeho život plný bolestí, umírá a je pohřben jako jiní. Kdo to jen může pochopit!

My všichni můžeme a musíme vérit oddaně s největším přesvědčením a láskou nebeskému Otci, který sám svědčí o Kristu: "Tento jest Syn můj milý v němž se mi zalíbilo, toho poslouchejte"! My véříme Duchu Svatému v Písmě Svatém, my véříme Církvi Svaté, již je slouolem a pevnou oporou křesťanské pravdy /1 Tim.3,15/. Jen v Kristu a skrze Krista

je opět znova vybudováno a posvěceno celé lidské pokolení a uvedeno na správnou cestu. Proto padáme na svá kolena a se sepjatými rukami voláme se sv. Apoštolem Tomášem: "Pán můj a Bůh můj!" a se sv. Pavlem učitelem národů pronášíme v hluboké úctě slova: "Ježíš Kristus je syn Boží, Ježíš Kristus je naším Pánem!" A to je druhý díl naší odpovědi na vyznání: "Ježíš Kristus je náš Pán!" On sám řekl: "Já jsem cesta, pravda a život." Jeho totální nárok platí nesmlouvavě všem. "Kdo miluje otce, matku, bratra nebo cokoliv jiného více než mne, není mne hoden!" To však znamená mnohem více, neboť Ježíš Kristus chce zcela jistě, aby každý z nás miloval své rodiče a sorozence, našeho blížního. Krátce a majestátně vyzývá Kristus Pán své učedníky: "Následujte mne!" A žádný z nich nemůže se vyhnouti jeho pronikavému volání. A kdo jej nechce následovat, stává se život pro něj velikým břemenem a tím rovněž tíhou i ostatním.

V roce 1945 na svátek všech Svatých 1. listopadu zemřel v Mnichově P. Rupert Mayer v pověsti svatosti. Jeho šlechetná duše se odebrala na druhý svět. Proces o jeho blahořečení byl již rovněž před několika léty zahájen. Jeho poslední Evangelium, které hlásal bylo osm blahoslavenství. Jeho poslední slova pozemského života pronáší k Pánu života a smrti "Pán, Pán, Pán....." Svoje poslední adsum Domine - zde jsem Pane pronesl s velkou vírou Věčnosti, do které se hned nato odebral. Říká se o tomto sv. knězi, že nikdy nepadl ve svém životě.

Jak častokráte i my jsme již vyznali víru a věrnost Kristu Pánu a přesto jsme tolikráté padli. Kolik takových pádů se přihází denně, a to jak v životě soukromém tak veřejném. V každém stavu a povolání. Opravdu spouhým říkáním Pane, Pane, není ještě nic vykonáno. Poslední rozhodnutí pro Krista nebo proti Němu přišlo pro všechny a "zdá se to být poslední hodina."

"Co znamená Kristus pro Tebe?" Je Kristus Pán skutečně velkým motivem v tvém životě, je tvojí silou a tvůj směrem? V dnešním sv. Evangeliu vyhlašuje nám Kristus jediný zákon pro náš život, naše jednání a konání: "Milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého a z celé duše své a ze vší mysli své. To jest největší a první přikázání. Druhé pak jest podobné jemu: Milovati budeš blížního svého jako sebe samého."/Mat. 22,37-39/.

Bratři a sestry! Obnovme opět pevně víru v našeho Pána Ježíše Krista, jež je Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Boha, narozen jako člověk "z Marie Panny". Dosvědčujme a vyhlašujme tuto víru v Krista slovem i skutkem! Šířme jeho nesmírnou lásku hlavně tam kam nás on sám povolal a postavil a odkud nás opět v jisté hodině povolá zase k sobě k jeho soudu! Kristus musí být pro nás pro všechny, i pro dnešní věk Pánem. Jen on sám je Spásou světa-On jediný. "Svědectví, které o Něm jsou napsána, jsou napsána, abyste věřili, že Ježíš je Mesiaš, Boží Syn, a vírou abyste měli život jeho jménu"/Jan 20,31/. Amen.

Sv.Otec Pavel VI. zahájil v pondělí na svátek Povýšení svatého Kříže třetí zasedání II. vat. sněmu. Spolu s 24 koncilními Otcí concelebroval u papežského oltáře mše svatou; pak sekretář sněmu mons. Felici ~~cetl~~^{venerální} pronesl vyznání víry jmenem koncilních Otců, kteří jsou zasedáním přítomni poprvé; sv.Otec pronesl delší latinský proslov, začal hymnus k Duchu svatému a všem udělili své apoštolské požehnání. Slavnost byla vysílána vat.rozhlasem a eurovizí, televizními stanicemi celé zápa. Evropy. Poslechněte si rozhlasovou zkratku. Do baziliky sv.Petra Pavel VI. vstoupil nesen na sedia gestatoria a do všechno. Před ním kráceli v průvodě kardinálové - bylo jich 58 - a pak 24 koncilní Otců, kteří byli oděni v mešní roucha, aby sloužili mše svatou spolu v kostele ale též jednotu Církve. Biskupové zaujali svá místa v koncilním sále už předtím. Na čestných tribunách byli pozorovatelé 21 křesťanských církví a hosté koncilního sekretariátu pro jednotu křesťanů, laici posluchači, členové diplomatického sboru u Vatikánu. Střed baziliky byl zaplněn věřícími a poutníky, kteří mohli být přítomni. Sv.Otec hned přistoupil k stupním oltáře a začal mešní modlitby, na které mu odpovídali concelebrující kněží a celá bazilika.

X Verš k introitu podobně jako ostatní mešní modlitby se modlil sv.Otec spolu s concelebrujícími kněžími: *Kreis, Glorie et Credo. Et spírali vás mihi.*

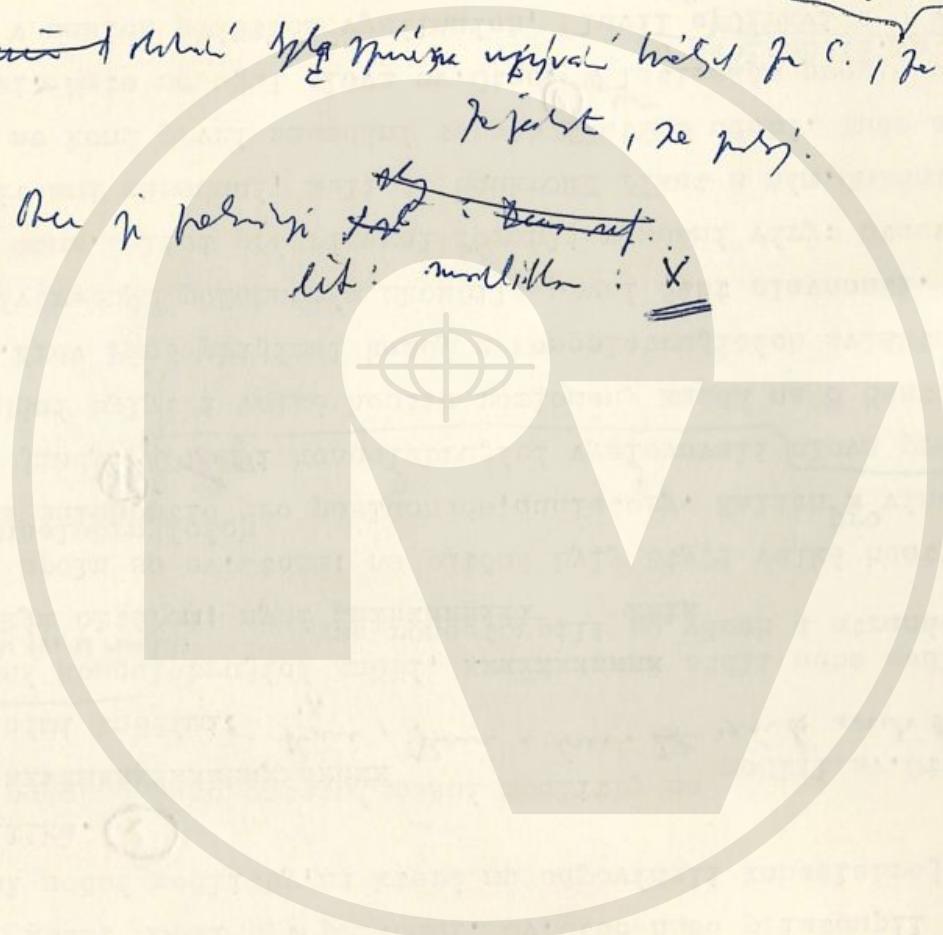
(X) Až do obětování concelebrující kněží, kteří stáli nebo seděli v půlkruhu za papežským oltářem; nyní se rozestoupili po všech 4 stranách oltáře a obětovali spolu se sv.Otcem: na paténě byly čtyři velké hostie, určené k přijímání concelebrujících menování a malých hosti pro posluchače, auditory. Kalich ^{pro} víno byl poněkud větší než jindy. *Všichni concelebrující vyslovovali slova proměnění.*

Při přijímání byly tři velké hostie rozloženy každá na 8 částí pro 8 concelebrujících. Krev Páně přijímal každý z concelebrujících zvláštní pozlacenou lžičkou. Závěrečným požehnáním skončila první část slavnosti. Pak gen.tajemník sněmu mons. Felici předříkával formuli vyznání víry: Otcové, kteří byli poprvé přítomni zasedání, měli ji soukromě říkat s ním. Ohlásil, že v úterý v 9 hodin se koná první zasedání tohoto třetího údobí. Bude se konat diskuze o Církvi. Nato se ujal slova sv.Otec. *V latiniském proslovu, s nímž vás seznámíme v našich příštích vysíláních, Mluvil o Církvi a o významu biskupského úřadu* a o jeho poměru k papežství. Pravil mj. Justli je mým úkolem

jako nástupce sv.Petra být vaši hlavou, pak je to neabych vás zkrátoval o *Dnešek je tě chci, by měl jít k vám k w. o. m. ří. Ří. ří. ří. ří. ří. ří. ří. ří. ří.*

(z hlediska)
jistí. Jistí rovněž, že všechny uvedené hnutí ze ří., ze svět. sví
je jisté, že nejsí.

h. Rovněž je nejisté, že : ~~je jisté~~
dít : možná : ~~X~~

RadioVaticana.cz

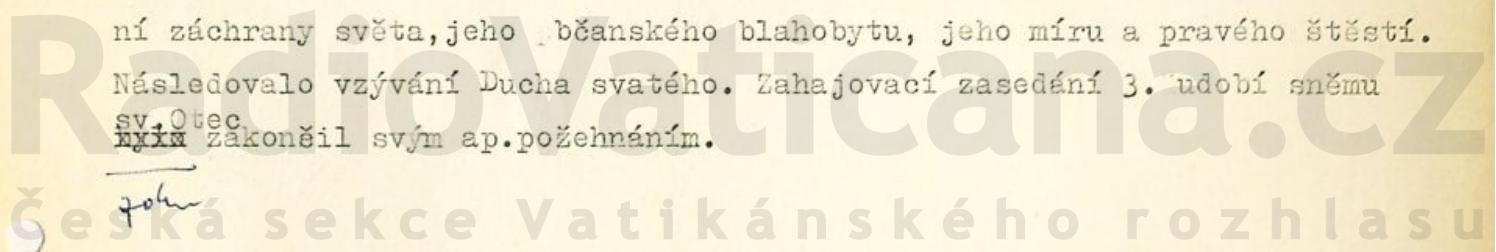
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

moc, která vám patří; právě naopak, já první ji chci mít v úctě. Jestli můj spoštolský úřad mě nutí učinit jisté výhrady, určit výrazy, předepsat formy stanovit ~~XXX~~ formy, uspořádat způsob vykonávání biskupského moci, pak se tak děje k dobru celé Církve, k jednotě Církve; ta potřebuje tím více ústředního vedení, čím širší je její katolické rozepnutí, čím větší jsou nebezpečí a naléhavější potřeby křesťanského lidu za různých dějinných událostí, a dodejme, čím rychlejší jsou spojové prostředky. Tato centralizace, bude jistě vždycky zmírněna a nahrazena bedlivým ~~XXX~~ udělením vhodných dovolený a užitečných služeb místním pastýřům; není to uměle ~~umělou~~ vytvořená domyslivá struktura, je to služba., je to výklad jednoho a hierarchického ducha Církve, je to ozdobam, síla, krása, kterou Církev slíbil Církvi a postupně jí uděluje. Závěrem svého proslovu sv.Otec pozdravil ~~XXXXX~~ kněze, kteří pomáhají biskupům v jejich práci, řeholníky a řeholnice, všechny laiky, kteří spolupracují s biskupy, všechny, kdo trpí a zvláště pronásledované za víru."Nemůžeme zapomenout ~~XXX~~ především na ty, kteří se nemohli zúčastnit koncilu, protože nemají patřičnou ~~svobodu~~ osobní". Sv.Otec zdravil posluchače laiky, a také posluchačky, ženy, které poprvé jsou přítomny koncilemu zasedání.

Sv.Otec se pak obrátil k pozorovatelům křesťanských církví a počešenství: jsou přítomni zástupci 21 církví m. patriarchátu konstantinopolského dekoval jím za jejich účast, ujistil je, že udělá ze své strany vše, aby se urychlil příchod dne jednoty. Zdravil celý svět, všechny, kdo se o Církev a sněm zajímá, kdo je vůči němu nemá zájem, nebo jej sleduje se zraky nepřátele; všem opakuje, co řekl v Betlémě, že otaví Církev do služeb duchovní záchrany světa, jeho běžanského blaho bytu, jeho míru a pravého štěstí. Následovalo vzývání Ducha svatého. Zahajovací zasedání 3. udobí sněmu sv.Otec ~~XXX~~ zakončil svým ap. požehnáním.

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Dnešní L'Os. Romano přináší zprávu o vyjednávání mezi Svatou stolicí a vládou Maďarské lidové republiky stran vztahů mezi Církví a státem v Maďarské lidové republice pro obě strany. V závazném dokumentu byly stanoveny výsledky dosavadních diskusí. 15. září byl podepsán v sídle ministerstva zahraničí Akt s připojeným protokolem; dokumenty obsahují některé praktické dohody, ujištění a závazky stran části projednávaných otázek; současně je bližše určena hlediska, požadavky a výhrady, které byly učiněny z obou stran v jednotlivých bodech. Obě strany prohlašují, že jsou ochotny i v budoucnosti pokračovat ve vyjednávání, aby došlo k ještě větší dohodě. Za Sv. stolici pospal Akt mēns. Augustin Casaroli, podsekretář kongr. pro mimořádné církevní záležitosti, jako plnomocněc vlády Maďarské lidové republiky ministr Josef Prantner, předseda Svatního úřadu pro církevní záležitosti. Současně L'Os. uveřejňuje jména nových šesti biskupů; novým arcibiskupem v Kaloci je jmenován dosavadní biskup v Csanádu mons. Endre Hamvas.

Sv. Otec Pavel VI. přijal v slavnostní audienci prvního velvyslance republiky Ruandy u Sv. stolice J. Exc. Augustina Manyanezu, který sv. Otcí odevzdal své pověřovací listiny. Vatikánský dipl. sbor čítá nyní 38 velvyslanců, 12 vyslanců a 2 správce diplomatického zastupitelství.

Byle psl. 270 Pa
 V bazilice sv. Petra se konala v pondělí dopoledne první generální kongregace třetího sněmovního údobí; 80. od začátku sněmu sloužil svatou sloužil biskup mons. Karel Vanuyten, který slavil 40. výročí svého biskupského posvěcení. Obřad nastolení Evangelia vykonal gen. tajemník sněmu mons. Perikle Felici. Předsedal kard. Agadžanian, jeden ze členů Řídící rady. Nejdříve promluvil kard. Tisserant, jako první kardinál z předsednické rady: děkoval koncilním Otcům za vše, čím přispěli k dobrému průběhu koncilu; vzpomněl Otců, kteří zemřeli v měsících po skončení 2. sněmovního údobí a přivítal Otců, kteří jsou koncilu přítomni poprvé. Opakoval výzvu sv. Otci, aby Otcové a všichni věřící zesílili své modlitby a dobré skutky za zdaru koncilu, zvl. o zářijových suchých dnech. Připomněl znovu, že cílem koncilu není definovat nové pravdy, nýbrž přispět k rozvoji pastorační činnosti; z tohoto hlediska byly předlohy znova upraveny, a z toho to hlediska mají být vedeny diskuse o jednotlivých předmětech. Není proto vyloučeno, že členové Řídící rady nejednou možná zasáhnou do diskuse a dát hlas vání, aby sněm pokračoval v tomto směru. Za své cesty různými zeměmi kard. Tisserant se setkal často s přáním biskupů, aby koncil skončil tímto třetím zasedáním; biskupové pro to mají řadu významných důvodů. Proto řečníci ve svýc-

*A koncila, tedy by mělo proběhnout, množství času, množství úsilí
zuráni se všechny přípravy pro koncil mohou proběhnout*

diskusních příspěvcích mají postupovat s uvážením, neztrájet čas a vyvarovat se opakování. Mají se též vyvarovat otázek, které do diskuse nepatří *které se netýkají opravdu celé Církve. To co řekl stran zakončení koncilu, končil kard. Tisserant, bylo jen přání, naprosto to není rozkaz, nebo nátlak.*

Po kard. Tisserantovi promluvil kard. Agadžanian, předsedající zasedání. Přijal za svá slova kard. Tisseranta, mluvil o významu prací tohoto údobí, přivítal Otce, odborníky, pozorovatele, posluchače i posluchačky, které ještě budou jm *přizomny; a vyslovil též přání, aby koncil brzy skončil, svoboda Otců ovšem* ~~xxxxx~~ *bude* *můžet naprosto respektována. Slova se ujal též mons. Felici, gen. tajemník sněmu: učinil několik technických oznámení a pak připomněl změny, které byly učiněny v Jednacím řádu: Ocové musí se přihlásit k diskusnímu příspěvku a členové Řídící rady mohou shromáždit Otce, kteří chtějí mluvit o jednom předmětu podobným způsobem, a navrhnut jim, aby si zvolili společného řečníka; je třeba podpisu 70 Otců, aby ně do mohl se ujmout slova, když o jistém předmětu diskuse už byla zakončena. Odborníkům připomněl pokyny, které schválil sv. Otec a které přijala komise pro koordinování prací: nemají udělovat rozhovory, nehajit veřejně osobní názory stran koncilu a neprobouzet ná orové směry; nemají kritizovat koncil, nemluvit navenek o práci komisi a mají zachovávat tajemství o všem, co spadá pod tajemství.*

Pak začala diskuse o 7. kapitole schématu O Církvi, tj. O Církvi z hlediska eschatologickém rázu našeho povolání a o našé jednotě s nebeskou Církví. Kapitolu rozvedl kard. Brown, místopředseda teologické komise. V diskusi promluvilo 14 koncilních Otců. Kard. Ruffini např. citace z Písma svatého, ale prý nejsou vždy uvedeny v pravém smyslu. V schématě se nemluví o osudu těch, kdo zemřou v těžkém hříchu. Kard. Rugambwa chválil tuto kapitolu z pastoračního hlediska; věřící, kteří žijí v rozptylení, v pronásledování nebo jsou menšinou v zemi, ^{chybí} ~~xxxix~~ připomíná, že jsou ve společenstvu s velkou Církví na zemi i vítěznou v nebi. Příklad světců ze zemí, které teprve nedávno přijaly křesťanství, pomůže věřícím rozlišovat, co v tradicích je jich národů se zhoduje s kat. náboženstvím a co ne. Latinský patriarcha z Jeruzaléma mons. Gori shledával v předloze násoedující nedostatek: málo se mluví o eschatologickém osudu jednotlivců; měla by se jasně vyložit nauka Církve o posledních věcech člověka, nezamlčovat existenci a věčnost pekla, tj. možnost osobního zavržení. Schéma zůstává jen viset ve všeobecnou. Lidé dnes jakoby měli strach z této osobní odpovědnosti za svůj věčný osud; kazatelé neradi mluví o pekle. Tím že to budeme připomínat věřícím, postavíme hráz proti materialismu hedonismu, budeme budovat silné osobní přesvědčení.

Doplňení celé nauky o posledních věcech člověka žádal též arc. z Madrasu mons. Matthias. - Závěrem pondělní generální kongregace mons. Felici požádal Otce, aby už nyní přihlásili k diskusi o schématu o pastoračních povinnostech biskupů a aby se vyjádřili, zda souhlasí s navrženým způsibem hlasování schématu o Církvi: že totiž o jednodušších kapitolách se bude hlasovat najednou, kdežto o významnějších po částech. První ge, kongregace skončila o půl jedné modlitbou Anděl Páně.

Pozorovatelé 21 křesťanských církví a společenství jsou přítomni koncilovým zasedáním.

Jsou to: cařhradský patriarchát, moskevský patriarchát, egyptská koptická církev, syrská církev, indická syrská církev, arménská církev, asyrský kato-likát, ruská pravoslavná církev v zahraničí, církev starokatolická, Tomášská církev z Indie, anglikánská církev, Světová luterská federace, Světové společenství reformovaných církví, Německá evangelická církev, Světová rada metodistů, Mezinárodní rada kongregacionalistů, Světový výbor přátel -tzv. Kristovi učedníci, Světové společenství církvi Krista Pána, Mezinárodní společenství liberálního křesťanství, Jihoindická církev, Světová rada církví.

Pozorovatelů přihlášených nebo jejich zástupců je dosud 60. Dále je přítomno zasedáním 12 osobností z křesťanských církví jako hosté sněmovního sekretariátu pro jednotu křesťanů. Jsou to mj. pravoslavný biskup z Paříže Kasián, ředitel Pravoslavného teologického ústavu sv. Sergeje, protestantský duchovní Marek Boegner, člen Franc. akademie, čestný předseda Francouzské protestnatské federace, prof. Oskar Culman, prof. na universitě v Bazileji a Paříži, duchovní pentekostální církve z Jižní Afriky, žijící v Kalifornii dr. David Du Plessis a dva řeholníci protestantského kláštera v Taizé převor Roger Schutz a podpřevor Max Thurian. Na druhém koncilovém zasedání byly přítomni zástupci 22 církví a společenství, tj. o jednu více.

26. září se bude konat poloverejná konsistoř; při ní se sv. Otec zeptá na mínění biskupů stran chystaného svatořečení ugandských mučedníků.

Kard. Wyšinski přijel na sněm v neděli ráno. Cestou z Varšavy se zastavil ve Vídni; sloužil mše svatou v kostele na Kahlenbergu, postaveném na památku vítězství Sobieského nad Turky; na památku tohoto vítězství byl zaveden v Církvi svátek Jména P. Marie, který připadal právě na ten den. V kázání se zmínil o statečnosti polských vojsk v obraně křesťanského dědictví, zval přítomné Polák aby si byli vědomi velikosti dějin své země a vyslovil politování nad některimi filmy, které znetvořují dějiny Polska. Záverem prosil Boha, aby Polsko

mohlo vždycky vychovávat své děti podle křesťanských zásad, které odpovídají tradicím národa. Podle ~~římských tiskových agentur~~ mons. Beran, arc. z Prahy ne-přijede na třetí zasedání sněmu. Mons. Beran dostal osobní pozvání na sněm; pod le ~~tiskových agentur~~ prohlásil: Místní autority se domnívají, že pro mne není možné, abych se zúčastnil koncilu, protože nevykonávám funkce arcibiskupa." Arc. Beran tedy patří k těm koncilním Otcům, které sv. Otec ve své pondělní řeči při zahájení 3. údobí zvlášt zdravil a jejichž nepřítomnosti litoval.

"Jeho význam je v tomto směru významný
je CTR - ale jistě jde o jinou výzvu
než tomu.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

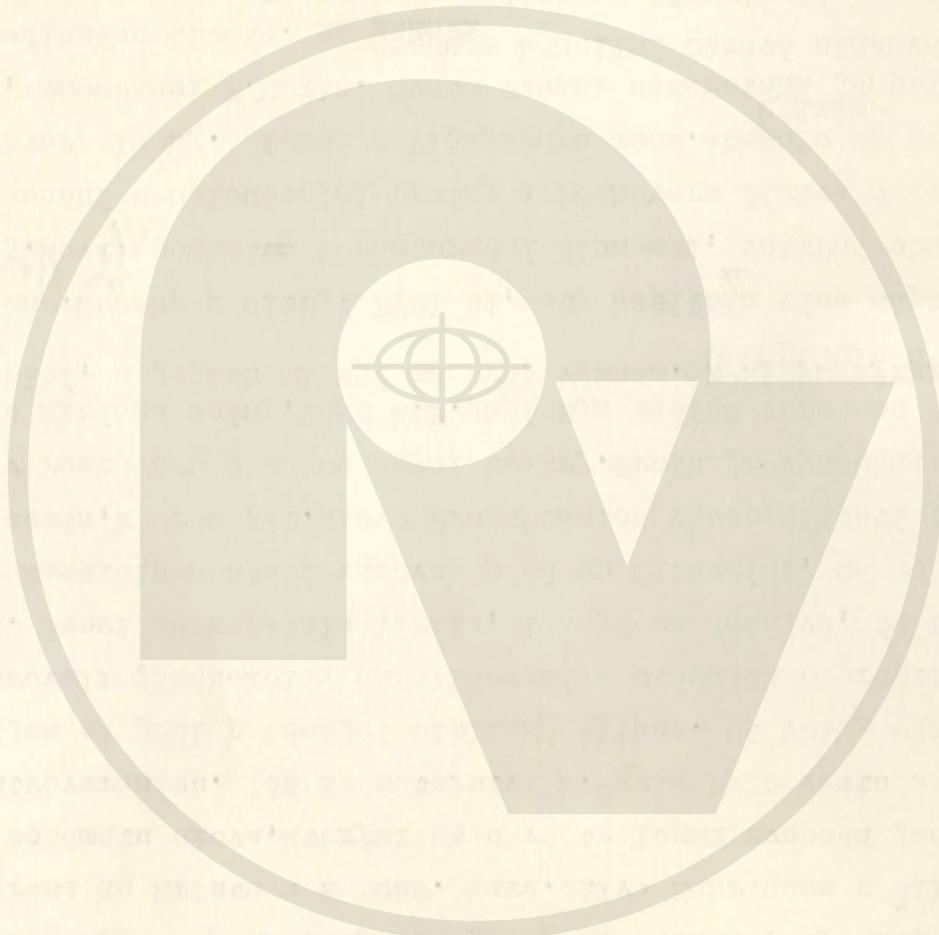
ústav pro studium
totalitních režimů

Dnešní L'Os.Romano přináší komentář k dohodě podepsané v úterý mezi Sv.sto
licí a vládou Maďarské lidové republiky. Podepsaný dokument, závazný pro
obě strany shrnuje ažiní závěr, že za nynějších okolností. Jednání začala
už v dubnu m.r.; pokračovalo v březnu, červnu a žáří t.r. Pozornost světové-
ho tisku při těchto jednáních byla vždy upřena ke kard.Mindszentymu; jeho
osud zůstává nezměněn i po podepsání závazného dokumentu. Dokument se sklád
ze dvou částí: z oficiálního aktu a protokolu. V protokolu se vypočítávají
body, o kterých bylo jednáno a které prakticky zahrnují všechny otázky vzt
hů mezi Církví a státem v Maďarsku; stavějí se proti sobě hlediska sv.stoli
ce a proti nim hledisko maďarské vlády. První část dokumentu tzv. Akt,
zaznamenává částečnou d.hodu, k níž došlo a jejímž výsledkem bylo jmenová-
ní 5 nových biskupů. Vat.deník dodává, že jmenování biskupů by neměnilo mno
ho situaci, kdyby maďarská vláda seznala nebo nezaručila jisté předpoklady
pro svobodný náboženský a církevní život: odstraňuje se např.ztížení, jimž
bylo vystaveno řízení diecézí, vykonávání práce biskupů, a jejich svobodný
styk se sv.stolicí a vyučování náboženství. Dokument podepsaný v Budapešti
zlepšuje situaci Církve v Maďarsku; katolíci jej proto přijímají s uspokoje
ním, i když je bolí, že dosažené výsledky jsou dosud tak omezené. Doufají
že dalším vyjednáváním se dojde k dohodě ještě širší. "Závazný dokument
končí komentář vat.deníku - nijak ^{se} nedotýká otázek doktrinálních.

Ve středu 16.září se konala v baz.sv.Petra 81.generální kongregace II.vat-
sněmu, druhá jeho třetího údoví. Bylo přítomno 2204 Otců. Předseda kard.Ler-
caro, jeden z moderátorů koncilu, členů Rídící rady. Ještě tři řečníci promlu-
vili o sedmé kapitole schématu O Církvi, tj. o její eschatologické stránce
kard.Suenens z Belgie např. kritizoval dnešní praxi při kanonizacích, svato
řečených: světci mají být vzorem věřícím k následování, proto by při kano-
nizacích měly být zastoupeny všechny skupiny obyvatelstva a všechny národy
kard.Suenens poukázal na to, že od 8.století 85% kanonizovaných světců jsou
řeholníci a 13 evropských národů že měly 90% světců. Proces blahořečení je
příliš dlouhý a je nákladný. Mělo by se v této věci dát více pravomoci národ-
ním biskupským konferencím; ty by mohly prohlásit blahoslavence, uctívané
v té které zemikdežto svatořečení by zůstalo vyhrazeno vs.Stolici a osobám
opravdu s vynikající svatostí a s jistou mezinárodní známostí. - Mons.Ance
světící biskup z Lyonu pravil, že svatost křesťana se projevuje též snáše-
ním utrpení tohoto života, prostřednictvím víry, naděje a lásky, tyto ctnosti

dávají věčnou hodnotu našim činům a tak vyvracejí pomluvu, jako by náboženství bylo opium národu. - Po skončení tří diskusních příspěvků začala diskuse o 8.kapitole schématu O Církvi, tj.o P.Marii; kapitolu rozvedl arc. z Quebeku v Kanadě mons.Roy; udal též důvody, proč bylo původní schéma nyní pojmenováno, že kapitola zůstává mimo teologické diskuse stran mariologie připojeno jako Kapitola k schématu O Církvi. V disusi promluvilo 14 Otčů Kard.Ruffini z Palerma např. se domníval, že schéma málo vyjadřuje spolu-práci P.Marie v díle spásy, že nemírně vyjasňuje otázku P.Marie jako Prostřednic všech milostí; tímto vyjasněním by se mohlo naznačit nekatolíkům, že úcta k P.Marii nijak neubírá na důstojnosti Krista jediného a nevyhnutelného prostředníka. Můžeme dodat, že příspěvek kard.Ruffiniho byl veden v duchu zastánců samostatného schématu O P.Marie. Kard.Wyšinski připomněl, že polští biskupové žádali koncil aby prohlásil P.Marii za matku Církve; taková definice by podpořila bratrství a pokoj mezi národy, doplnila by definici Nanebevzetí P.Marie. Kardinálu Legerovi by se nelíbilo, aby schéma jednalo o P.M. jako prostřednici milostí; mělo by mluvit jen o její přímluvě a o jejím spojení s Kristem. Biskupům by se měly dát přesné instrukce, aby úcta k P.Marii byla plně zaměřena ke Kristu a k Bohu. Kard.Silva Henriquez z Čile s povděkem přijal v schématu slova, kterými se dává teologum svoboda jednat o otýzkách dosud kontroverzních. Též že mateřství P.Marie bylo vzaře za základ celé kapitoly, jen si přál přesnější biblické citace. Má velký význam, aby se kazatelé vyvarovali jakéhokoliv upřílišování v otýzkách o prostřednictví P.Marie. Kard. Beovi se kapitola líbila, i když se domnívá, že by mohlo být zdrojeno; kazatele nestačí varovat před upřílišenimi, má se jim pozitivně naznačit cesta, kterou jít. Slovo Prostřednice všech milostí by mohlo vytvořit těžkosti v rozhovoru s odloučenými bratry. Proto je vynechat; a pak říci že P.Marie mizí ze scény, když K.P.její Syn začíná veřejnou činnost; evangelia o ni mlčí, a jejich mlčení má svůj význam. Žádá se, aby kapitola o P.Marii promluvil též mons.Necsey z Nitry: Přál si, aby kapitola více odpovídala cílům koncilu, tj.nové podněty k pastorační činnosti, vnitřní obnově Církve, usilí o sjednocení s odloučenými bratry a rozhovoru Církve s celým světem v duchu Kristovy lásky. Biskup z Vijayapuru mons.Abasolo si přál zmínsku o sv.Josefu, snoubenci P.Marie. Svatá rodina nazaretská je příkladem všech ctností rodinného života. Za diskuse koncilní Otcové hlasováním schválili způsob, jakým se bude hlasovat o schématu O Církvi, tj. o některých kapitolách vcelku, o jiných po částech, o hlavních větách. Středečnímu zasedání

byly poprvé přítomny ženy, posluchačky,

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

82. generální kongregace. Konala se ve čtvrtek dopoledne za přítomnosti 2210 koncilních Otců. Po mši svaté a obvyklém slavnostním nastolení evangelia pokračovala diskuse o posledním ^{kapitole} schématu O Církvi, tj. O P. Marii. Promluvilo 16 koncilních Otců. Některým se zdálo schéma poněkud minimalistické, příliš opatrné, tří. že neobsahuje vše, co dnešní mariologie už vypracovala, stran duchovního mateřství P. Marie, stran její spolupráce v díle vykoupení, a konečně málo vzdává hold P. Marii v jejím nynějším boji proti všem hnutím a ideologii, které ohrožují Církev. Věřící ve svém apoštolátě se účastní mateřské činnosti P. Marie, a ve schématu se to má naznačit. Tak to řekl např. kard. Suárez z Belgie. K němu se připojil biskup z Portugalska, mons. Rondeiro; na Úkol P. Marie jako ochránkyně Církve upozornil ukrajinský biskup mons. Sapela ~~prostřednictvím~~ hledisko, pravil, schéma přehlíží. Polský arc. mons. Gawlina pravil, že úcta k P. Marii není překážkou v ekumenickém hnutí, spíše podporuje jednotu s odloučenými bratry; u odloučených křesťanů najdeme překrásné příklady mariánské úcty; Luther ve svém komentáři k Magnifikatu praví, že P. Maria nás nevede k sobě ale ke Kristu. Pravoslavná Církev má ~~pravou~~ mariánskou úctu. Sami nepřátelé náboženství vědí, že úcta k P. Marii posiluje víru v Krista. Jeden protestantský duchovní z Varšavy prohlásil: Maria pomáhá vás a nám pomáhá poznat Krista. - Můžeme zde dodat, že podle některých biskupů má být kapitola o P. Marii velmi střízlivá, opírat se výhradně o Písmo svaté a varovat se jakýchkoliv nových nazvání, tak čteží vyjít vstříč odloučeným křesťanům. Biskup z Limburku v NSR mons. Kempf žádal, aby bylo lépe propracováno hledisko eklesiologické, kapitola tvoří závěr vrchol schématu O Církvi. Žádal to též Mons. Jäger z Padrebornu; nělykdy být zdokonalena slova o P. Marii jako vzoru prototypu Církve, Schránce Ducha svatého. - Očekává se, že v pátek bude diskuse o kapitole o P. Marii zakončena a začne hned diskuse o schématu O biskupech a řízení diecézí. Za čtvrtéční generální kongregace gen. tajemník mons. Felici oznamil výsledek ^{Výsledkem} hlasování o první kapitole schématu O Církvi, tj. O tajemství, jímž je Církev. Z 2189 hlasujících kapitulu schválilo 2114, 11 hlasů bylo ^{non placet} proti a 63 hlasů bylo placet iuxta modum - ano, ale s výhradami, které musely být udány. Hned bylo hlasováno o ^{Výsledkem} druhé kapitole téhož schématu O Církvi, tj. O Božím lidu. Všechny 4 věty byly schváleny velkou většinou; týkaly se např. všeobecného kněžství věřících, vykonávání tohoto všeobecného kněžství při přijímání svárostí, všeobecnosti a katolickosti jediného Božího lidu, vztahů mezi Církví a nekatolíky a nekřesťany a

konečně misionářského rázu Církve. Mons. Felici dále povíděl, do kdy koncilní Otcové musí odevzdat své diskusní příspěvky k schématům, o nichž se bude příští týdny diskutovat, k schématu O Božím zjevení a o laickém apoštolátě.
Obrázek vložený l schématu o P.M. vznikl; jistě l mít
konečně mít patrný smysl pro poslání do lectora.

Ke
fotom v obliku z P.M., vznikl a nás P.M. vložil my,
vznik
/
Muk hled
mým

o P.M. vložil poslání ke C.
Dílo P.M. v C.
a rukou o P.M. pod poslání mohl
a vložit pro poslání P.M. l

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

máván t městě říká

K této zprávě o čtvrtém zasedání připojíme krátký komentář: Diskuse v koncilu pokračuje svobodně; občas se vyskytnou názory odlišné, ano i protichůdné; neznamená to, že by koncilní Otcové se lišili v otázkách mariologie, odvětví teologie, které jedná o P. Marii. Rozdíly si můžeme vysvetlit různým způsobem, z něhož se koncilní otcové na kapitolu dívají: je tu hledisko biblické a dogmatické, které zkoumá citace Písma svatého ve světle tradice a pýroků papežů; druhé hledisko je pastorální: vidí odporní a lidovou zbožnost věřících k P. Marii, usiluje o to tyto projevy podpořit, přivést k novámu rozkvětu, učinit z úcty k P. Marii nový nástroj v boji proti nepřítelům církve; uvedeme zde výrok jednoho charvatského bisupa: Za uchování sv. víry vděčníme úctě k P. Marii, i když víme, že její projevy byly někdy uřízené; a konečně je to hledisko ekumenické, ohled na odloučené křesťany: nechce se prohlásit a přijmout nic, co by snad mohlo ohrozit krok k jednotě. Nelze tedy mluvit o nějakém mariologickém minimalismu ani o maximálismu; Otcové se chtějí vyvarovat nepřesnosti, hyperbol a vůbec výrazů, které by mohly znamenat překážku pravé mariologii a ekumenickému rozhovoru. Cíl koncilu je pastorální; proto koncilní Otcové se odvolávají na zjevení vyjádřené v Písme svatém a v ústním podání, nechávají se přitom vést výroky učitelského úřadu papežů; ten je jim zárukou, že správně vykládají Písmo svatého Otce, že uchovávají rovnováhu mezi rozumovým bádáním a náboženským citem a tak že správně budou aplikovat mariologii v projevech úcty a v kázání. Koncil je věcí celé Církve; proto nechce zasahovat do diskusí katolických teologů, jen podat věřícím to, ve všem biskupové jsou zajedno; proto noví a noví Otcové žádají, aby se v kapitole vynechaly názvy P. Marie, které jsou z novější doby a nejsou teologicky propracovány. Diskuse stranou názvu P. Marie prostřednice, se netýká podstaty a obsahu slova, ale pochází z obav, aby se neumensil jedine a naprostotě nutné prostřednictví Kristovo.

W. J. M. S. spis

18 italských misionářů, členů sdružení misionářů sv. Františka Xaverského, je v zajetí bojůvkářů v diecézi Uvira v Kongu. Jsou drženi jako rukojmí. V rukou konžských rebelů jsou též 3 řeholní sestry. Skup z Uviry mons. Catarzi byl zaveden do Usumbury, aby přispěl k vyjednávání mezi vládními úřady a rebely. Katolická rada pro spolupráci mezinárodní svou výroční udělila cenu nazvanou po Johnu Kennedym protestantskému duchovnímu Martinu Lutheru Kingovi. Je to projev uznání za jeho činnost za odstranění rasového odlučování a za veškeru jeho práci ve prospěch lidstva.

Do Říma se vrátil z Budapešti mons. Augustin Casaroli, podsekretář kongregace pro mimořádné církevní záležitosti; mons. Casaroli podepsal za Sv. stolici tvz. Závazný dokument s vládou Maďarské lidové republiky. Mons. Casaroli při svém příjezdu pravil, že ho potěšilo, že první reakce tisku na podepsání ~~dokumentu~~^{úmluvy} byly pozitivní; ~~ale~~^{zároveň} ale považe za svou povinnost upozornit na některé nejasnosti: nejedná se o Dohodu v diplomatickém smyslu slova, spíše o dokument zvaný ~~agreement~~^{v díle uhl.} úmluvu. Bylo uznáno za vhodné písemně shrnout výsledky dosavadního jednání, začatého minulý rok, písemně postavit proti sobě ~~pozitavení~~^{mlr.} a hlediska jednotlivých stran o životě a činnosti Církve v Maďarsku v rámci maďarských zákonů. Je to úmluva praktického rázu, která nechává nevyřešeny právní otázky ~~spojené s úmluvou~~^{v nichž došlo k jakési dohodě}. První z těchto otázek je svobodné jmenování biskupů, dále otázka přísahy věrnosti státu a ústavě; takovo přísahu nemůže složit žádný kněz ani biskup, leč pokud se to shoduje s jeho osobní důstojností a jeho odpovědností před Bohem - maďarská vláda dovolila biskupové ~~aby~~^{uplatnila} slov přísahy mohli připojit slova "sicut decet Episcopum".

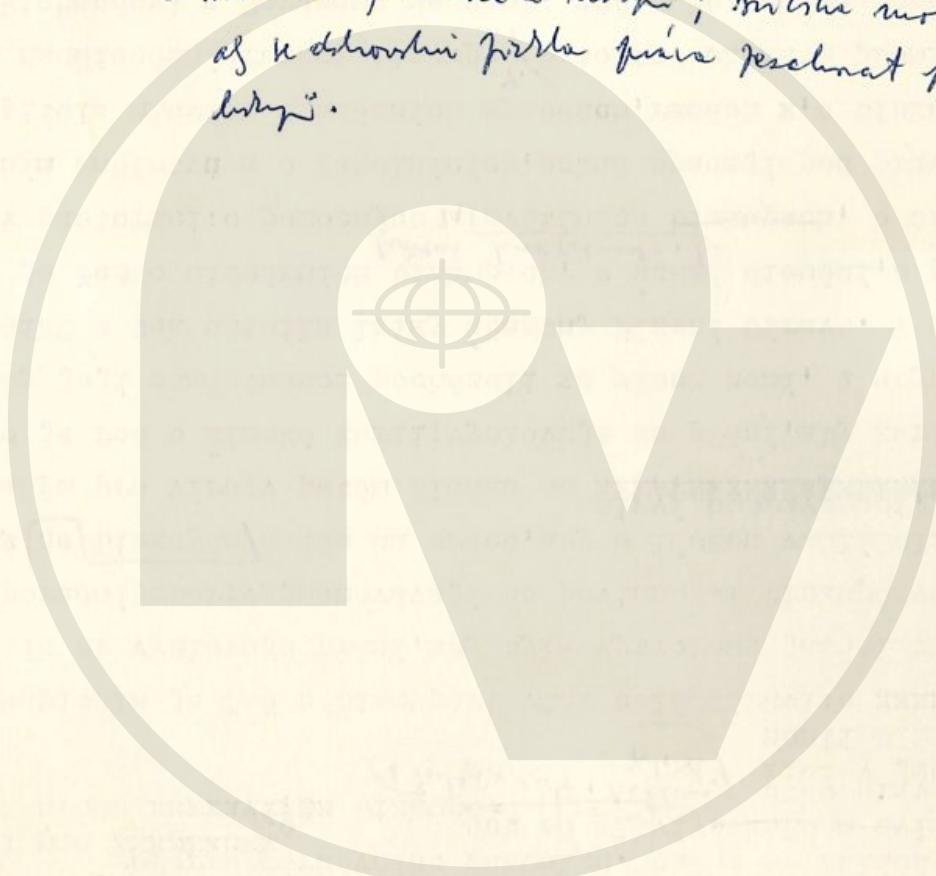
Třetí bod úmluvy je, že bohoslovci z Maďarska budou moci přijít do Říma a v Pap. ústavě ~~maďarském~~^{mlr.} se připravovat nakněžství. Kromě úmluv, Závazný dokument obsahuje ujištění a závazky, které přijaly obě strany. Mezi těmito ~~úmluvami~~^{otázkami} je svobodné řízení diecézí ~~zákona~~^{mlr.}, svoboda v pastoraci, výchova bohoslovů a výchova mládeže ~~v pravidlích~~^{mlr. hat} náboženství. I když tato ujištění, jichž se dostalo Sv. stolici, nejsou v té míře, jak to chtěla sv. stolice a jak to žádá opravdový katolický život, přece jen tvoří východisko, které má svůj význam. Dosavadní úmluvy byly písemně zaznamenány spolu s požadavky a omezeními, v naději, že v budoucnu dojde k výsledkům ještě větším. Podpsaný závazný dokument tvoří základnu pro budoucí vyjednávání a úmluvy. Na věrném zachovávání závazků, které na sebe vláda ~~MLR~~^{vzaly} a Sv. stolice bude záviset možnost pokračovat ve vyjednávání. Ze strany Sv. stolice dobrá vůle nechybí. Její jedinou starostí je záchrana práv a svobody Církve, zájmů a duhovního dobra maďarských katolíků; Sv. stolice je přesvědčena že svou činností pomáhá k pravému pokroku a zájmům země po všech stránkách.

V pátek dopoledne sekonala 83. generální kongregace II. vat. snemu, 4. jejího třetího údobi. ^{Bylo přítomno 2190 Otců} Koncilia diskuse o 8. kapitole schématu O Církvi, tj. O P. Marii a začala diskuse o schématu O biskupském úřadě v Církvi. ^{mlr.} Jmérem více jak 70 biskupů požádali o slovo o kapitole P. Maii kard. Frings a Alfrink a španělský

Hlavní mluvčí byl dř. Fr. M., Maríáni, knze. mu., znatec i správce národního
nělský biskup mons. Castan Lacoma ze Sigenzy. Kard. Frings poukázal, že kapi-
tola je kompromis mezi různými názory; zval biskupy, aby obětovali osobní
mínění a schválili kapitolu po učinění některých oprav. Text kapitoly bude
teologům podnětem, aby prohloubili nauky dosud nedost jasné. Podobným smír-
čím tónem se nesl diskusní příspěvek kard. Alfrinka: kapitola nemá v úmyslu
mluvit o osobní úctě členů Církve k P. Marii, ale spíše vyložit círk. nauku
nauku v níž teologové jsou zajedno a kterou všichni musíme přijímat. Navrho-
val vynechat slovo Prostřednice milosti; text kapitoly vůbec nic neztratí.
Španělský biskup vyslovil politování nad tím, že byl změněn titul kapitoly,
že byl vynechán název P. Marie Matka Církve. – Tím byla skončena diskuse o
kapitole o P. Marii. Kard. Marella, předseda koncilní komise O biskupech
a arc. koadjutor z Paříže uvedl diskusi o schématu O pastoračním úkolu
biskupů. Schéma vzniklo z dvou původních schémat: O biskupech a O pastora-
ci. Schéma o biskupech se diskutovalo už za druhého sněmovního údobí, kdežto
O pastorači dosud se nemluvilo. Při přepracování podle připomínek učiněných
ústně nebo písemně komise vynechala vše, co má ráz juridický, a odevzdala
to komisi pro reformu církevního zákoníku. Schéma se skládá z úvodu a tří
kapitol. V úvodu ~~uvedených~~ biskupů ^{se mluví o každém zvláště} nebo ^{o kole}
^(otvírá se o katedrální plen) ^{jako hlavách církve} kterémuž řídí v jednotě a v poslu-
nosti římského biskupa.

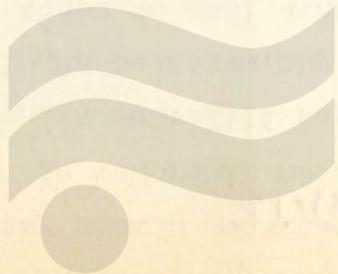
V první kapitole je řeč o biskupovi vůči celé Církvi: o ~~živnosti~~ moci kolegia
biskupů; pak se vyslovuje přání, aby byla vytvořena jakási Biskupská rada,
papežův poradní sbor; vyjmenovávají se povinnosti biskupů vůči celé Církvi
~~vyučují~~ ^{se biskupům} klade na srdce, aby s láskou vzhízel k biskupům pro
následovaným pro víru; v pátém článku se ~~mluví o pravomoci~~, jíž biskup
a nakonec je řeč o Římské kurii; vyslovuje se přání, aby kurie byla reformato-
vána a aby její zaměstnanci pocházeli ze všech zemí, a aby se ~~zeptala~~ na
~~země~~ i laiků a tak učinila laiky účastny řízení Církve. V druhé kapitole
schématu je řeč o diecézních biskupech, o území diecézí, o pomocnicící
biskupa v pastoraci: o pomocných ^{lidem - hrabětem} světicích biskupech, o diecézní kurii
o diecézním kněžstvím a o řeholnících, pokud spadají pod pravomoc biskupa.
Třetí kapitola mluví o diecézních synedech, radách ~~z~~, o biskupských konferen-
cích a o naddiecézní funkci biskupa. O tomto schématu promluvilo 13 řeční-
ků. Kard. Richaudovi z Bordeaux se např. zdálo, že schéma ponechává příliš
mnoho komisi pro reformu círk. zákoníku, např. otázka přeložení faráře.
Kard. Browne poukázal na to, že schéma přijímá za podklad teologické otázky
které nejsou dostatečně dokázány, např. o původu biskupské moci o kolegiu

Mgr. Vernerová dříve žila ne kst. pps. Smrk : hledají propůjčku jenž
zahrnuje i svatého : o mnoha věcech a přejí výkříz z vlastní uro
o mnoha jmenovat věci ; mnoha moe ze m
až v duchovním pořadu písce poslat pro jmenovat
věci.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

mo. lidí u nás bylo všechny jiné decán; když se lidí - doklíná bisk. mnozí, jiní.
o těchto otázkách
biskupů; ~~tato~~ ^{přes} otázky, poznamenal mons. Carli z Itálie, se bude hlasovat, ^{významný} až
kapitole O Církvi. Biskup z Kanárských ostrovů mons. Pildain pravil, že dů-
stojnou Církev, její poslání a sama důstojnou biskupů žádá, aby církevní
autorita svobodně jmenovala biskupy, bez jakéhokoliv zásahu ~~světských~~ autorit. Denkdy Církev přijme tuto zásadu, bude tak významný jako když Pius X.
odstranil právo veta při volbě papežů. Biskup z Monze v Rhodesii se zastavil
u článku schématu o poměru řeholníků k biskupům a k pastoraci; schéma se
dopouští vivisekce, tím že rozlišuje pravomoc řeholního představeného co do
řeholního života a biskupa ~~do~~ ^{exempce} do pastorace. Cílem ~~xxx~~ řeholníků je udržet
jednotu řeholních sdružení, dát sílu, kterou představují zcela do služeb
hierarchie. Odstranění exempce řeholníků by bylo zvláště škodlivé pro misie.
Biskup z Peru mons. Kaiser žádal lepší rozdělení kněží; žádný stát prý nežádá
děluje své vojáky tak špatně jako Církev v některých částech světa. Mons.
Kaiser volal pro větší spolupráci mezi biskupy, větší velkomyslnost. O po-
vinnosti biskupa postarat se o vyučování náboženství ve své diecézi mluvil
arc. ze San Antonia v USA mons. Lucey. O nedostatcích schématu stanovit sprá-
vný způsob spolupráce mezi řeholníky a diecézním kněžstvem mluvil též biskup
z Kingstonu mons. McEleney: řešení nespočívá v tom umenšit právo exempce, z
toho by mohla vyplynout vážná krize řeholního života a diecéze i Církve by
byly zbaveny jejich mocné moci. V diskusi o schématu Opastoračním úkolu
biskupů se bude pokračovat v pondělí. Za pátečního zasedání koncilní Otcové
odevzdali své hlasy o celé druhé kapitole schématu O Církvi, tj. O Božím
lidu; čtyři hlavní věty, v nichž byly učiněny změny byly schváleny naprostou
většinou až 95% hlasů; v pátek při hlasování Otcové mohli schéma schválit
s výhradou - iuxta modum. Z 2190 hlasujících odevzdalo hlas iuxta modum
553 Otců, 1615 hlasovalo Ano, placet. Komise ji ještě přehlédl podle učiněných výhrad. Koncilním Otcům byly odevzdány
písemně dvě relace o třetí kapitole schématu O Církvi; jedna relace je ve
^{kapitolu a} prospečně učiněných úprav a druhá je proti úpravám nebo je shledává neposta-
~~čujícími.~~ ^{Na} pondělí budou Otcové o jednotlivých úpravách hlasovat; celkem
Počínaje bude 39 hlasování, 30. září Otcové budou hlasovat o celé kapitole.

Ústav pro studium
totalitních režimů

Ravat CECO 19-9-64

V sobotu se gen.kongregace koncilu nekonala. Práve prvního koncilevho týdne na tiskové konferenci shrnul tit.biskup mons.Karel Kolombo (Pravil, že schéma o ~~církevi~~ je ústředním tématem koncilu; plynne to ze změněné situace ve světě a též z nových úkolů, jímž Církev musí čelit. - *M. mluvčí o. 4 vrb. res. M. julek o. T. a S. Lek. vlevo o. C.*

Dnešní L'Os.Romano přináší oficiální sdělení nejvyššího papežského ceremoniáře mons.Danta, že příští sobotu 26.září se bude konat tajná a pak poloverejná konsistor; sv.Otec se zeptá na mínení kardinálů a biskupů stran svatořečečení blahoslavených mučedníků ugandských. Svatořečení se předvídat na letos světovou misijní neděli 18.října. V pátek večer přijel na římské letiště Fiumicino ¹¹ biskup ~~z Maďarska~~ z "Maďarska", kteří budou přítomni zasedáním II.vat.sněmu např. Jsou to mons.Endre Hamvas, nov jmenovaný arcibiskupem v Káloči, 5 nově jmenovaných biskupů a ostatních 5 biskupů a opatů, kteří mají právo být přízomni koncilu. Maďarské koncilní Otce přivítal za státní sekretariát mons.Luigi Bongianino; byl též přítomen gen.představený piaristů P.Vincenc Tomek.

Týden konané pod záštito 14.září začal v Miláně týden misiologických studií, ^{Křesťanství} Kat.university B.S.P. zahájil arc. z ^{1. idně} ~~z Maďarska~~. König přednáškou na téma Křesťanství a světová náboženství. Každý den je věnován jednomu náboženství nebo jedné zemi, např. budhismu, Japonsku, islamu, Indii apod. Je též řeč o tom, jak by měla kat.Církev navázat rozhovor s ostatními náboženstvími. Kard. König ve své přednášce odpověděl na 4 otázky: Jsou všechna náboženství stejná; v jakém vztahu je křesťanství s ostatními náboženstvími? Jak soudí křesťanství o ostatních náboženstvích? Jakou budoucnost má náboženství? Těbaš náboženský cit plyne z přirozenosti člověka, dnes lidstvo je ohroženo bezbožeckým materialismem, který hledí nahradit náboženství ví ou v pokrok, tím že pronásleduje náboženství vůbec a ne pouze jedno náboženství; dáje se tak poprvé v dějinách, pravil kard.König.

V Goe očekávají letos 500 000 poutníků, kteří ^{se} přijdu pomodlit k ostatkům sv.Františka Xaverského. Tělo sv.Františka bude vystaveno u přiležitosti 38.světového eucharistického sjezdu, konaného v Bombaji od 28.listopadu 5 zvláštních letadel je reservováno pro transport poutníků z Bombaje do Goe.

h. o esch. mluvčí o. Cz, f. o jsi - všechny svaté, a tak o. P. M. v dle mluvčí o. C. V pátek Ma pi. slavn o. sd. O past. užli lidi. O knut. sd. lidi žulet i svaté lidi. Už past. lidi lidi ne-pes. Obrázek klamn o 31. řek. o C., už. o hledatky lidi. Lidi lidi 31. klamn.

lustru nej dřívější obecného koncilu. Třetí koncil ve významu sv. Kříže začíná třetí údobí II. vat. sněmu. Církev je zde. My jsme zde Církev, protože jsme údy tajemného Kristova těla, protože jsme služebníci Církve, a konečně i jako učitelé víry, pastýři duší, rozdělované Boží tajemství; zastupujeme zde celou Církev jako plenární zasedání, plným právem svolané mnou ~~je~~ ^{Vat. koncil} pokorným ale právoplatným nástupcem apoštola Petra a jako hlavou katolické Církve a Kristovým zástupcem, služebníkem služebníků Božích. Ve svých osobách a úřadech shrnujeme všeobecnou Církev a prohlašujeme tento koncil za ekumenický: zde se oslavuje jednota, katolicita, svatost a apoštolskost Církve.

Jestli je zde Církev, pak je tu též Duch svatý, jejž Kristus slíbil svým apoštoly k výstavbě ~~své~~ Církve. Duch svatý je zde, ne aby svátnostnou milostí posílil dílo, které my chceme vykonat, shromáždění na koncilu, ale aby je osvěcoval a řídil k dubru Církve a celého lidstva. Duch svatý je zde zde. Vzýváme ho, očekáváme ho a jdeme za jeho hlasem. Připomínáme tuto nauku, protože nadešla chvíle, aby Církev povídela o sobě, co o ni smýšlel Kristus a co od ní chtěl.

Je třeba doplnit nauku, kterou chtěl vyhlásit I. vat. sněm, ale kterou nemohl mohl stanovit, protože jej přerušily zevnější události, leč jen ~~v~~ ^{její} první části stran hlavy Církve, římského papeže a stran jeho nejvyšších výsad primátu pravomoci a neomylnosti v učení... Zbývá dokončit tuto nauku, aby chom vyložili ~~řehled~~ ^{řehled} Kristův na celou Církev a zvláště na podstatu a úkol nástupců apoštola, tj. biskupů.

O mnoha jiných věcech a velmi významných bude jednat koncil; avšak jednání na koncilu o této věci je, zdá se, mimořádně významné a delikátní. Koncil má rozhodnout některé nesnadné teologické diskuse; má stanovit úkol a povinnosti biskupů; má diskutovat a s pomocí Ducha svatého ~~určit~~ ^{řešit} výsady biskupů, ohraňovat vztahy mezi ap. stolicí a biskupy, ukázat, jak jednolité je strukturální pojetí Církve před své rozdílné výrazy na Východě či na Západě; má naznačit pto věřící katolické Církve, stejně jako pro odloučené bratry, pravý pojem o hierarchických orgánech, které Duch svatý ustanovil jako biskupy, aby řídili Boží Církev; pevnou mocí k pokorné a trpělivé službě bratří, jak se sluší na pastýře, tj. služebníky víry a lásky.

Toto třetí zasedání koncilu si staví za cíl kromě jiných otázek především zkoumat nauku o podstatě a úkolu Církve a vyhlásit ji; tak naváže na práci začatou na prvních dvou zasedáních a doplní je a učiní z tohoto koncilu pokračování I. vat. sněmu.

Celistvost katolické pravdy žádá jisté vyjasnění, shodující se s naukou o papežství, tak aby se octla v pravém světle podstata a úkol biskupského úřadu v Církvi. Jestliže mně jako nástupci sv. Petra patří úkol být vaší hlavou, není to abych vás zkracoval o moc, která vám patří; právě naopak, já první ji chci mít v úctě. Jestli můj apoštolský úřad mě nutí, učinit jisté výhrady, určit výrazy, stanovit formy, uspořádat způsob vykonávání biskupské moci, pak se tak děje k dobru celé Církve, k její jednotě. Církve potřebuje ústředního vedení tím více, čím větší je její katolické svěové rozšíření, čím větší jsou nebezpečí a čím naléhavější jsou potřeby křesťanského lidu za různých dějinných okolností, a můžeme dodat, čím rychlejší jsou spojové prostředky. Tato centralizace bude jistě vždycky zmírněna a ~~vyrovnaná~~ udělením vhodných a užitečných pravomoci místním biskupům; tato centralizace není domyslivá, uměle vytvořená struktura; je to služba, je to výraz jednotného a hierarchického ducha Církve, je to ozdoba Církve, její síla, krása, kterou K.P. Církvi slíbil a jí postupně uděluje.

Jako vy, rozptýlení po zemi, potřebujete středisko, východisko jednoty víry a společenství, abyste dali pevnost a tvářnost pravé katolicitě Církve; tak já potřebuji, abyste mi byli vždy blízko a ~~davali~~ poskytovali Sváté stolici svou ~~apta Národní~~ ~~(hranice)~~ ~~apta Národní~~ ~~apta Národní~~ ~~apta Národní~~ poslušnost její víze, příklad ve vykonávání svých povinností, utěchu v jejím utrpení.

Sv. Otec poslal svůj pozdrav všem kněžím, kteří pomáhají biskupům v jejich pastýřském úřadě, řeholníkům, laikům, všem kdo trpí a pronásledovaným: "Nemůžeme zapomenout především na ty, kdo ~~se nemohli~~ zúčastnit koncilu, protože nemají patřičnou osobní svobodu." Doval pozorovatelům křesťanské církvi za jejich přítomnost na zasedáních sněmu, ujistil je svým odhodláním, že jednou zmizely všechny překážky k jednotě, všechna nedorozumění, nedůvěry. Obnovení jednoty jistě bude žádat velké úsilí a dlouhou dobu, ale "pokorně a zbožně budeme se hledět učinit hodnými tak velké milosti.

Budeme hledět lépe poznat, co je pravého a přijatelného v různých křesťanských vyznáních od Říma odloučených; prosíme je, aby i ony lépe se seznámily s vírou a životem kat.církve a aby nepovažovaly za urážlivou ale spíše úctyplnou a bratrskou výzvu, ~~as učebnice~~ ~~z plnosti~~ co do pravdy a lásky; tuto plnost K.P. nám svěřil, tato plnost nalezne svého většího výrazu, až bude nastolena jednota všech, kdo se hlásí ke Kristu. Sv.Otec zdravil Církve, které na koncil dosud neposlaly své zástupce; zdravil celý svět, i ty, kdo se k Církvi

a ke konciu dívají spíše nepřátelsky. Opakoval, co řekl v Betlémě, že Církev chce ze všech stran přispět k duchovní záchrane světa, k jeho občanskému blahobytu, k jeho míru a štěstí.

Tříky kl. sl. poslu, myc w. Rec olo. II. ps. nov. Tento kl. u
mí., pátel a m. všechno mohlo by být všechno w. Oba t. mají
byt o mohlo. Je tím. Tý n. v. v. Lannu - užit k. m. c za jeho
poslu kl. Mohl vše mohlo, když odkázal a když ⁱ všechno záležitost v
w. u. m. vystří ve mohlo k. m. Kl. poslu.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

21/9/64

M. J. Vlt.

230/1

V neděli dopoledne sv.Otec sloužil mši svatou v bazilice sv.Petra.Po evan geliu pronesl kázání na téma nedělní perikopy, o odpuštění hříchů.Pojem a slovo hřich zdá se zmizel z dnešní literatury a veřejného mínění;avšak toto osvobození člověka od hřichu nepovzneslo člověka právě naopak ho uvrhlo do zoufalství, bezútěchy a pesimismu.Hřich je skutečnost, není výmysl, není výtvor nemocného svědomí nebo zpátečnického a neznalého smýšlení, je to smutná skutečnost, která v sobě zahrnuje vzpouru člověka proti řádu, jak ho chtěl Bůh.K.P. svým příchodem dává důkaz své důvěry v člověka, poskytuje mu jediný způsob opravdového osvobození od hřichu a vykoupení z něho.

Po mši svaté Pavel VI. pozdravil přítomné větší skupiny poutníků.Francouzský promluvil k účastníkům sjezdu Mezinárodního hnutí pro apoštolát v nezávislých sociálních třídách;vyslovil svou radost nad činností hnutí a veřejně oznámil, že předsedkyně Hnutí slečna Monnetová je jednou z posluchaček které budou přítomny některým koncilových generálních kongregacím."Jen společným úsilím všech koncil dá své ovoce, proto jsem chtěl, aby i laici byli přítomni koncielu a zvolil jsem pro to muže i ženy zcela oddané apoštolátní práce.~~XXX~~ ohu vám říci dnes, že vaše předsedkyně je mezi osobami, které budou pozvány jako posluchačky na koncil. Necht je to pro vás povzbuzení, abyste s novou horlivostí pokračovali ve svém apoštolátě." Sl.Monnetová je sestra Jean Monneta, předsedy Evropské rady.

V poledne jako obvykle sv.Otec se pomodlil s věřícími shromážděnými na náměstí sv.Petra Anděl Páně a jim udělil své ap.požehnání.V krátkém proslovu předtím mluvil o významu koncilu a žádal věřící, aby suché dny, které připadají natento týden věnovali zvláštním způsobem modlitbě za zdar koncielu."Ten-to týden, pravil dale sv.Otec, hlava sv.Onřeje, která byla před 500 přenesena v Recku do Ríma, se vrátí zpět do Recka. Nejprý bude vystavena po tři dny úctě koncilních Otců a římského lidu." - Hlava sv.Ondřeje bude odvezena v sobotu. Bude ji provázet zvláštní mise, skládající se z 9 členů, vedené kard.Bea, předseda koncilního sekretariátu pro jednotu křesťanů, členy mise jsou též mons.Willebrands, sekretářiátu pro jednotu křesťanů a mons.Martin ze státního sekretariátu. - Byl uveřejněn pořad slavnostní spojených s přenesením: Ve středu bude hlava sv.Ondřeje vystavena v bazilice sv.Petra a kard.arcikněz Marella bude před ní za přítomnosti sv.Otce sloužit mši svatou.Slavnostní kázání pronese kard.König arc. z Vídň. Vl. večerních hodinách bude přenesena do kostela Sv.Ondřeje della Valle,kde bude vystavena úctě věřících.V pátek

(všechny poznámky)

Pále bratice w. Pustý zemil nni. sv. v Petru na Peloponese. Ta V pro
hlub. Církevního dle těch písem od Církve, ale poprvé když w.
spolek ^{mocne} píše ^{načen} pát patřenského duchovního. Po nich byl v. W. Karel
to kmen ob. Rca. 14/4 1462 papež Pius II. mohl mluvit o h. Mikuláši
mnoho ^{pomoci}. Kterí klen w. Pustý mluv. Vlast. w. Petru mluv
mnoho klení duch. Přesunov. Tu klen vysoký pán' až počet dce u w.
Pustý mluv s větší větší sv. vlastí dle církevní. To klení klen.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

O koncilním schématu a m. oltářích

230/2

25. září přijede do Říma delegace metropolitního kostela z Patrasu; bude přijata sv.Otcem.V sobotu papežská mise bude přítomna slavné mše svaté a pak odjede letadlem do Patrasu.Hlava sv.Ondřeje bude nesena v průvodě ulicemi města a na hlavním náměstí bude odevzdána metropolitovi Konstantinovi; ten zase v procesí jí odnese do katedrály sv.Ondřeje, v níž bude ^{XXII} pak děkovná poobožnostt.V neděli 27. září metropolita Konstantin bude mít slavnou mše svatou a po ní papežská mise odjede do Atén.Tam v pondělí vykoná návštěvu u arc. mons.Chrysostoma a pak se vrátí do Říma.

v Rímě zemřeli v pondělí dopoledne dva koncilní Otcové: titulární arcibiskup pové mons.Josef Gawlina a Jan Křt.Nigris. Polák mons.Gawlina měl 72 let; ^{titulární} ^{založil kat.tiskovou službu KAP e, r.1933} byl jmenován biskupem ^{pro kat.vojáky polského vojska} Mnichova. Za druhé světové války byl ap.viziáttorem pro deportované v Rusku.Po válce se do Polska nevrátil a staral se o katolické polské vystěhovance v západním světě.Byl ředitelem Světové federace mar.družin. Mons.Nigris, osmdesátnetý, ^{gen.} byl sekretárem PAp.díla šíření víry.

V bazilice sv.Petra se konala v pondělí dopoledne 84/generální kongregace 5. třetího sněmovního údobí.Bylo přítomno 2220 Otců; předsedal kard.Döpfner z Mnichova.Mše svatou sloužil biskup z Wuchowa v Číně mons.BEDRICH Donaghy, žijící v exilu. Na výzvu gen.tajemníka mons.Feliciho se Otcové pomodlili žalm De profundis za zemřelé dva Otce,mons.Gawlinu a mons.Nigrise. ^{Příhem} zasedání Otcové vyslechli čtyři relace o III.kapitole schématu O Církvi; o ^{hlavních větách} této kapitoly budou celý tento týden hlasovat - v pondělí už odevzdali hlas o čtyřech větách.5 ^{členům} promluvilo [#] v diskusi o schématu O pastoračním úřadu biskupů;tato diskuse začala v pátek m.t. Z pověření teologické komise podal relaci proti III.kapitole schématu o Církvi biskup ze Splitu mons.Fran nič; pro změny učiněné v ^z vlastně bychom měli říci o jejích těžkostech o tom, že ^{členům} biskuské svěcení je ^{kapitole} mluvili tři řečníci: kard.König mluvil především ^{o svatostech}, ^a biskupové jsou nástupci apoštola kard.König se odvolával na liturgii biskupské konsekrace, na plnost kněžství, kterou svěcenec dostává, a na platnost biskupské konsekrace ^{osobám, které nebyly} udělené ^{ukázáním}. Mons.Parenť mluvil ve prospěch ^{apoštola} ^{předsedící kongr.sv.Oficia} ^{biskupů}:pro kolegialitu lze najít základ v Písmě svatém, jak to potvrdila i Pap.biblická komise v odpovědi na dotaz,který jí koncilová teologická komise dala.Trvání kolegiality nástupců petra a apoštola plnyne ze slibu,že Kristus Pán bude vždy se svou Církvou Mons.Parenť především zdůraznil,že kolegialita neznamená omezení svrchované moci papežovy:nejsou dvě nejvyšší moci,nýbrž jedna,udělená Petrovi a ostatním apoštolům,pokud jsou s Petrem spojeni,v závislosti na něm.

Dobrý je nám. Tímž měl zahraniční - omlouvám - ale' rep. měla sváděče troj.
Dm. Relaci pro a proti násilu diktátorů - smocnosti klasické'. Vysílání
mělo a bude mít nám. Tímž by relaci tři roční, kdy mohli využít
schéma, ve kterém mohou být jiné.

—
Dm. Významy 2 měsíč. Vn. 1 měs 52 píz. 8 měsíců
o hrdinách: 1st měsíčí ^{reverzí} ~~září~~ být o měsíčním povídání
jednou měsíční a tato měsíční se dát u L. do řádu
2nd: být v září povíd. L. řádu jmenem hrdiny
proti měsíční domov vlastním, Vn. měsíční vlastním hrdinu, měsíční
měsíční vlastním hrdinu.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Mons. Parente se též zmínil o úkolu a odpovědnosti, kterou biskupové jako kolegium mají vůči celé světové Církvi a zvl. vůči misiím. Jsou účastní daru neomylnosti, když učí nějakou pravdu jednomyslně uznanou ve spojení s papežem. Mons. Parente konečně vyvrátil námítky proti slovu collegium; slovo není užíváno v juridickém smyslu; kolegium nestojí proti papeži, bez papeže kolegium biskupů neexistuje; třeba rozlišovat mezi mocí, která se biskupovi dostává přímo svěcením, a jejím vykonáváním, které závidí na nejvyšší autoritě papeže. Třetí řečník ve prospěch úprav učiněných v 3. kapitole schématu O Církvi byl světící biskup z Karakasu (mons. Henriquez) mluvil o kněžích, o moci, jíž se jim dostává svěcením, o vztazích kněží k ordináři, o věřících, kteří jsou svěřeni jejich péči, o jáhneství, o tom, zda je možné a vhodné, zavést znova jáheství jako stav v Církvi, o jejich případných povinnostech a úkolech a o tom, zda je nutné jim uložit celibát nebo ne.

Po skončení čtyř relátorů začala teprve diskuse o schématu O pastoračním úřadu biskupů. Kard. Leger naléhal, aby způsob pastorace byl přizpůsoben mentalitě dnešních lidí; tzv. církevní mluva se jim zdá zastaralá a možná je jedním z důvodů, proč naše pastorace je tak málo účinná; je nutné odstranit veškeren paterenismus, vše, co se dotýká osobní odpovědnosti věřících. Kard. Leger volal po novém způsobu jednání biskupů s kněžími a věřícími. Kard. Confalonieri, sekretář kongr. konsistoriální mluvil o otázkách duchovní správy mezi vystěhovalci; tato duch. správa spadá pod kongregaci, jejímž kard. Confalonieri je sekretářem. Po přehlédnutí předpisů týkajících se církevních beneficií a patronátních práv vzlal italský biskup z Anagni mons. Compagnone. Těž si přál jasné vyhrazení práv a povinností biskupů a řeholníků, tak aby řeholníci mohli pracovat ve prospěch diecéze podle svých řeholních pravidel. Brazílský mons. Rossi navrhoval, aby faráři ve stáří nebo v nemoci byly dány koadjutori, pomocníci, jako se to navrhuje o biskupovi: tak farář, otec duchovní rodiny, zemře mezi svými dětmi.

Během pondělního zasedání Otcové odevzdali své hlasy stran 4 vět v III. kapitole O Církvi. Na konci zasedání byl oznámen výsledek dvou hlasování; prvním hlasováním Otcové vyjádřili svůj souhlas s větou, v níž je řeč o služebnicích, ustanovených Kristem v jeho Církvi, a v níž se zdůrazňuje souvislost mezi I. a II. vat. sněmem stran nauky o papeži. Z 2220 hlasů bylo proti - non placet 53. V druhém hlasování Otcové dali souhlas k větě, v níž je řeč o ustanovení dvacáti apoštólů, o poslání, který dostali kázat Boží království lidům a všem lidem, a o věčném úkolu pást Boží stádce.

z 2206 hlasujících bylo proti - non placet 191.

Bločník - non Ejacef 23. A tím pádem byla výsledná oznámení o výsledku voleb 2206 hlasů z 2206 hlasujících. Nejdříve bylo zde vyhlášení o výsledku voleb v římském obvodu s počtem 555 a pak bylo vyhlášení o výsledku voleb v římském obvodu s počtem 556. Výsledek byl tedy 555 a 556. Výsledek byl tedy 555 a 556. Výsledek byl tedy 555 a 556.

Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů.

Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů.

Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů.

Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů.

Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů. Na výsledek bylo hlasovat 2206 hlasů.

Radiovaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

v úterý dopoledne se konala v bazilice sv.Petra, koncilním sále, 85. gen. kongregace II.vat. sněmu, 6. jeho třetího údobi. Bylo přítomno 2248 koncilních Otců, předsedal kard.Döpfner z Mnichova. Otcové odevzdali 8 hlasů o větách III.kapitoly schématu O Církvi, O její hierarchickém zřízení a zvl. o biskupech. Současně pokračovala diskuse o schématu O pastýřských povinno stech biskupů. V diskusi Vznik Vznik promluvilo 19 Otců. Tak např. biskup z Coutances ve Francii žádal teologické vyjasnění nauky, o kterou se opírají texty o kněžství; právě aby tyto mezi biskupy a kněžími byly zadával též přizpůsobeny moderní době. Biskupovi z Versailles mons.Renar dovi se nelíbil výraz diecézní klerus; pravil, že všichni kněží, kteří pracují v diecézi mají právo se nazývat diecézními kněžími; je jen jedno kněžství a to se musí ukazovat i navenek. Otázky exempce řeholníků se znovu dotkl biskup z Georgetownu v anglické Guayaně mons.Guilly: Řeholníci jsou v první řadě k disozici papeži, a s ním a v závislosti na něm kolegiu biskupů Mons.Guerry, arc. z Cambrai ve Francii mluvil o významu tzv. Prohlášení, jimiž biskup hájí veřejně požadavky poselství evangelia v událostech rázu občanského, sociálního politického apod. Pius XII. svými řečmi podal příklad jak evangelium může být aplikováno na otázky denního konkrétního života.

Takové veřejné prohlášení při událostech sociálního rázu dává biskupovi při ležitost mluvit i k těm, kdo nejsou katolíci, a povědět jim jaká je sociální nauka Církve. Takové prohlášení žádá na biskupovi, aby znal situaci, a dovoluje mu pomoc admíru významnou. Veřejné prohlášení je laikům poskytnout biskupovi informacemi, žádá opatrnost při zasahování, pokoru informovat se o všech stránkách situace, lásku k bližnímu a pevnost v hlásání a hájení požadavků evangelia srázen událostí, jež nejvíce hárájí světem. Dodejme zde, že mons.Guerry proslul svými prohlášeními o míru a válce, o komunismu, o otázce propuštění z prací spravedlivé, která patří dělníkovi. Závěrem svého diskusního příspěvku mons.Guerry žádal, aby se do znění schématu přidala slova, že kněží se mají zajímat o osudy celé Církve ne pouze své farnosti či diecéze. K otázce poměru biskupa k řeholníkům se vrátil mons.Sauvage z Annecy ve Francii: je nutné odstranit jakoukoliv nedůvěru a nevraživost a dojít k činorodé spolu práci. Žádá to dobro duší; zástupci řeholníků by měli mít své místo v národní biskupské konferenci. Jméno polských biskupů mons.Pluta vyslovil politováním: v novém schématu prakticky zmizelo dřívější schéma o pastorační práci; že XXVII koncil má mít pastorační ráz a cíl: je proto nutné nějaké slavnostní prohlášení, které by vyzvedlo význam kněžské práce a nutnost koordinace úsilí

dnešek

všech. V prohlášení by se mělo poukázat na nedostatek vědomí přítomnosti Boha v ~~úmešním světě~~; v pastorační práci je třeba se vrátit k misionářské metodě; věřící mají být upozorněni na smrtelná nebezpečí, která ohrožuje rodinu. Maronitský ^{z Bejrutu} biskup ~~mons.~~ Ziadé poznamenal, že schéma má na zřeteli jen latinskou Církev, proto by přítomné schéma mělo být spojeno se schématem O východních církvích v jeden dokument a pokonciové komisi ponechat aplikaci na různé církve. Mons. Ziadému se zdálo, že pojem diecéze je pojímán příliš juridicky; je nutné víc zdůraznit činnost Ducha svatého, význam Eucharistie a místní církve vykreslit jako viditelné a účinné znamení přítomnosti světové Církve. Mons. Ziadé konečně žádal harmonické řešení pro diecéze, které mají více biskupů různých obřadů. O důležitosti duchovní správy mezi vystěhovalci a uprchlíky mluvil ~~páter~~ biskup z Poznaně mons. Baraniak: je povinností biskupa spolu s občanskými autoritami vyřešit tuto otázkou. Podle encykliky papeže Jana Matka a učitelka každý člověk má právo žít jak to odpovídá jeho důstojnosti, a sem patří právo zvolit si sám svou práci a místo, kde chce žít. **X Diskuse o schématu O pastoračním úkolu biskupů** bude

~~o národnost. myslíta~~ skončena ve středu. Hned začne diskuse o schématu O ekumenickém hnutí, ~~jiného~~ především o Prohlášení o náboženské svobodě. ~~Jiného~~ Behem uterního zasedání Otcové odevzdali ~~Krák~~ svůj hlas stran osmi vět v III. kapitole schématu O Církvi, totiž o jejím hierarchickém zřízení a zvl. o biskupství. Byly též oznámeny výsledky hlasování spolu s výsledky dvou hlasování z pondělka. Tak biskupové v pondělí schávlili větu, ~~v níž je řeč o biskupech~~, že ~~jsou~~ ^{jsou} nástupci biskupů a že pokračují až do konce věků ^{v úkolu}, který dal apoštolum K.P. Z 2211 hlasujících bylo non placet, tj. proti 106; V další větě jde mluví o tom, že K.P. svěřil Petrovi a apoštolům úkol řídit Církve a že tento úřad přešel na nástupce apoštola, na biskupy - 115 hlasů bylo non placet, 2207 placet. 5. věta ~~kterou~~ v úterý koncilní Otcové schválili, říká, že biskupové z ustanovení Božího jsou nástupci apoštolů v úřadě pastýřů Církve; Šestá věta: Kristus Pán, nejvyšší Velekněz je přítomen v biskupech až do konce věků a jimi káže všem národům a uděluje svátosti věřícím; 7. věta: koncil učí, že biskupskou konsekraci se uděluje plnost kněžství, a proto biskupské svěcení se nazývá liturgii a v spisech svatých Otců nejvyšší kněžství. 123 hlasů bylo proti. Osmé hlasování: Biskupská konsekrace uděluje spolu s úřadem posvěcovat též úřad učit a řídit; tento úřad ale může být vykonáván jen ve společenství s papežem a ostatními biskupy: 1917 hlasů ano, placet,

328 non placet, proti. Devátá věta, o níž Otcové hlasovali: z ústního podání plyně, že vkládáním rukou a slovy konsakrace se dává biskupům milost Ducha svatého a vtiskuje jim ^{My} nesmazatelné znamení, takže biskupové pak jednají opravdu ^{V tomto} ~~Jak~~ Kristo ^{učiteli}, pastýři a vělekněz: 156 hlasů non placet; Desátá věta: Jako z vůle Krista Pána Petr a ostatní apoštolé tvoří apoštolské kolegium, tak římský biskup, papež, nástupce ^{V liter} Petru a biskupové, ^{v liter} nástupci apoštolů jsou navzájem spojeni: 1918 placet, 322 non placet. Jedenáctá věta Je názor mnohých, že prastarý zvyk biskupů celého světa ~~míx~~^{navzájem} ^{se} stykat a s papežem ve svazku ~~z~~ jednoty, lásky a pokoje, ^{ji obecen dušev} ~~z~~ ^{v liter} biskupského kolegia svátostním posvěcením a sboru; Biskup se stává členem biskupského kolegia svátostním posvěcením a společenstvím s papežem a ostatními biskupy: 1898 ^{placet z 2213,} 313 non placet. Poslední věta, o níž v úterý biskupové hlasovali: Kolegium neboli sbor biskupů nemá autoritu leč s římským papežem, nástupcem Petrovým; jeho primát zůstává svrchovaný jak nad biskupy tak i nad věřícími. Římský papež svým úřadem zástupce Kristova a pastýře světové Církve má nad Církví plnou, nejvýšší a všeobecnou moc, kterou může vždy svobodně vykonávat. V hlasování o větách III. kapitoly schématu O Církvi se bude pokračovat v následujících dnech.

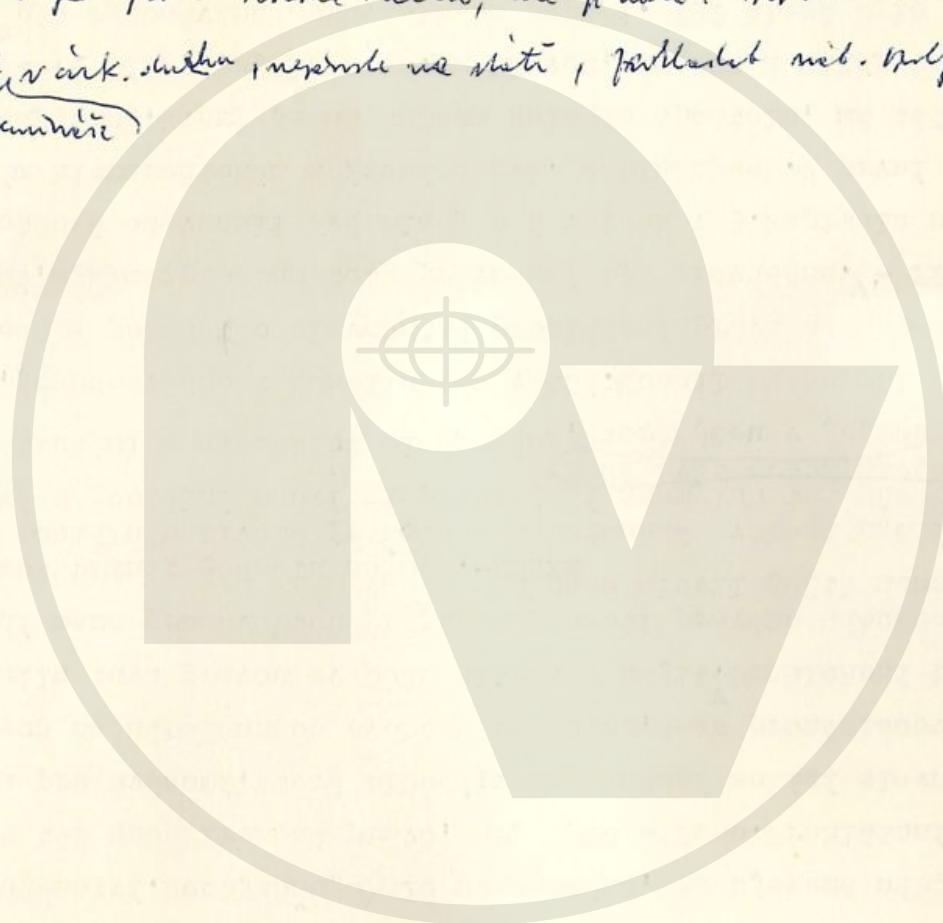
Sv. Otec poslal arc. z La Valetty na ostrově Maltě poselství k prohlášení nezávislosti země. Poselství sv. Otce přečtl ap. delegát z Velké Britanie mons Igino Cardinale, který vede papežskou misi při slavnosti vyhlášení nezávislosti. Sv. Otec ujišťuje obyvatelstvo Malty svou láskou a oddaností a slibuje jim vyprošovat na Pánu blahobyt, pokoj, spravedlnost a aby vždycky zůstali věrní svým katolickým tradicím. Z 330 000 obyvatel Maltby jsou téměř všichni katolíci; katolické, apoštolské římské vyznání je státním náboženstvím Malty čteme v ústavě.

Ve Vídni skončil sjezd Mzinárodního výboru pro obranu křesťanské kultury. V závěrečném usnesení čteme, že náš postoj vůči bezbožekému komunismu musí být postoj duchovního boje. Usnesení se obrací k celému světu; praví se, že nebezpečí komunistické se dá odvrátit jen tehdy, když svobodný svět zůstane jednotný ve vědomí svého společného křesťanského dědictví. V usnesení se vyslovuje přání, aby byla rozvinuta sociální a politická činnost pro duchovní křesťanskými zásadami.

Sv.Otec Pavel VI. byl ve středu dopoledne přítomen zahájení 86.generální kongregace, 7^é třetího období sněmu. Sv.Otec nesl v procesí hlavu sv.apoštola Ondřeje z kaple Nejsv.svátosti k oltáři v čele koncilového sálu. V procesí káčeli se sv.Otcem kard.Tisserant, ^{syrsky}~~kard.~~ Agadžanian, ^{armensky}~~kard.~~ Traglia Bea, patriarchové Siđouros a Maximos a gen.tajemník sněmu mons.Felici. Před vystavenou relikví sloužil mši svatou kard.Marella arcikněz vatikánské bazi liky. Po mši svaté vídeňský arc.kard.König v krátkém kázání mluvil o mučednic ké smrti sv.Ondřeje, bratra Šimona Petra, o osudech ostatků sv.Ondřeje a o významu jejich navrácení řeckopravoslavné církvi. Navrácení ostatků ~~by~~ jakoby doplněk pouti sv.Otce do Svaté země, je to ~~záruka~~ a znamení touhy po jednotě již je sv.Otec ~~prodchnut~~, koncilní Otcové a celá kat.Církev. ^{krv. Ondřej} ~~brat~~ bratra sv.Petra prvního papeže) nech zapálí pravou láskou k Bohu katolíků i pravoslavný, necht se jim stane nostem k jednotě. Po kázání kard.Kóniga sv.Otec opustil koncilní síň. Kongregace předsedal kard.Suenens z Belgie. Nejdříve ještě dva biskupové mluvili o schématu o pastoračním úřadě biskupů. Světicí biskup z Valencie ve Španělsku např. žádal, aby koncil vypracovala stanovil zásady, jimiž se má řídit jmenování biskupů: která autorita je k tomu oprávněná, jakých prostředků může použít k vykonávání své moci a jaký úko v této věci mají apoštolskí nunciové. Po uzavření diskuse o schématu O pastoračním úřadě biskupů mons.De Smedt z Bruges v Belgii uvedl diskusi o Prohlášení o náboženské svobodě, která bude připojena k schématu O ekumenickém hnutí. V diskusi promluvilo pak 9 kardinálů. Tak kard.Ruffini z Palerma žádal změnu názvu prohlášení o svobodném vykonávání náboženství nebo Prohlášení o svobodě vyznávat náboženství; dosavadní název by mohl vzbudit náboženskou lhostejnost, že je dovoleno vyznávat jakékoli náboženství; třeba naznačit rozdíl mezi svobodou a snášenlivostí. Koncil by měl slavnostně prohlásit, aby kat. náboženství byla uznána práva všeobecná, dnes upíraná v mnoha zemích; sněm by měl vyhlásit solidaritu ~~je~~ pronásledovanými bratřími. Podle názoru španělského kard.Quirogy y Palacia schéma přiliš ~~přihlíží~~ k tomu, aby se vytvořit vstříc odloženým křesťanům, a nemá dostatečně na zřeteli nebezpečí, stranhýry a lásky, kterým vystavuje věřící. Žádal přepracování textu prohlášení. Naproti tomu severoamerickým kardinálové byli ^{čti} ~~se zněním~~ k Prohlášení spokojeni: kard.Leger z Montrealu pravil, že Prohlášení odpovídá dnešním požadavkům: odstraňuje pochybnosti stran kat.nauky, připomíná utrpení všech, kdo pro víru jsou

pronásledování a podporuje ekumenické hnutí. Třeba ukázat, že náboženská svoboda mají katolíci i nekatolíci, věřící i ateisté. Schéma předpokládá víru v Boha; třeba ukázat, že náboženská svoboda je nedotknutelné právo lidské osoby a že každý útok na toto právo tvoří útok proti lidské osobě. — Také kard. Cushing z Bostonu schéma chválil: Církev musí dnes zářit jako bojovnice za náboženskou svobodu. Tato svoboda má dvojí stránku: svobodu Církve, tj. její božské právo jít za svým nadpřirozeným cílem; a druhá stránka: Církev hájí tuto svobodu pro všechny lidí. Věriučné základy, o které se opírá právo na náboženskou svobodu jsou obsaženy v enc. Jana 23. Mír na zemi. — Prohlášení o náboženské svobodě má velký význam i z hlediska občanského: v tam, kde je pronásledováno náboženství, jsou zneuznávány občanské svobody a práva lidské osoby. Prohlášení ukáže, že náboženství nespočívá v souhrnu předpisů a vnějších úkonů, ale ve vnitřním přilnutí duše k Boží vůli. Na schválení Prohlášení závisí z velké části, jak velký vliv budou mít na veřejné mínění ostatní sněmovní rozhodnutí. Předposledním řečníkem byl kard. Ottaviani: Prohlášení správně vyjadřuje zásadu, kterou Církev vždy hájila, že nikoho nelze nutit aby přijal jisté náboženství. Neobjasňuje ale dostatečně, že zjevené náboženství má přirozené ale též nadpřirozené právo, aby bylo šířeno. Prohlášení příliš rozšiřuje práva pro svědomí, které bloudí; v Prohlášení schází slavnostní prohlášení o právech na náboženskou svobodu věřících, dnes pronásledovaných. Je povinností koncilu tuto pravou svobodu hlásat a hájit. Prohlášení by se mělo říci, že existují meze pro svobodu propagandy proti pravému náboženství; tyto meze zádá nutnost bránit jednotu národa. — Nakonec mluvil ještě mons. Čekada z Jugoslavie: V sociálním životě je úcta k náboženské svobodě nadmíru nutná. Často filosofické a sociální hnutí si přisvojují neomylnost a působí spouštěcí. Před materialistickými a ateistickými systémy, které jádou v jejich s nacismem šlépějí, je odpovědnost koncilu tím větší. Koncil by se měl obrátit k Společnosti národů a požádat o slavnostní prohlášení práva na náboženskou svobodu a vyjasnění, ajkým způsobem toto právo smí být prováděno. — Při středečním zasedání otcové odevzdali své hlasa o 6 větách v 3. kapitole schématu O Církvi tj. o jejím hierarchickém zřízení a zvl. o biskupech. V první větě se říká, že biskupský sbor, který je nástupcem kolegia apoštolů, má též plnou nejvyšší moc ve světové Církvi, spolu se svou hlavou, papežem a nikdy bez něho; tato moc ale nesmí být vykonávána nezávisle na papeži. 292 hlasů bylo proti non place 1927 ano, placet. Druhá věta: K.P. postavil Petra za skálu a stráže klíče Církve a ustanovil ho pastýřem celého světového stáce. Z evangelia sv. Matouše

účelní může ji pochopit mnoha kultury, ale jinouž i mnoha nemůže mít.
Takže, většinu věků, může, nejenom ve světě, poskytovat mít. Důvod
Kunhář

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

plyne, že tento úřad vázat a rozvazovat, který byl dán jen petrovi, byl pak udělen i kolegiu apoštolů, spojených se svou hlavou - 307 non placet.

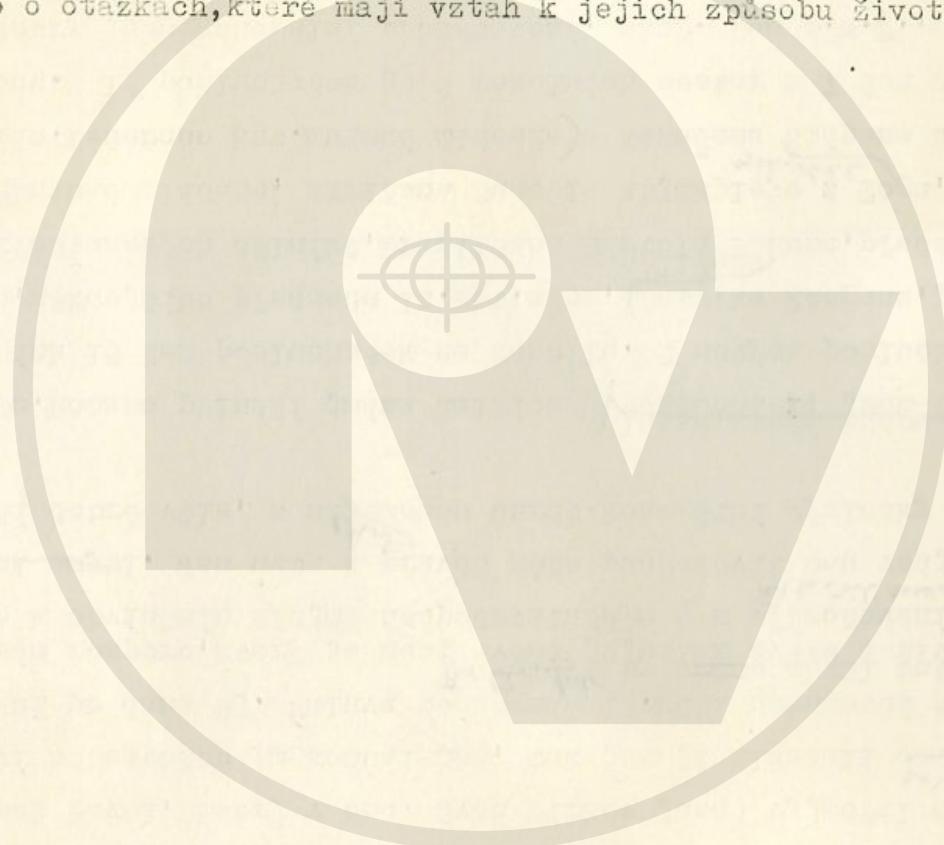
Další 4 věty, v nichž se podávají podrobnosti této kolegiální moci biskupů, nástupců apoštolů, dostaly všdy více než 90% většinu hlasů!

Rozhlasové noviny vat. rozhlasu přináší ~~ky~~^{ky} dnes poznámku ke dni ~~věnovanou~~^{odkryté} o

náb. situaci v Maďarsku. Maďarský časopis Život strany nejdá papeže Pavla VI., reakcionářské kruhy ve Vatikánu a italskou biskupskou konferenci, že věřejně ~~zpravidla~~^{napředev} komunismus a nabádají k boji proti němu; tento způsob mluvy prý znamená skončení s linií, kterou šel zemřelý papež Jan. Zahraniční tisk si všiml útoku maďarského časopisu a staví ~~st~~ do souvislosti s nedávným podepsáním úmluvy mezi maďarskou vládou a Sv. stolicí. Tuto souvislost vidí ve věti časopisu Život strany: Naše spolupráce ve věci míru se ~~zahrnuje~~^{zahrnuje} kat. Církvi, které podporují mírovou koexistenci a výměnu politických idejí a naše úmluva o některých ~~otázkách~~^{otázkách}, neznamenají ~~usmíření~~^{uhlasy} ideologické. "Jasnost této věty zaplašuje jakoukoliv nejasnost jak v komunistiflých kruzích tak i katolických. Jsou si toho vědomi katolíci; jsou o tom přesvědčeni všichni katoličtí biskupové i papež Pavel, který v enc. Svou Církev jasně vyjádřil neslučitelnost křesťanství s bezbožeckým komunismem, tak jak ji hlásali ostatní papežové od Pia IX až po Jana 23. Úmluva podepsaná 15. září neznamená změnu v naprostém ideologickém rozporu, který je mezi dvěma pojeticemi světa a života. ~~jen~~^{Přitom, když by někdo chtěl tuto neslučitelnost uchýlit se k obviněním zřejmě neopodstatněným a k výhrožování represálami. Není to ani smysl. Jen úcta k pravdě může podporovat onu vzájemnou důvěru a ono ovzduší dobré vůle, z níž mohou uzrát konkrétní výsledky a praktické dohody.}

Dnešní L' Os. Romano přináší jména dalších 8 ~~posluchačů~~^{laiků, kteří budou přít. konc. zas.}; jsou těž uváděna jména prvních 15 žen posluchaček na koncilu. Z nových posluchačů jmenujeme prof. Geddu, někdejšího předsedu It.kat.akce, (Patrika Keegana, předsedu Světového hnutí křesťanských dělníků, Brazilčana Bartola Phresa, předsedu ~~Angličana~~^{Angličana} mezin. hnutí Joc, kat. dělnické mládeže, Afričana Eusebia Abjakpleye z Toga, tajemníka pro Afriku ~~Mezin. femeřace kat. mužské mládeže~~) a Kanadána Stěpána Romana, slovenského původu. Z 15 posluchaček je 8 řeholních sester a 7 žen z laických kruhů. Řeholní sestry jsou generální představené, např. Lem B.S.P., Dcer lásky, a předsedkyně sdružení řeh. sester, např. Egyptu a Libanonu. Z laických posluchaček jmenujeme alespoň sl. Monnetovou, předsedkyni hnutí pro apostolát ve středních vrstvách, sl. Rosemary Goldiovou, sekretářku komitétu pro komání sjezdů pro laický apostolát a Holandanku sl. Annu Marii Roeckxoffzenovou, se

kretářku mezin.federace kat.dívčí mládeže. Tisková kancelář sněmu oznámila dále, že kromě posluchačů budou moci být přítomni laici koncilocím zasedáním jako pozvání.posluchačky budou moci být přítomny zasedáním, na nichž bude diskutováno o otázkách,které mají vztah k jejich způsobu života nebo k jejich činnosti.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

87é generální kongregaci, 8.třetího sněmovního období bylo přítomno 2228 koncilních Otců. Pokračovala diskuse o Prohlášení o náboženské svobodě, které tvoří dodatek k schématu O ekumenickém hnutí; Otcové odevzdali ^{ly} hlasy o dalších šesti větách 3.kapitoly předlohy O Církvi, tj. O jejím hierarchickém složení a zvl. o biskupech. V diskusi O prohlášení o náboženské svobodě promluvilo 18 Otců; můžeme říci, že zase se projevily dva tábory: biskupové z latinských zemí, Itálie a Španělska, projevovali výhrady vůči Prohlášení, kdežto Otcové pocházející ze zemí, kde žijí věřící různých vyznání, Prohlášení v celku schvalovali, i když žádali některé opravy a doplnky. Kard. König z Vídna si přál, aby Prohlášení ~~zůstalo~~^{více poukázalo} na tragickou situaci národů, které nemají náboženskou svobodu, a vlád, které šíří ateismus; ateismus jedině tam má svobodu. V mnoha zemích náboženská svoboda je redukována na pouhou svobodu kultu, překáží se v náboženské výchově mládeže, nejednou je úplně zakázána. V ~~tych~~^{tyto} zemích se vytvářejí dvě skupiny obyvatel: ateisté a věřící. Jen ateisté ~~mají~~ mají přístupk vyším postavením a mají v všechn na práva. Tento stav věcí odporeje ~~se~~ smýšlení upřímné snášenlivosti, jak ji propaguje koncil; odporeje vědě, protože představitelé oněch zemí si při svojují neomylnost, která ústí v bezbožecou nesnášenlivost, ~~horský~~^{kterou} než když v znaly. Onen stav odporeje společnému dobru: ~~je~~^{kterakoliv} náboženství důstojnosti lidské osoby. Náboženská svoboda je základem přirozených práv člověka a tvoří hráz proti jakémukoliv totalitismu. Je tedy nutné se zamyslet nad způsobem, jakým koncil ústy všech kdo věří v Boha, se dovolává věřejného mínění, aby byl učiněn konec pronásledování pro náboženství, aby byla zaručena rozluka mezi ateismem a státem a aby lidem byl zaručen opravdový i vnitřní mír. Proti prohlášenímluvili irský kard. Browne, italský arc.mons. Parente, přisedící kongregace sv. Oficiu ~~delikatný~~^{apeloval na} kardinálu ~~Piatti a Pirelli~~, ~~mon~~ arc. ze Saragozy ve Španělsku mons. Cantero: Podle názoru mons. Parenta Prohlášením koncil vstupuje jakoby do temného lesa, ve kterém bují mnohostranné názory, těžko vyřešitelné. Některé věty prohlášení ~~vídej~~ ještě dispují, věty mohou vyvolat různé reakce v různých zemích. Prohlášení by mělo nějdříve obsahovat věci jisté, jako zásady týkající se důstojnosti člověka svobody svědomí, práva Církve šířit evangelium, vyznání mimokřesťanských, ~~králov~~^{úč} ~~rá~~ vyznávat náboženství, povinnosti státu respektovat každé náboženství; a v dodatku by měl být vložen názor Církve na různé tyto otázky. Kard. Browne pravil, že Prohlášení nelze přijmout, není nutné ani pro mír.

Máte c s m i k l e r 2 3 / 2

ani pro jednotu mezi národy. Práva bloudícího svědomí nelze postavit na ro-
věném správně osvíceného svědomí. Jan 23. mluvil v tomto správně osví-
ceném svědomí, ne o svědomí vůbec. Pro kard. Browna požadavek náboženské svo-
body plyně z všeobecného dobra, ne z práv svědomí. Mons. Nicodemo z Bari v
Itálii se obával, že Prohlášení, nebude-li vyjádřeno naprostě jasně, vyvolá
zvl. v zemích s katolickou většinou nejasnost v ideách, náboženskou lhostej-
nost a morální relativismus. Je nutné zdůraznit nesmiřitelný protiklad mezi
pravdou a bludem, i když budeme rozlišovat blud od bloudících. Mons. Pohl-
schneider z Cach se domníval, že Prohlášení o náboženské svobodě upevní
pravý mír mezi lidmi. Přál si, aby zdůraznilo svobodu ve výchově mládeže.
Předloha O katolických školách sice o ~~toto~~ ^{oblasti} predmětu mluví, nelze však při
pustit, aby se o něm nezmínilo. Prohlášení o náb. svobodě OSN zařadila práv-
rodičů na výhodu dětí do Listiny lidských práv. Náboženská výchova dětí je
nejvážnější povinností rodičů, proto jejich právo je nezbezpečitelné a spole-
čnost jim je musí ~~záručit~~ ^{ponechat a}. Věřejné mínění je stále ještě málo citlivé vůči
mnohdy systematickému porušování tohoto práva rodičů. Arc. mons. Lefebvre,
gen. představený řeh. společnosti Duchha svatého, si přál jasnou definici
svobody ve stavu naší padlé přirozenosti; svoboda není nejvyšší hodnota,
protože může sloužit i k zlému. Hlas svědomí není dostatečné měřítko pro
mravní ráz činu; normy mravnosti jsou vázány na náboženské přesvědčení;
Prohlášení, jistě vhodné, ve svém nynějším znění ponechává ještě mnoho mís-
ta relativismu a idealismu. Biskup z Groningen v Holandsku mons. Nierman,
též jménem řady holandských a indonéských biskupů, žádal, aby Prohlášení
se řídili biskupové při ~~xx~~ ^{revizi církevního zákoníku} stran předpisů o smíše-
ných manželstvích; musíme více respektovat svobodu svědomí nekatolické stra-
ny. Po mons. Niermanovi mluvil španělský biskup mons. Temiño: Názor, že všech
na náboženství mají táž práva, nebo zasluhují stejnou sociální úctu, se ne-
shoduje s učením I. vat. sněmu ani se zjevením. Občanská autorita nemůže ří-
dit náš vztah k St. ořiteli v nadpřirozeném rádu, ani je bránit. Když nějaký
národ ~~je~~ téměř jednotně hlásí ke katolické víře, je přirozené, že pak Církve
prostřednictvím konkordátů hledí dosáhnout od občanské autority určitou
bezpečnost pro svá práva, tak aby byla zaručena svoboda svědomí jednotlivce a
aby byl vyloučen nečestný proselitismus ze strany jiných náboženství;
takový proselytismus by byl ke škodě věřících. Polský mons. Klepacz opakoval
že jakékoli náboženské pronásledování třeba považovat za porušení základ-

ních práv člověka. Stát jedná proti spravedlnosti, když ve jménu ateismu bojuje proti náboženství. Náboženská svoboda připouští snášenlivost vůči názorům druhých, ale nepřipouští snášenlivost vůči zlu a bludu. Neleze se ~~oprávat~~^{dyolávat} na náboženskou svobodu, aby se šířilo zlo.

Otcové na čtvrtém zasedání shválili šest vět z třetí kap. o Církvi; věty jednají o moci biskupů. Uvedeme alespoň několik: Biskupové když řídí své diecéze, vykonávají pastýřskou moc nad částí Božího lidu jim svěřeného, ne nad ostatními církvemi a nad světovou Církví; zde K.P. ale se mají zajímat jako členové kolegia biskupů a nástupci apoštola i o dobré světové Církve, třebaže tato starostlivost neznamená vykonávání jurisdikce - 64 hlasů proti. Během doby církve vytvořily jakási seskupení, která mají vlastní kázeň, vlastní obřad a vlastní teologické a duchovní dědictví; tato rozličnost místních církví dokazuje ještě více světost jediné Církve - 77 hlasů non placet. První povinností biskupa je kázat evangelium; biskupové jsou učitelé víry; biskupové, kteří učí ve společenství s papežem mají být považováni za svědky božské a katolické pravdy; zvláštní úctu třeba vzdávat římskému papeži, i když nemluví ex cathedra - 51 hlasů non placet.

Hlava sv. Ondřeje je vystavena v římském chrámu sv. Ondřeji a zvaném della Valle. Přenesl ji tam soukromým způsobem kard. Marella, arcikněz vat. baziliky (spolu s kard. Tragliou, který je titulářem kostela.)

V sobotu hlava sv. Ondřeje bude letadlem převezena do Patrasu v Řecku, odkud v r. 1462 byla dána do úschovy římské kat. Církvi před blížícími se Turky.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Na páteční generální kongregaci skončila diskuse o Prohlášení o náboženské svobodě. Otcové dále odevzdali své hlasy o dalších 6 větách 3.kapitoly schématu o Církvi, tj. o jejím hierarchickém složení azvl. o biskupství; nakonec kard. Bea podal relaci o Prohlášení o Židech a mimokřesťanských náboženstvích. Úvodní mše svatá k Duchu svatému byla sloužena v syrskoantiošském obřadu; syrský obřad patří k nejstarším; v syrskoaramejské řeči K.P. pronesl první konsekraceního slova; syrská mše svatá se vyznačuje neustálým rozhovorem mezi celebrante jahny a věřícími. Věřících tohoto obřadu je asi 100 000 a žijí v Iraku, Libanonu, Syrii, Jordánsku a Egyptu. Gen.kongregaci předsedal belgický kard.Suenens. Gen.tajemník sněmu mons.Felici oznámil, že do 2.října se mají přihlásit

~~Otcové, kteří chtějí zasáhnout do diskuse o schématu o laickém apoštolátě a do 5.října ti, kdo chtějí mluvit k schématu O církvi v dnešním světě. O prohlášení o náboženské svobodě promluvilo 11 koncilních Otců: všichni uznávali význam Prohlášení; biskupové pocházející z latinských zemí opakovali své výhrady a žádali aby Prohlášení bylo ještě přepracováno. Arc. z Hurley mluvil proti přílišnému sjednocování pojmu náboženství a státu a hájil rozluku Církve od státu, rozluku čestně zachovávanou z obou stran. Podle názoru krakovského arcibiskupa mons.Wojtyły Prohlášení má více vyzvednout pozitivní stránku náboženské svobody, doposud se příliš omezuje jen na její stránsku negativní tj. snášenlivost. Vietnamský biskup z Dalatu mons.Hoa Nguyen Van Hien mluvil o užitku, který Prohlášení bude mít v zemích, kde křesťanství tvoří menšinu. Jak Církev tak i stát by měly neustále bránit náboženskou svobodu, a zdržet se jakékoliv činnosti, která omezuje svobodu jednotlivců. Po vystání koncilní Otcové po skončení diskusního příspěvku 11. řečníka ukončili diskusi.~~ Pak kard.Bea, předseda sekretariátu pro

jednotu křesťanů uvedl diskusi o Prohlášení o Židech a vyznavačích mimokřesťanských náboženství. Prohlášení jedná nejen o Židech, ale též o vyznavačích mimokřesťanských náboženství a výslově jmenuje mohamedány. Kard.Bea uvedl důvody proč Prohlášení bylo zařazeno k schématu O ekumenickém hnutí;

~~proves hnutí funkce i funkce mohamedánů nebyly uvedeny na Prohlášení, když o ekumenickém hnutí se mohlo mluvit.~~ skončí ujištěním, že koncil nemá v úmyslu dotýkat se politických otázek; zajímá se výhradně o náboženské hledisko věci. - Během pátečníhoasedání koncilní Otcové odevzdali hlasy o 6 větách z III.kapitoly schématu O Církvi, tj.O jejím hierarchickém zřízení a zvl. o biskupech. Všechny věty byly schváleny naprostou většinou hlasů; hlasů proti byly nanejvýš 3%. První věty se týkají neomy

~~Doklade O prohlášení o Židech a vyznavačích mimokřesťanských náboženství v koncilu~~

Vlast. Pře o poslání půdemi u dlešího Rády, kde vždy nevíce mluví:
Zde totiž a do této mry odkoučí ke každému vzdálenému mluvici, že celou,
ne mluví se mluví

Zde přesně řečeno jde o poslání půdemi biskupových. Tyto poslání se mluví
jí opětovně mluví, že jde o poslání půdemi biskupových. Tyto poslání se mluví
denně všechno, mluví se o poslání je legální autorita (- výp. kard. Pře.
jednou tedy jinde mluví.)

Nyní, popřeli první. Jde mluvici k R.P., tehdy zde je možné mluvit i
biskupových? Takhle už, jde: jde R.P. na tel. i W. Těch dva všichni mluví všechny,
protože všechny 41/2 mluví všechny z biskupových - a těch mluví všechny jde mluvit.
Které

Na hlasu k s. Jiřímu Řepinskému vše, mluví o hlasu svého:

Kard. Pře podpravil, že nové prohlášení jde o všechny i všechny autority,
opět: Svého, o mluvici biskupových, že od biskupových
neexistuje reál. poslání když mluví. Takhle řekl z hlasu Pře. Ale v prohl.
nové první o mluvici a mluvici a mluvici. Takhle k tomu dlelo všechno o ek. hlasu,
ne jde biskupových - jde tam kdo doma: zdejší. hlasu v první - myslí si to je
~~zdejší~~ zdejší hlasu, < >

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Inosti, ~~jíž se těší i biskupové~~: Třebas jednotliví biskupové nemají výsadu neomylnosti, přece jen když jako biskupové učí v otázkách víry a mravů a hájí, že jisté rozhodnutí se má považovat za definitivní - a dělají to ve společenství mezi sebou a s papežem, pak neomylně hlásají Kristovu nauku; tato neomylnost se projevuje ještě jasněji na všeobecném sněmu. - Jiná věta klana lish. ~~Bulgaria~~ ^{gr} ~~xxmkký~~ Papáž výsudu neomylnosti mocí svého úřadu, když jako nejvyšší pastýř a učitel všech věřících, vyhlašuje nauku o víře a mravech. Takové definice papežovy jsou neodvolatelné ~~samý sebou~~, ne pro souhlas Církve, protože byly proneseny za asistence Ducha svatého; nemají zapotřebí žádného schválení a nelze se stran nich odvolutat k žádnemu jinému ^{gr} ~~soudu~~. Neomylnost slíbená Církvi je též údělem ~~biskupů~~ ^{kolegia}, když toto kolegium vykonává nejvyšší učitelský úřad spolu s Petrovým nástupcem. ^{gr} ~~Tento~~ ^{gr} ~~definicím~~ ^{gr} ~~vždycky musí~~ najít souhlas Církve, protože činnosti Ducha svatého věřící jsou udržovány v jednotě víry. Poslední věta: Biskup, obdařený plnosti kněžství, je stráže milosti nejvyššího kněžství, zvláště při slavení Eucharistie. Biskupové proto mají být příkladem všem, které vedou, aby je všechny mohli vést s sebou za pomocí Boží milosti k věčné blaženosti.

V pátek odpoledne přiletěla na římské letiště Fiumicino mise řecké pravoslavné církve, která bude provázet relikvii hlavy sv. apoštola Ondřeje z Říma do Patrasu. Misi vede gen. vikář patraský archimandrita Hierotheos Tsandlis; jejími členy jsou dále archimandrita Charalampos Dedes a Otec Filipp Georguliatos. Členy mise přivítal sekretář koncilového sekretariátu pro jednotu křesťanů mons. Willebrands a P. Duprey. Členy mise přijme v audienci sv. Otec. Město Patras, v němž před 1900 lety apoštol Ondřej položil život pro víru v Krista, se připravuje na slavnostní přijetí ostatků. R. 1462 byly před blížícími se tureckými vojsky dány do úschovy římské Církvi. Slavnostnímu přijetí hlavy sv. Ondřeje bude přítomna korunní princezna Irene, min. předseda Papandreu a další osobnosti. Patraský metropolita Konstantin ohlásil, že 27. září bude prohlášen za svátek v pravoslavné církvi. Hlava sv. Ondřeje ^{vystavena} je vod středy večera v římském chrámu San Andrea della Valle. Vněti po sv. Eustachiu a sv. Agustini. ^(do měsíce)

Dnešní 1. 10. půlnoc hromáček hl. radnice Prahy. N. Dne. 26/9 u W. P. doby 67 let. ^{Náro. 1897} Je mu celkem vysoký a vysoký br. mohl. m. j. v. v. P. Je polní muž, a působil arm. vnučka od města vlastní.

U. P. k. h. l.

~~v sobotu 26. září~~ byl pro sněmovní práce den odpočinku. Sv. Otec konal ve vatikánském paláci tajnou, veřejnou a poloveřejnou konsistoř; zeptal se při nich kardinálů, patriarchů, arcibiskupů a biskupů na mírní stran chystaného svatořečení bl. mučedníků ugandských. Slavnostním způsobem byla ohlášena jména arcibiskupů a biskupů, jmenovaných od poslední konsistoře, tj. od 15. listopadu 1962, kdy ještě žil papež Jan 23; závěrem poloveřejné konsistoře udělil palilium 43 arcibiskupům a 2 biskupům, kteří na tento liturgický odznak moci mají právo. ^{Tajná} Konsistoř - tj. porada papeže s kardinály, ~~jíž~~ ^{zároveň} mají právo být přítomni jen kardinálové - začala o půl desáté. V krátkém proslovu sv. tec vyjmenoval důvody proč ~~xx~~ konsistoř koná. Od poslední tajné konsistoře, tj. od 15. listopadu 1962, papež Jan XXIII. blahé ^{paměti} jmenoval celkem 9 arcibiskupů, 100 biskupů a 2 nezávislé pre~~xxx~~, Pavla VI. jmenoval 58 arcibiskupů, 202 biskupů a 10 nezávislých prelatů opatů. O životě a mučednictví bl. uganských mučedníků a o průběhu procesu svatořečení pronesl relaci prefekt kongregace obřadů kard. Larraona; závěrem požádal sv. Otce blahoslavence prohlásil za svaté. Nato se sv. Otec zeptal na mírní přítomní kardinálů. Kardinálové po řadě stojíce odpověděli Placet, že souhlasí s povýšením uganských mučedníků za svaté. Po odevzdání palili arcibiskupům a biskupům, kteří na ně mají právo, následovala veřejná konsistoř; při ní konsistoriální advokát Parisi žádal ještě jednou sv. Otce, aby ~~xxxxx~~ schválil proces blahořečení blahoslavených uganských mučedníků. Sv. Otec se pak zeptal na mírní kroně kardinálů i patriarchů, arcibiskupů a biskupů, kteří byli této veřejné konsistoři přítomni. Slavným apoštolským požehnáním skončily všechny tři konsistoře. - Očekává se, že svatořečení bl. uganských mučedníků se bude konat na Světovou misijní neděli 18. října. Svou účast už ohlásil president uganské republiky Eduard Frederik Mutesa a 3000 poutníků z Afriky. Kanonizaci bude přítomen arc. z Rubagy mons. Kiwanuka, který je potomkem jednoho z mučedníků.

V sobotu v poledne odletělo z římského letiště Fiumicino zvláštní letadlo, které odvezlo do Řecka hlavu sv. Ondřeje. Relikvii provází zvláštní mise a mise řecké pravoslavné církve. Členové obou misí ^{Papežská} byli přestím přítomni slavným bohoslužbám v římském kostele San Andrea della Valle, ve kterém hlava sv. Ondřeje byla po tři dny vystavena úctě věřících. Papežskou misi vede kar. Bea, misi řecké pravoslavné církve archimandrita gen. vikář diecéze patra ské, kam hlava sv. Ondřeje ~~je~~.

R. G. u. řecký hlavní

Obě mise ~~kkky~~ v pátek odpoledne přijaly v soukromé audienci sv.Otců ~~ek~~ Rímské oslavy ke cti sv.Ondřeje byly zakončeny v pátek večer kázáním arc. z Palerrma kard. Rufiniho a svátostným požehnáním, které udělil děkan posv.kolegia kard.Tisserant.Navrácení ostatků sv.Ondřeje chrámu postaveném na místě utrpení tohoto apoštola,protokleta,prvně povolaného, bratra sv.Petra, je nejen projev úcty k sv.Ondřeji,ale též projev radosti nad tím, že ~~kkky~~ ^{pprost} řednictvím ostatků řecká a římská cír ev po staletích rozdělení znova nava zují styk; všichni doufáme, že vrácení ostatků uspíší den kýženého návratu odloučených bratří do otcovského domu. - V ~~mno~~ odpoledních hodinách byla hlava sv.Ondřeje přivezena do Patrasu.Slavnostnímu přivítání byl pří omen metropolita Konstantin, řecká korunní princezna Irene, min.předseda Papndreua a další osobnosti. - Hlava sv.Ondřeje byla přivezena do Říma r.1462,když Řecko padlo do rukou Turků.Vzácnou relikvi privítal u bran Říma u Milviova mostu sám papež ~~Piuss~~ ^{nám Čechům známý} Eneáš Silvio ~~piccolomini~~.^{mno} Byla uložena v bazilice sv.Petra.Slavnostní kázání pronesl kard.Bessarion, velký bojovník za jednotu na Florentském koncilu.~~kkky~~ Závěrem kázání se brátil k přítomnému papeži jménem sv.Ondřej Kéž by ti bylo možné mě jednou vrátit do mé vlasti." Nyní nadešel tento den. Je též důkazem dobré vůle ze strany římské církve, ~~je~~ znamením křesťanského bratrství.

² V sobotu ~~kkky~~ nekonala generální kongregace. O práci minulého týdne a především o Prohlášeních o Židech a mimořecky náboženstvích a o náboženské svobodě promluvil k novinářům arc.z Westminsteru mons.Henan.Mons.Henan napřed uvedl důvody, proč koncil jedná o Židech:~~kkky~~ ^{Není možné studovat katolické} náboženství, aniž bychom sňhli k Starému zákonu, a ^(národní, který byl) ~~tedy k vývojenemu~~, aby se z něho narodil Kristus Vykupitel. Druhý důvod, proč sekretariát pro jednotu křesťanů sestavil napřed kapitolu, dnes prohlášení o Židech, byla pronásledování, jichž obětí byl židovský národ v poslední době.Koncil tak chtěl odsoudit antisemitismus ^{ne mno} a jakýkoliv projev sociální a náboženské nesnášenlivosti.Prohlášení mělo cíl čistě náboženský;až když se octlo v rukou koncilních Otců, ukázalo se, jak velký ohlas mělo i na poli politickém; proto bylo za druhého zasedání staženo z diskuse, přepracován a připojeny k němu věty o všech mimokřesťanských náboženstvích.Prohlášení nemá za cíl obrácení židů, nýbrž zbořit hráze, které dělí náboženská vyznání; musíme ale z druhé strany přiznat, že cílem práce Církve a vůbec ekumenického hnutí je jednota všech Božích dítěk v jedné svaté, katolické Církvi.Mons.Henan podobně jako už v pátek kard.Bea před koncilním plénem vyvrátil, že se smí

my mluvíme když jde mluvit o B.P. - i když nám bývalo jí vzdálenější. Léčí V3/3
říci, že žid.národ spáchal bohovraždu, ostatně pohnutka bohovraždy nijak ne-
přispěla k posledním projevům antisemitismu. - Mons. Heenan pak mluvil o
Prohlášení o náboženské svobodě. ~~Prvního z odkazů k hřeckému podlání, když měl prosíti~~
~~druhého před polovinou, když v této éře měl prosíti. Vznikl hromadný~~
~~výzvou než když jindy v dějinách; kdežto dřív byli tyraní, dnes se děje násilí~~
~~ným a sluhovstvím. Prohlášení proslovení; tentot tří v tom, když prosíte než mluvíte~~
~~ve jménu ideologie~~
~~dvacetiletého poloviny, a poté v počátku proslovení v první, když prosloves mluvíte~~
~~dvacetiletého poloviny, a poté v počátku proslovení v první, když prosloves mluvíte~~
~~dvacetiletého poloviny. Faktotum kruží je těž v tom, v první prosloves mluvíte~~
~~ji mluvíte.~~

Tento náš pořad je poslední před svátkem našeho sv. nebeského ochránce,
Dědice ~~země české, sv. Václava. My zde v Rímě oslavíme~~ ^{jeho} svátek způsobem
snad jedinečným: ~~v koncilovém plenáru.~~ Náš jediný biskup z českých zemí mons.
František Tomášek byl vybrán, aby v pondělí sloužil obvyklou mše svatou k
Duchu svatému před generální kongregací, a nám Čechům ~~se dostalo vysady,~~
že můžeme být této mše svaté přítomni. Jistě se spojíte v pondělí v 9 hodin
s námi, kteří budeme v bazilice sv. Petra. Všichni budeme prosit o přimluvu
sv. Václava pro ochranu pro náš národ, aby si vždycky uchoval svatováclavské
dědictví, pravou víru. - A ještě jedno upozornění. Neděle 27. září je podle
přání sv. Otce Den modliteb celé katolické Církve za zdar koncilu. Na tento
úmysl máme obětovat Otčenáš. To má být naše společná modlitba, aby koncil
způsobil obnovu našeho katolického života, aby uspíšil den jednoty všech
kdo věří v Krista.

~~Nejdříve arabské; když mluvíme o nás, mluvíme plně republiky a o nás.~~
~~není republiky, jinu než republiku, když mluvíme o nás, když mluvíme o nás.~~
~~nejdříve arabské, atevistické. Tím už~~^(konec)
~~prohlásil, že republiky plně arabské a republiky.~~

C.

ústav pro studium
totalitních režimů

Sv. Otec Pavel VI. sloužil v neděli mši svatou v bazilice sv. Petra. V kázání rozvedl nedělní evangelium, podobenství o hostině, k níž Bůh zve všechny lidé ale nechává je svobodnými pozvání přijmout nebo je odmítout. Po mši svaté promluvil k hlavním skupinám přítomných poutníků; italské železničáře, jichž bylo v bazilice na 6000 sv. Otec zval, aby pouť do Říma byla pro ně příležitostí upevnit se v odhodlání žít věřícím křesťanským životem; on sám přislíbil že ~~zdejší~~ duchovní správu mezi železničáři, tak aby jim bylo snazší splnit jejich náboženské povinnosti. - V poledne před obvyklou modlitbou Anděl Páně sv. Otec připomněl, že v sobotu odjela z Říma zvláštní mise řecké pravoslavné církve a odvzela s sebou hlavu sv. apoštola Ondřeje, bratra sv. Petra, která byla dána do opatrování římské církvi, když Řecko a město Patras, kde sv. Ondřej trpěl a zapřel pro Krista, padly do rukou Turků. Sv. Otec udělil nakonec všem shromážděným na náměstí sv. Petra své ap. požehnání.

Hlava sv. Ondřeje byla odevzdána metropolitovi z Patrasu v sobotu odpoledne.

dr Ruz

22-

Na letišti v Araxu byla relikvie ~~dopravena~~ ^{zdejší} letadlem; v letadle byla kromě mise řecké pravoslavné církve též zvláštní papežská mise vedená kard. Bea. Z letiště do katedrály byla relikvie vezena autem v slavnostním průvodě. V katedrále čekalo 30 pravoslavných metropolitů ze všech částí Řecka, delegace 7 biskupů svatého synodu řecké prav. církve, osobnosti občanské a vojenské, mj. min. předseda Papandreou ^{ay} předseda sněmovny. "Návrat hlavy sv. Ondřeje do Patrasu je sv. Otci příležitostí, aby vyjádřil svou úctu vůči řecké pravoslavné církvi a své rozhodnutí otevřít svou bratrskou mysl ve víře a lásce Páně. Po staletí jsme žili vedle sebe jako cizinci, třebaže společný křest nás učinil Božími dětmi v Kristu Ježíši a tedy bratry navzájem. Po staletí jsme často, velmi často stáli proti sobě, kdežto prostřednictvím téhož kněžství jsme slavili touž Eucharistii, žili jsme se týmž chlebem života, byli jsme účastní přesvětěho těla jediného Pána, který přišel, aby dal svůj život, aby sjednostnil v jediném ovčinci Boží děti rozptýlené." Kard. -ea též přečetl breve, *Più W. ihn* ve kterém sv. Otec připomíná slib Pia II., že jednou relikvii vrátí, a vyslovuje přání, aby hlava sv. Ondřeje byla zárukou a vybídka k bratrství a lásce, protože nás pojí též víra a láska ke Kristu. Patraský metropolita mons. Konstantin děkoval "své sestře, církvi římské, že vrátila ostatky, které měla v opatrování. Tisíce přítomných pravoslavných věřících pak uctilo relikvii. Papežská mise se vrátila v pondělí v poledních hodinách do Říma. Před odletem z Atén ~~výkonání~~ návštěvu kard. Bea provázen mons. Willebrandsem a P. Duprey

stavov

yen ze sekretariátu pro jednotu křesťanů ~~primasa~~ a celého řecka
biskupa Chrysostoma. Rozhovor trval asi 20 minut. Kard. Bea ~~odevzdal~~ arc. Chrysostomovi jako dar sv. Otce Pavla VI. kříž pektorál. Po rozloučení s arc. Chrysostomem papežská mise vykonala zdvořilostní návštěvu v královském paláci a ~~pozdravila~~ u koruny princeznu Irenu, která spravuje řecké království za nepřítomnosti krále Konstantina. Kard. Bea daroval princezně Ireně list sv. Otce ~~náhradník~~ ^{reduktu} ~~v Ohně~~ a zlatý kříž. V hotelu Velká Britanie, kde ~~sídli~~ papežská mise oplatil ^{aténském} ^{jménu arc.} kard. Beovi a členům papežské mise jejich návštěvu v arcibiskupství ~~xxx~~ Chrysostomas provázený archimandritou Theoklitem. V ranních hodinách kard. Bea byl přítomen mši svaté v ~~katolické~~ katedrále sv. Dyonisia; zvla přítomné v kázání, aby pracovali na sblížení církve pravoslavné s katolickou. Rozdíly ještě existují ale je úkolem nás všech stavět do popředí spíše to, co nás spojuje než to, co nás dělí.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

89. gen. kongregace.

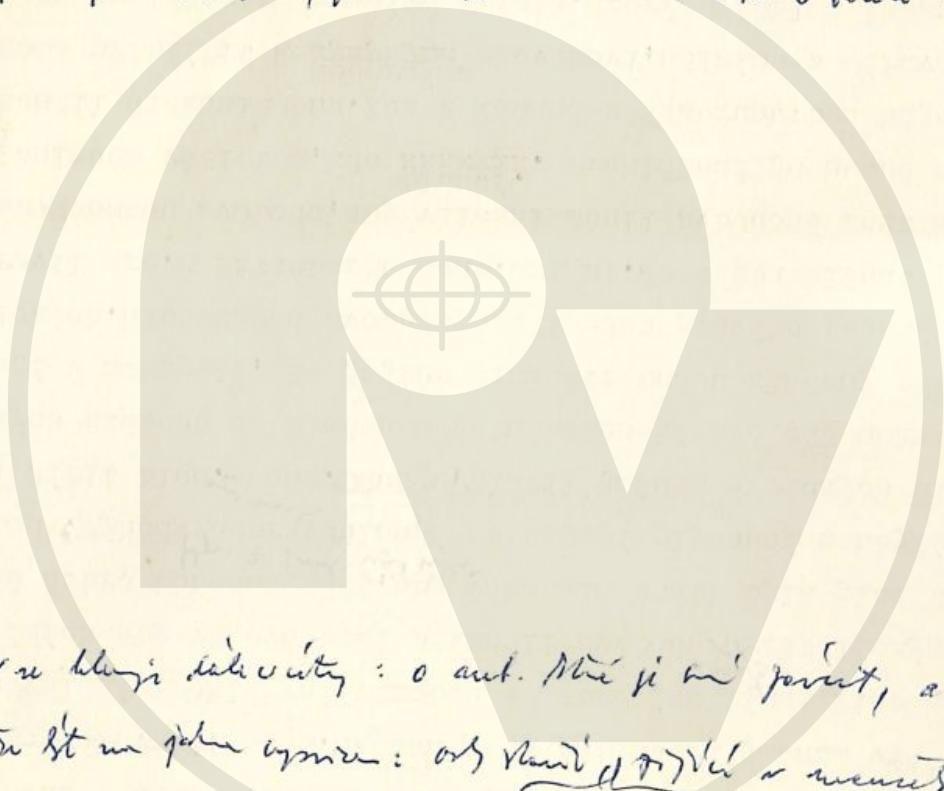
koncilní otec

236/2

Úvodní mše svatou k Duchu svatému sloužil jediný biskup z českých zemí, pan biskup František Tomášek. Celé koncilové plénum tak bylo upozorněno, že v pondělí byl svátek sv. Václava, ochránce země české. Mše svaté laskavostí gen. sekretáře sněmu mohli být přítomni členové české římské kolonie v spolu s našimi přáteli z jiných národností nás bylo přes 60. Kongregaci bylo přítomno 2176 Otců. Ještě 4 biskupové promluvili k Prohlášení o náboženství; 10 kardinálů a 4 biskupové pak prohlášení o židech a mimokřesťanských náboženstvích. Během zasedání Otcové odevzdali hlasy o dalších 6 větách v 3. kapitole scématu O Církvi, tj. o jejím hierarchickém složení a zvl. o biskupech. Hlasovalo se o větách, týkajících se moci biskupů, kněží a poslední hlasování byla o jáhnech. První věta: biskupové mají ve své diecézi rádnou, bezprostřední, vlastní moc, třebaže její vykonávání může být omezeno papežem k dobru Církve nebo věřících - 84 hlasů non placet, tj. 4%. Poslední věta: Protože kněz jáhnu funkce je vždycky užitečná pro Církev, jáhenství může být v budoucnu znova zavedeno jako vlastní a stálý stupeň hierarchie: 242 hlasů non placet, hlasů ano bylo 1903.

O Prohlášení O náboženské svobodě promluvili ještě 4 biskupové; všeobecné anglicky mluvící biskupů schválení Prohlášení: mons. Heenan z Westminsteru jménem vše jak 70 biskupů žádal schválení Prohlášení; všeobecné dobro, jak říkal Pius XII., mimožnou žádoucí na katolických aby ve své zemi přiznali svobodu nekatolickým náboženstvím; všeobecné dobro konečně žádá, aby v každém státě byla plně zaručena náboženská svoboda. Výhody ospravedlnují nebezpečí plynoucí z nepřímo přiznané možnosti šířit blud. Mons. Ddungu z Masaky v Ugandě jménem afrických biskupů: Jestli v katolických státech se kladou meze náboženské svobodě nekatolíků, katolíci se ocitají v nebezpečí, že jejich činnosti budou kladený překážky v zemích nekatolických. Náboženská svoboda tvoří část pravého pojetí osoby a společnosti; pravil arc. z Pittsburku mons. Wright. Je třeba hlásat právo všech lidí na náboženskou svobodu, aby všichni mohli svobodně znát a klanět se Bohu se vším ohledem vůči těm, kdo bloudí. Prohlášení je nutné z misionářských důvodů, končil diskusi mons. Zoa z Yaundé v Kamerunu: bez hájení náboženství se nemůžeme přiblížit k modernímu člověkovi, učiníme z Církve jakoukoliv jinou lidskou společnost, zradíme Krista, který přišel s laskavostí a láskou a nikoho nenutil. Diskusi O prohlášení o židech a mimokřest. náboženstvích začal kard. Lienart z Lille: Dotkl se debat stran vhodnosti či nevhodnosti Prohlášení pro možné politické souvislosti.

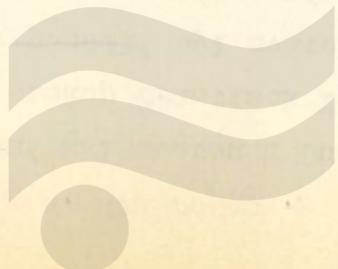
říkání vyd. měl z ČSR mohlo pojet na mě 4 let., řekl Pm', že
konec, a když z českého ží, přemluvila Továřst. Tímž řekla mohlo dle
mě vý.

Y. o jásatku ukladají aktivity: o aut. Mějte je mít povolen, a pl. o t.,
kdy může být m. jeho vymr.: odk. plán. a přijetí v menšestvu -
můj i vlastní - a dle, ^{zprávky} ~~zprávky~~
perent je k uchvatit z.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

křest. náboženstvích čistě z náboženského hlediska. Chválil vyloučení slova, že Židovský národ nesmíme obviňovat z bohovraždy, protože odporuje lásce a pravdě. Dodejme zde na vysvětlenou, že nový text slova bohovražda vůbec neužívá, říká, že nesmíme svalovat vinu na tehdejší židovský národ (za to, co se událo v souvislosti s utrpením Kristovým) - Jako druhý řečník mluvil kard. Tappouni, ažtošský patriarcha syrského obřadu; jménem všech patriarchů východních obřadů žádal, aby Prohlášení bylo staženo z diskuse a ~~vyloučeno z~~ akt koncilu; Prohlášení je na rosto nevhodné; tím nijak nedává najevo nějaké nepřátelství vůči židovskému náboženství; chce, aby ~~se~~ předešlo těžkostem rázu pastoračního aby se neřeklo, že koncil se postavil za jisté politické pojetí. (Kard. Frings ~~vyhlášení~~ větu, že smrt K.P. nemůžeme připisovat židům (doby oné); to mj. nesouhlasil s ~~vyloučením~~ odporuje evangeliu a Skutkům apoštola. Kard. Frings z druhé strany chválil, že dřívější kapitola byla změněna v Prohlášení, a že je v něm výslovná zmínka o mohamedánech. Zmínky zasluhuje přispěvek kard. Ruffiniho z Palerma: Církev totkrát dala najevo svou lásku vůči židům; i židé by měli zanechat nenávisti vůči křesťanům a zvl. katolíkům; jako příklad uvedl svobodné zednářství, podporované především židy, které právě pro svou nenávist vůči kat. Církvi a pro svůj protikatolický boj bylo tolíkrát odsouzeno. Kard. Ruffini konečně žádal zmínku též o buddhistech a hinduistech, podobně jako to po něm žádal i arc. z Vídni kard. König známý odborník ve světových náboženstvích. Kard. Meyer z Chicaga si přál, aby prohlášení mluvilo jen o židech; ~~mělo by být odsouzeno jakékoliv protisemitské pronásledování a výslovně odsouzeno jakéholiv odlučování kvůli rodu, barvě pleti a národnosti.~~ Mons. Nieman z Groningen v Holandsku chválil na Prohlášení, že podává důkaz o tom, jak Církev si uvědomuje náboženské bohatství, skrývající se v židovství a jiných náboženstvích. Antverpský biskup mons. Daem podobně jako jiní řečníci si přáli zdůraznění naší křesťanské naděje, že i židé jednou se stanou jako národ členy Božího lidu.

V letech 30. měly být například mše w. Pavla v knize Efesk - otázky
mei upady naneb a poloz posláním k E. k t. klášteru
o vlast mei knize Neníko a k nám vše.

ústav pro studium
totalitních režimů

mm 2

(dne) ... Nech nepřemalovat pří. nároč "bohemický" - nebyl
váš hr. "bohemickým"; jinak Pá' my můžeme zápisit že když mi
eli, řekl i dle můjho náročného K. D.; můj K je můj
spisovatel můj až tělo. Jde můj, a tím můj pří. nároč".
(dne)

Dnes: Víme si možná stíží, že nepřemalovat pří. můj neříká to, co
u vás došlo ve vyprávění můjho K?

Tuž už mi neplatí pří. ani oky?

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Dnešní L'Os.Romano přináší instrukci Sv.Oficia o kremaci. Instrukcí se vysvětluje různé nejasnosti stran zmírnění církevních trestů pro ty, kdo o sob rozhodli, aby byli po smrti spáleni. Instrukci budeme věnovat pozornost v jednom z našich příštích vysílání. Dnes alespoň hlavní body: I nadále platí že Církev pohřbívá do země. Protože ale dnes už pohřeb spálením není výraz zem nevěry v posmrtný život a v nesmrtevnosti (ou duši - ~~je to jen~~ a pak z důvodů hygienických a též ekonomických, Církev už neodpírá poslední svátosti a církevní pohřeb těm, kdo se dají spálit; budou jim odepřeny svátosti a pohřeb, když se dají spálit na znamení nevěry. Pohřební obřady ale nesmí být vykonány v krematoriu a kněz nesmí doprovádět ~~úmrtí~~ kremací).

V úterý dopoledne se konala 90. gen.kongregace II.vat. sněmu; ll. jeho třetího období. Bylo přítomno 2229 koncilních Otců. Pokračovala diskuse o Prohlášení o Židech a mimokřesťanských náboženstvích, promluvilo 20 Otců. Současně Otcové odevzdali hlasy o třech větách z 3.kapitoly schématu O Církvi tyto věty jednají o zřízení jáhenství jako samostatného stavu v Církvi. Podáme hned zprávu o tomto ~~hlasování~~ očekávaném s velkým zájmem: První věta Je v pravomoci biskupských konferencí, se schválením papeže, soudit, zda je vhodné k dobru duši ~~zřídit~~ jáhenství: 1523 hlasů ano, 702 proti, non placet tedy více než dvě třetiny ano. Druhá věta: Souhlasí koncilní Otcové, aby nejvyšší církevní autorita stanovila, aby jáhenství bylo udělováno též mužům v zralém věku, už ženatým? 1598 hlasů ano, 629 non placet; tedy i tato věta byla přijata. Třetí věta ale přijata nebyla: Souhlasí Otcové, aby nejvyšší církevní autorita stanovila, aby jáhenství mělo být udělováno i mladším mužům, aniž by byli vázáni celibátem: Z 2211 hlasujících 1364 odpovědělo záporně, non placet, jen 839 placet; tedy Otcové nesouhlasili, aby byli svěcení za jáhny mladí mužové, kteří by nebyli vázáni celibátem.

V diskusi o prohlášení o Židech a mimokřesťanských náboženstvích kard.Bueno z Monreal ze Sevilly poukázal na význam Prohlášení; tak splníme výzvu sv.Otce PAVLA VI. v encyklice Ecclesiam Suam, abychom se nevyhýbali, rozhovoru s těmi, kdo se nehlásí ke křesťanským náboženstvím, ano, abyho sami se chopili iniciativy a rozhovor započali. Třeba ale neztrácte ze zřetele, co řekl kard.Tappouni; prohlášení by mělo být jednodatek k schématu O ekum. hnutí, rozšířeno o ostatní mimokřesťanský náboženství, až je zakončeno výslovem odsouzením jakéhokoliv odlučování; snad by toto odsouzení mohlo tvořit nové samostatné prohlášení. Mons. Špilka ze Záhřebu považoval výhrady někter

rých Otců snad vhodnosti Prohlášení za neopodstatněné; Prohlášení zůstává na poli výhradně náboženském, nedává podnět k politickým výkladům. Znění ale třeba přehlédnout, tak aby se začal se židy opravdový rozhovor. Při sekretariátu pro jednotu křesťanů by měla být založena zvláštní sekce pro vztahy k židům. Prohlášení znamená morální nápravu židům a projev věrnosti duchu evangelia, pravil biskupe z Cuernavaky v Mexiku. Přál si ale, aby se znění vrátilo k dřívejší formulaci; říkalo se tam, že nesmíme obviňovat židovský národ z bohovaždy, kdežto nynější opravený text mluví jen, že nesmíme připisovat židům ~~dušením~~^{žm. dušení} aby to, co se stalo při utrpení Páně. Měly by být připojen nový výklad věršů sv. Pavla O židech, že totiž uznání Krista bude tvořit dar židovského národa světu, korunu jeho vyvolení a ne jeho zničení. Mnoho biskupů z Východu a z misií si přálo širší zmínku o ostatních mimokřesťanských náboženstvích: tak např. biskup z Garony v Kamerunu pravil, že nesmíme zapomínat na 400 milionů mohamedánů, kteří se klanějí Bohu stvořiteli vesmíru a Pánu lidstva, a přál si ~~při sekret. pro jedn.~~ založení sekce pro mohamedány. Většina obyvatelstva světa netvoří ani křesťané ani židé, pravil biskup z Dalatu ve Vietnamu, je proto vhodné věnovat pozornost mimokřesťanským náboženstvím podat jim důkaz, že neodmítáme, co je v jejich kultuře pozitivního; musíme se vyvarovat náznaků, jako by všichni vyznavači mimokřesťanských vyznání byli předurčeni pro peklo. Je nutné vzdát spravedlnost židům pravil světící biskup ze Strasburku mons. Elchinger, odprosit je za přečiny vůči nim, na nichž máme vinu, vyvarovat se slov, která by mohla znamenat výzvu ke konversi. Koncil by měl udělat tři rozdílná prohlášení: o židech, o mohamedánech a o náboženství, která neznají bibli. Maronitský arcibiskup mons. Petr Sfeir si přál ve větě o mohamedánech zmínku o tom, co Morán říká o Kristu a P. Marii, co islám ~~získal~~^{přejal z} křesťanství. Sv. Jan Damascenský nazval islam křesťanskou herezi. Mohamedáni se mohou právem cítit uraženi, že se jim věnuje malicherná věta, kdežto židům celá kapitola Arc. z Hernaku-lum v Indii mons. Perecattil ~~získal~~^{byl} nedostatečná. Prohlášení, že nemluví o hindujských náboženstvích. Mons. Attipetty zase z Indie si přál zmínku též o buddhistech. Předposlední řečník mons. Tawill ze Syrie žádal vyloučení Prohlášení, neodpovídá pastoračním důvodům - právě naopak může uškodit pozici kat. Církve v arabských státech a zvl. v těch, které hraničí s Israelem - neodpovídá ani důvodům ekumenickým. Diskuse o Prohlášení o židech a mimokřesťanských náboženstvích byla skončena. Ve středu mohou mluvit jen řečníci, kteří mají za sebou více než 70 Otců. Začne diskuse o schématě O zjevení

V pondělí odpoledne sv.Otec zavítal do paláce sv.Karla uvnitř vatikánu, kde se konalo první plenární zasedání Pap.komise pro informační prostředky. V krátkém proslovu se zmínil o programu činnosti Komise. Film, rozhlas, tisk, televize jsou prostředky, jimiž se šíří myšlenka, slovo.Komise nebu de závodit v dokonalosti v těchto prostředcích, její činnost je na poli duchovním,mravním; Církve má poklad pravdy božské i lidské,který jí nikdo ne může vzít a který každý alespoň musí považovat za nadmíru významy.Do prostředk informačních budete vlévat slovo, které nejen že neumrtvuje, nýbrž pozdvihuje, ušlechťuje, které je pozdvihuje k důstojnosti lidských činů, tj. mravních a duchovních.

Mám v úctě katolickou Církev a milujeme ji, pravil bulharský pravoslavný patriarcha Cyril.Chovám hlubokou úctu pro papeže Pavla VI a zvl. pro základní princip, který vede II.vat.sněm., že totiž chce přispět k tomu, aby věčné křesťanské zásady byly co nejúčinnějším způsobem provedeny v dnešním světě.Patriarcha Cyril pravil, že je pro rozhvoro mezi Církvemi ~~h~~
astivající třetí Konference pravoslavné Církvi bude jednat o způsobu tohoto rozhovoru.

Ve všech kostelích varšavské arcidiecéze byl v neděli čten pastýřský list kard.Wyšinského. Kard.Wyš. v něm protestuje proti omezením vyučování náboženství ve Polsku.Kard.Wyš. obvinuje příslušné úřady, že různým způsobem nutí kněze, aby uposlechli zákonu min.školství z r.1961 a referovali o své činnosti ve věci vyučování náboženství.Podle zmíněného zákona kněží musí ohlásit, kde děti vyučují. Poslké úřady porušují požadavky spravedlnosti a svobody člověka. Podobná činnost nám připomíná bolestné zkušenosti z nedávné minulosti.

Papežská akademie věd začala v pondělí ráno studijní týden na téma Mozek a vědomí.Je přítomno 24 odborníků na poli anatomie, fysiologie a biofysiky. Jednají především o vztazích mezi vědomím a reakcemi v mozku. Účastníky studijního týdne přijme ve zvl. audienci sv.Otec.

ústav pro studium
totalitních režimů

91. generální kongregace II.vat.sněmu, 12. třetího období se konala ve středu dopoledne. Bylo přítomno 2242 koncilních Otců. Ti začali diskusi o scénu matumatu O Božím zjevení a současně odevzdali hlasy o třetí kapitole schématu O Církvi. ū odem zasedání mons. Felici jménem bombajského kardinála Graciase oznámil, že neodpovídají pravdě zprávy, jako by se jednalo o ~~únik~~ odložení Světového euch.sjezdu v Bombaji; sjezd začne, jak bylo stanoveno

28.listopadu. Následovaly relace o 4.,5. a 6.kapitole schématu O C., o níž otcové pak měli hlasovat. O 4.kapitole, O laicích mluvil biskup z Pittsburku mons. Wright: komise ~~opravach učiněných v~~ zvl. prohloubila vety o důstojnosti laiků, o významu jejich apoštolátu a o jejich právech a povinnostech. Generální opat benedikt podal relaci o 5. a 6.kapitole: O vše becném povolání k svatosti a Dom Benno Gut vylíčil důvody, proč Otcům bude toto schéma

předloženo v nové formě, že totiž se jedná o svatosti všech věřících a o řeholnících ve dvou rozdílných kapitolách; kdo složí řeholní slib, stávají se členy nového stavu v Církvi. Obě kapitoly ~~xx~~ nejednají o sporných otázkách autoritou všeobecného koncilu potvrzuji to, co se o svatosti všech věřících a o řeholnících už učilo v Církvi. Všimněme si hned hlasování: Bylojich celkem 6: o třetí kapitole se hlasovalo na dvakrát, nejdříve o úvodu a pak člán cích, které jednají o ustanovení kolegia apoštolů, kolegia biskupů, jeho hly, vztahů biskupů v kolegiu a o světostném rázu biskupského svěcení: Z 2242 hlasujících bylo 1624 ano, 42 non placet, 572 placet iuxta modum, ano ale ~~xix~~ přejí si ještě úpravu, kterou museli naznačit. V druhém hlasování o třetí kapitole byla řeč o úkolu biskupů, o vztazích kněží s biskupy a věřícími o jáhenství, o pravomoci biskupských konferencí rozhodnout zda je vhodné jeho zavedení jako stálého stupně hierarchického v Církvi, o vhodnosti rozhodnutí zda je vhodné udělit jáhenství mužům zralého věku, žijícím v manželství a mladým mužům, ale těm s úvazkem celibátu. 1704 hlasů plavet, 53 non placet, 481 placet iuxta modum. Kapitola 4. O laicích byla schválena 2152 hlasů, 8 proti a 76 iuxta modum. Kapitola V. měla hlasů iuxta modum 302, kapitola Šestá 438. *Uvnitř půltl výroční výročí svatého Jana. 6. Okt. 1505 nebo 6. října.*

Dříve než začala diskuse o schématu O Zjevení, uvedli je dva řečníci: mons Franič ze Splitu podal výhrady proti schématu, arc. Florit z Florencie mluvil ve prospěch scámatu. Mons. Franič pravil mj. že nynější opravené schéma umenšuje význam ústního podání; mons. Franič se totiž klonil k teorii o dvou pramenech zjevení, jak o tom bylo diskutováno na ~~únik~~ zasedání; nový text se této otázce vyhnul, tím že mluví o ~~únik~~ zjevení. Mons. Florit z Florencie mluvil (fi) i. val. mluvil vele řečníkem svat. ol papežem

cíe naproti tomu schéma v jeho nynější formulaci hájil; rozvedl první kapitolu, která jedná o zjevení vůbec a pak druhou kapitolu: o předání zjevení.

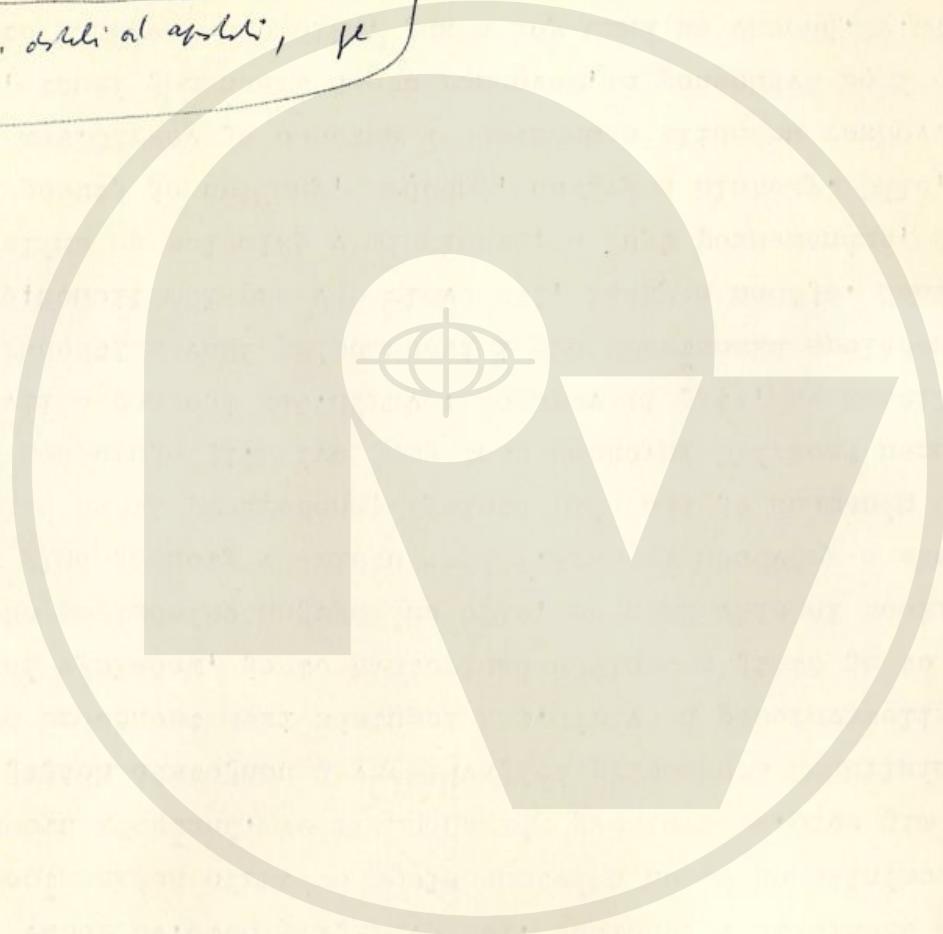
K Prohlášení o zidech a mimokřesťanských náboženstvích promluvil ještě mons. Gahamanyi z Butary v Ruandě v Africe. Prohlášení prý příliš chválí židy a mohamedány; i když tato náboženství mají prvky polečné s křesťanstvím, Krista jako Boha neuznávají. Také jiná velká náboženství obsahují prvky, jaké má křesťanství, např. animismus, který kromě toho je otevřenější vůči křesťanství. Prohlášení nedává těmto náboženstvím pozornost již zasluhují. Dosavadní text by měl být nahrazen nějakým prohlášením společným pro všechna mimokřesťanská vyznání. První řečník o schématu O Božím tjevni byl kard. Ruffini z Palerma: navrhl několik úprav v kapitolách 1. a 2. Kard. Döpfner v podstatě souhlasil se schématem; vlášť chválil, že schéma se vyhýbá nesnadné otázce, zda celé zjevení je obsaženo v Písmě svatém nebo ne. Kard. Meyer z Chicaga si přál přesnější vyjádření známek zjevení a úkonu víry.

V úterý večer sv. Otec přijal ve zvl. audienci v Sixtinské kapli pozorovatele křesťanských církví a společenství a hosty koncilního sekretariátu pro jednotu křesťanů. Ve francouzském proslovu sv. Otec jim nejdříve děkoval za jejich důstojnou a vzdělávající přítomnost koncilním zasedáním.

Vzájemná srdečnost mezi zástupci kat. Církve a pozorovateli je už velký pozitivní výsledek, je to historická událost a jistě je to přínos k dosažení toho posledního nejvyššího cíle, po němž všichni toužíme, tj. po nastolení plné jednoty v Kristu Ježíši. Propast nedůvěry a skepticismu byla už z velké části překročena; fyzická blízkost je znamením duchovní blízkosti a podporuje ji. Dříve jsme tuto duchovní blízkost neznali. Sv. Otec pak mluvil o postoji kat. Církve: Pozorovali jste, že koncil měl jen slova úcty a radosti z vaší přítomnosti i pro křesťanská společenství, která zastupujete; koncil měl pro vás slova cti, lásky a naděje. Není to malá věc, když myslíme na polemiky v minulosti; a když poznamenáme, že tento náš změněný postoj je upřímný, srdečný, uctivý a hluboký. Dále, můžete pozorovat jak kat. Církev je ochotná k čestnému a klidnému rozhovoru. Církev něma naspěch, touží jen začít tento rozhovor, a ponechává Boží dobrotnosti, aby tento rozhovor ukončila, jak a kdy uzná za vhodné. Sv. Otec připomněl návrh pozorovatelů m.r. aby byl založen Studijní ústav o dějinách spásy, který by měl pracovat společně; doufá, že se návrh uskuteční jako památku

zvuky "apost. odkl." zdejší dál; "apostolické noviny" jen v katedrále, do křížové lodi se nevezou

muž Brno žil, osudil až apollo, je

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

jeho pouť do Svaté země. To vám říká, pánové a bratři, že jestli katolická Církev nemůže se vzdát jistých požadavků věroučných, jimž musí zůstat věrná přece jen je ochotna studovat, jak odstranit těžkosti, jak zaplašit nedorozumění, jak mít v úctě pravé poklady pravdy a duchovního života, které vy máte, jak rozšířit a upravit některé kanonické předpisy, aby se usmínilo nastolení jednota velkých a staletých křesťanských společenství, které jsou od nás dosud odloučeny. Vede nás láska, ne soběství. Sv. Otec pak děkoval sekretariátm pro jednotu křesťanů, byl pozván, aby poslal pozorovatele na konference a zasedání církví od Ríma odloučených; Pozorovatele zval, aby pokračovali ve svém úkolu jako mužové upřímní a plní lásky, aby chápali Církev, aby se modlili s námi, a pak sdělili svým společenstvím co nejlepší a přesnější zprávy o tomto koncilu; tak mají pomáhat k postupnému zblížení myslí v Kristu. Nakonec prosil pozorovatele, aby svým společenstvím vyřídili jeho dík, jeho pozdrav a přání všeho nejlepšího v Pánu. Spolu pak se pomodlili Otčenáš. Audience sv. Otce udělená pozorovatelům a hostům sekretariátu začala společným recitováním děkovního hymnu Te Deum. Sv. Otce pozdravil nejdříve kard. Bea a pak archimandrita Rodopulos, pozorovatel konstantinopolského patriarchátu (zdravil sv. Otce jménem 23 církví a polečenství, která jsou zastoupena pozorovateli na III. sněmovním odbodi). Po modlitbě Otčenáš sv. Otec podal ruku každému z pozorovatelů, krátce každého pozdravil a na památku audiencie každému dal řecko-latinské vydání Starého zákona, jak je vydal Pap. biblický ústav.

Do Říma přijel kapucín mons. Šimon Kokof, tit. biskup z Batne, gen. vikář apoštolského vikariátu sofijského a plovdivského v Bulharsku. Mons. Kokoff bude přítomen koncilním zasedání.

~~Česká sekce Vatikánského konzilu~~

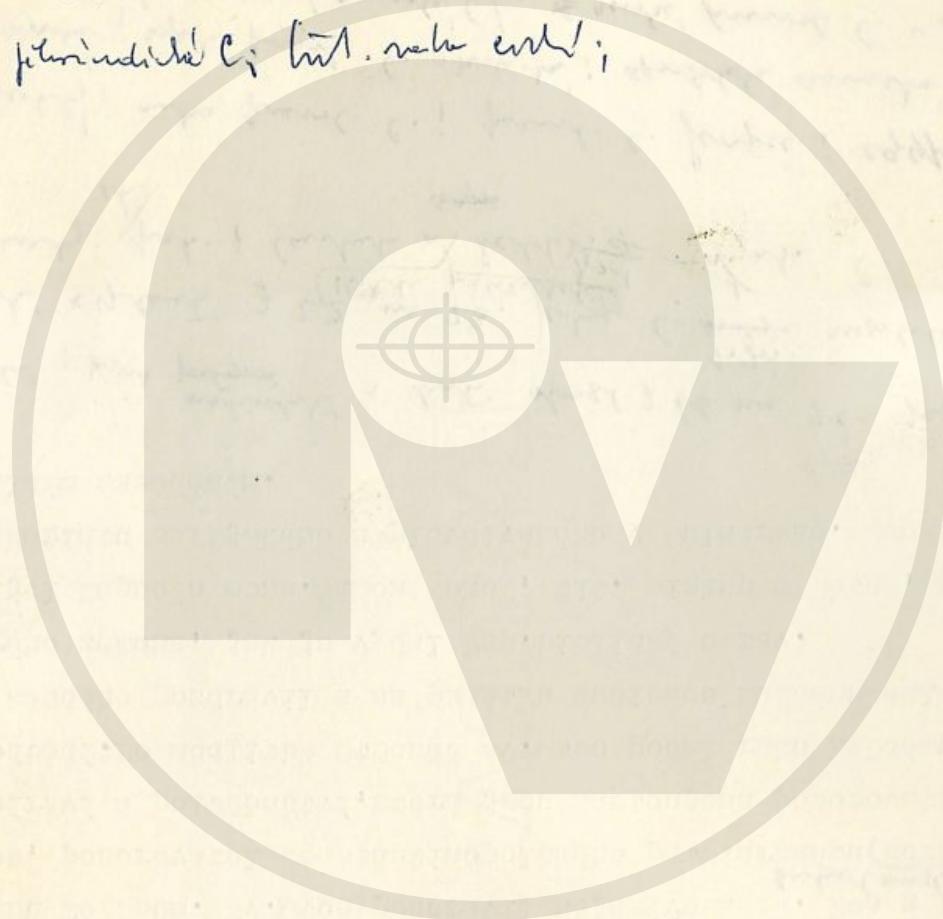
První průběh, když mohlo i být slovo z 66 na 26. nebo 27. na 28.

být posl. čl. 48. a 22. na 23. když C. sestří nechal, že

2. mimo těmto: posl. + Carth. a sollicit. - alyah C.

ch. posl. certifik. mimo posl. C. i posl. C. fungie; egyptské kněžství C.
posl. C. synku; synku posl. C. mohlo; apostolské armádu C.;
pehánky sluhové kněžství (anglikáni C.), a mnohé posl. C. v polovině;
metropol. C.; Evropa C. w. Turecky z Malatu v Anatoliu; anglikánské posl. C.;
Lutheri mimo federace; hnutí protestant. mimo evag. C.

hoteli metodisti; největší městská konfesionální; kat. výtažek zpráv
města (k. k. k. k. k. k.); kat. městského faráře K. P.; největší katolické
restaurace; plavíndrážka či kat. města erbu;

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů